

3044

COMPENDIARIA
GRAECAE
GRAMMATICES
INSTITUTIO

AD USUM
SEMINARII PATAVINI
SUPREMA HAC EDITIONE CURA, ATQUE STUDIO CASTIGATA,
ET ADAUCTA

EDITIO SECUNDA NEAPOLITANA

Jonolo Santoro
D 6

Ex libris Philippi Martelli alumni 4/11/1827
Martelli. A. J. 1827

NEAPOLI
EX TYPOGRAPHIA MIGLIACCI

MDCCCXXVIII.

GRÆCORUM

LITERAE

VIGINTI QUATUOR.

Nomen.	Figura.	Potestas.
Alpha	Α α	a
Beta	Β β	b
Gamma	Γ γ	g
Delta	Δ δ	d
Epsilon	Ε ε	e
Zeta	Ζ ζ	z
Eta	Η η	e longum
Theta	Θ θ	th
Iota	Ι ι	i
Cappa	Κ κ	c, k
Lambda	Λ λ	l
My	Μ μ	m
Ny	Ν ν	n
Xi	Ξ ξ	x, cs
O micron	Ο ο	o parvum
Pi	Π π	p
Rho	Ρ ρ	r
Sigma	Σ σ	s
Tau	Τ τ	t
Ypsilon	Υ υ	y
Phi	Φ φ	ph
Chi	Χ χ	ch
Psi	Ψ ψ	ps
O mega	Ω ω	o magnum

*De quarumdam literarum
pronunciatione.*

β pronunciatur ut *b* latinum, tametsi quidam malint pronunciare ut *v* consonans.

δ pronunciatur ut *d* latinum, sed aliquanto blsius.
η a Graecis nostris pronunciatur ut *h* latinum.

o a Graecis nostris pronuntiatur ut *i* latinum; sed re-
vera magis accedere debet ad sonum literae *e*; et quidem
in *e* convertitur, quoties a Graecis ad Latinos migrat.
o et *ω* hodie pronuntiatione non distat.

et hodie pronuntiatione non distinguuntur; sed tamen credibile est, apud veteres Graecos aliquanto sonantius ac plenius fuisse.

ad sibilum pressis; sed Graeci nostri ita pronunciant, quemadmodum *y* in vocibus latinis.

Diphthongi, ut ex ipso nomine patet, duplici sono pronuciari deberent; sed jam usus obtinuit in Italia, et in Graecia, ut *ae*, *ei*, *oi*, & tamquam simplices vocales proferantur; itaque *ae* valet *ae*, *ei* et *oi* valent *i*; *ou* valet *u*.

γ ante γ sonat perinde ut ρ, ut ἀγγιλον, nunciū; item
ante κ, ut κίβδακκα, apparui; ante ξ, ut λυγξ, singultus;
et ante χ, ut γαχον, hasta.

De divisione literarum.

Septem sunt vocales, *a, e, i, o, u, æ, œ*.
Reliquae omnes sunt Consonantes.

De divisione Vocalium

Vocales { Longae, *n, o.*
Breves, *i, e.*
Ancipites, *æ, i, u.*
Mutabiles, *α, i, o.*
Immutabiles, *n, i, u, ω.*
Præpositivæ, *α, i, n, o, ω.*
Subjunctivæ, *i, u, .*

NEXUS LITERARUM

[illegible]

Dicuntur longae, quia suapte natura producantur: Breves, quia corripuntur: Ancipites, quia modo producantur, modo corripuntur: Mutabiles, quia in quibusdam temporibus Verborum mutantur: Immutabiles, quia non mutantur: Praepositivae, quia praecedunt in componendis diphthongis: Subjunctivae; quia in componendis diphthongis subsequuntur:

De Diphthongis.

Diphthongi { Propriæ, æ, æu, ei, eu, oi, ou.
valent, æ, av, i, ev, i, u,
Impropræ, æ, η, ω, ηu, ui, ωu.
valent, a, i, o, ev, yi, ov.
Mutabiles, ai, au, oi.
Immutabiles, ei, eu, ou.

*Appellantur propriae, quia, si recte pronuntientur, ut veteres pronuntiabant, duplicem sonum reddunt: Impro-
priae, quia simplicem efficiunt sonum: Mutabiles, quia
in quibusdam temporibus verborum mutantur: Immuta-
biles, quia non mutantur.*

De divisione Consonantium.

Consonantes { Mutae ,
Semivocales.

Mutae (Tenuēs, π, ρ, τ.
(Mediae, β, γ, δ.
(Aspiratae, φ, χ, θ.

Dicuntur Tenuēs , quia proferuntur minima spiritus copia; Mediae, quia mediocri; Aspiratae, quia maxima. Quoniam vero sola spiritus intensione differunt, facile una Tenuis migrat ad Mediam, vel Aspiratam sibi affinem.

Mutae inter se affines $\begin{cases} \tau, \beta, \phi, \\ \pi, \gamma, \chi, \\ \tau, \delta, \vartheta, \end{cases}$ *propter idem instrumentum* Labiorum Palati Dentium.

Semivocales (Liquidæ, seu Immutabiles.
(Duplices.

Liquidae, λ , μ , ν , ρ .

Nuncupantur Liquidæ, quia post Mutam positæ quasi liquescunt: Immutabiles, quia non facile mutantur, ut aliae consonantes in inflexionibus Nominum, et Verborum.

Duplices { ξ $\sigma\delta$, vel $\delta\sigma$.
 Ξ valent, $\kappa\sigma$, $\gamma\sigma$, $\chi\sigma$.
 $\downarrow$ $\pi\sigma$, $\beta\sigma$, $\varphi\sigma$.

σ, Semivocalis est suae potestatis: nec Liquida, nec Duplex; credit a non vera litera, sed potius sibilus.

De Accentibus.

Accentus sunt tres : Acutus : Θεός, *Deus* ; Gravis : τιμή *honor* : Circumflexus : ποιεῖν, *facio*. Acutus habet locum in ultima syllaba, penultima, et antepenultima : Circumflexus in ultima, et penultima : Gravis tantum in ultima signatur, sed in omni syllaba intelligitur, in qua nullus est accentus. Acutus, et Circumflexus attollunt syllabam, Gravis deprimit.

Omnis Acutus finalis in orationis contextu vertitur in Gravem : ut *Οτός ήμαῶν* : sed *ας* interrogativum semper A-
cutum retinet.

De Spiritibus.

Spiritus duo sunt : Lenis , sive Tenuis , ut A-
sper , sive Densus , : ut ô ; .. 1. Ethereo spiri-

Omnis dictio incipiens a vocali vel diphthongo spiri-
tum Lenem, vel Asperum accipit in principio: u

mons : ἑκατόν, *centum*. Omnes dictiones incipientes ab *é*, vel *é* aspirantur. Sed si in medio *ρ* geminetur, prius Leni spiritu, alterum Aspero notatur, ut ἑρρῶσο, *vale*.

De Apostropho.

Apostrophus ' est nota rejectae vocalis ob vocalem sequentem

Rejiciuntur per Apostrophum vocales, *α*, *ε*, *ι*, *ο*, diphthongi *αι*, *οι*: ut κη' αὐτόν, pro κατὰ αὐτόν, βέλομαι γὰ', pro βέλομαι ἐγώ.

Si post Apostrophum sequitur vocalis, aut diphthongus Aspirata, tunc praecedens Tenuis, vel una, vel duae, mutantur in suas Aspiratas: ut ἀφ' οὐ, pro ἀπο οὐ; νύχθ', δὴν' pro, νύκτα δὴν.

De Partibus Orationis.

Octo sunt partes Orationis: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Conjunctio, Praepositio.

Numeri sunt tres: Singularis, Dualis, Pluralis.

Casus sunt quinque: Nominativus, Genitivus, Dativus, Accusativus, Vocativus.

Genera sunt tria: Masculinum, Faemininum, Neutrum,

De Articulo.

Articulus duplex est: Praepositivus, ὁ, ἡ, τ', hic, haec, hoc: apud Italos, *il*, *la*, *lo*, Subjunctivus; ὅς, ὅ, qui quae quod.

Articulus Praepositivus.

Singular.	Dual.	Plural.
N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. D. A.
Mas. ὁ, τὸ τῷ, τὸν.	τὼ, τοῖν.	οἱ, τῶν, τοῖς, τῆς.
Fœm. ἡ, τῆς; ἡ, τὴν	ταί, ταῖν.	αἱ, τῶν, τοῖς, ταί.
Neut. τ, τῷ, τῷ, τῷ.	τῷ, τοῖν.	τά, τῶν, τοῖς, ταί.

Articulus Subjunctivus.

Singular.	Dual.	Plural.
N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Da. A.
Masc. ὅς, ὅ, τῷ, τὸν.	ὡ, οἷν.	οἱ, ὧν, οἷς, ὅς.
Fœm. ἡ, ἥς, ἡ, ἥν.	αῖ, αἷν.	αἱ, ὧν, αἷς, αῖς.
Neut. ὅ, ὅ, τῷ, τῷ.	ὡ, οἷν.	αῖ, ὧν, οἷς, αῖ.

De Nomine.

Nominum Declinationes sunt decem: Quinque nominum Simplicium: Quinque nominum Contractorum. Quatuor priores Declinationes Simplicium sunt parisyllabæ, idest non crescentes in genitivo: Quinta vero est imparisyllaba, in genitivo crescens; ex qua oriuntur omnes Declinationes Contractorum.

SIMPLICIUM.

Declinatio Prima.

Duas habet terminationes, *ας*, et *ης*, generis tantum masculini, ut ὁ αἰνέας, Aeneas, ὁ χρύσης, Chryses, sed ὁ καὶ λυσις, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ αἰνέας. Gen. τοῦ αἰνέας, Dat. τῷ αἰνέῃ. Acc. τὸν αἰνέαν, Voc. ὦ αἰνέεα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ αἰνέῃ. Gen. et Dat. τοῖν αἰνέαιν.

Plural. Nom. οἱ αἰνέαι, Gen. τῶν αἰνεῶν, Dat. τοῖς αἰνέαις, Acc. τῆς αἰνέας, Voc. ὦ αἰνέεα.

Sing. Nom. ὁ χρύσης. Gen. τοῦ, χρύσε, Dat. τῷ χρύσει, Acc. τὸν χρύσην, Voc. ὦ χρύση.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ χρύσει. Gen. et Dat. τοῖν χρύσειν.

Plural. Nom. οἱ χρύσαι, Gen. τῶν χρύσων, Dat. τοῖς χρύσαις, Acc. τῆς χρύσας, Voc. ὦ χρύσαι.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis desinit perpetuo in *ων*.
In prima autem, et secunda Declinatione semper circumflectitur in ultima. Excipe tamen fœminea a masculinis tertiæ ducta, ut ἡ ἀγία, τῶν ἀγίων.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis Declinationibus habet, semper subscriptum, scilicet, *ι, υ, ω*, punctulo subiecto.

Quædam nomina in *ας* Dorice declinata formant Gen. in *α*, ut, ὁ δοῦας. τῷ δοῦα.

De Vocativo.

Attice Vocativus est idem cum nominativo, et Poetice nominativus pro vocativo usurpatur, non tamen contra.

Exceptio.

Nomina in *της*, ut προφήτης, propheta; Gentilia, ut Σκύθης, Scythæ: Poetica in *πης*, ut κυνώπης, impudens; Composita a πωλῶ vendo, ut βιβλιοπώλης, librorum venditor; a μετρῶ metior, ut γεωμέτρης, terræ mensor, a τριβῶ tero ut, παιδοτριβης, puerorum præceptor, formant Vocativum in *α* breve, ut ὁ προφήτα, ὁ σκύδα, etc.

Sing. Nom. ὁ κριτής, iudex Gen. τοῦ κριτοῦ, Dat. τῷ κριτῇ, Acc. τὸν κριτήν, Voc. ὁ κριτά.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ κριτά. Gen. Dat. τοῖν κριταῖν.

Plural. Nom. οἱ κριταί, Gen. τῶν κριτῶν, Dat. τοῖς κριταῖς, Acc. τῆς κριταῖς, Voc. ὁ κριταί.

Declinatio Secunda.

Duas complectitur terminationes, *α* et *η*, generis fœminini. ut ἡ μῦσα musa, ἡ τιμή, honos.

Sig. Nom. ἡ μῦσα, Gen. τῆς μύσης, Dat. τῇ μύσῃ, Acc. τὴν μῦσαν, Voc. ὦ μῦσα.

Dual. nom. Acc. Voc. τὰ, μῦσα Gen. et Dat. ταῖν μύσαιν.

Plural. Nom. αἱ μῦσαι, Gen. τῶν μυῶν, Dat. ταῖς μύσαις, Acc. τὰς μύσας, Voc. ὦ μῦσαι.

Sing. Nom. ἡ τιμή, Gen. τῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμήν, Voc. ὦ τιμή.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ τιμά, Gen. et Dat. ταῖν τιμαῖν.

Plural. Nom. αἱ τιμαί, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμάς, Voc. ὦ τιμαί.

Sing. Nom. ἡ λύπη, dolor, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λύπα, Gen. et Dat. ταῖν λύπαιν.

Plural. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Exceptio.

Finite in *δα*, *δα*, *ρα*, et *α* purum, retinent in toto singulari *α*. Itaque Genitivus est in *ας*; Dativus in *ι*; Sic A' θηνᾶ Minerva Ναυσικά, Nausica, Μνᾶ mina, contracta ex A' θηνᾶ, Ναυσικά, Μνάα. His adde Θέκλα, Thecla, Gen. *ας*, Dat. *ι*. Dicitur *α* purum, cum vocalis, vel diphthongus præcedit *α*.

Sing. Nom. ἡ φιλία, amicitia, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ, Acc. τὴν φιλίαν, Voc. ὦ φιλία.

Dual. Nom. Acc. Voc. τα φιλία, Gen. et Dat. ταῖν φιλίαιν.

Plural. Nom. αἱ φιλίαι, Gen. τῶν φιλίῶν, Dat. ταῖς φιλίαις, Acc. τὰς φιλίας, Voc. ὦ φιλίαι.

Sing. Nom. ἡ γέφυρα, pons, Gen. τῆς γεφύρας, Dat. τῇ γεφύρᾳ, Acc. τὴν γεφύραν, Voc. ὦ γέφυρα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ γεφυρα, Gen. et Dat. ταῖν γεφύραιν.

Plural. Nom. αἱ γέφυραι, Gen. τῶν γεφύρων, Dat. ταῖς γεφύραις, Acc. τὰς γεφύρας, Voc. ὦ γέφυραι.

Quædam nomina secundæ Declinationis in Dativo, et Accusativo singulari patiuntur Metaplasmum, ut ἀλλὰ pro ἀλλῇ robori. et plurima augentur syllabis *φι* et *φιν*, ut θύρα janua, θύρῃφι.

Declinatio Tertia

Duas continet terminationes : *ος*, et *ων*, *ος* masculini, *ων* feminini, et communis generis; *ον* neutrius: ut *ὁ καρπὸς* fructus; *τὸ ξύλον*, lignum, ec.

Sing. Nom. *ὁ καρπός*. Gen. *τοῦ καρπῦ*. Dat. *τῷ καρπῷ*,
Acc. *τον καρπὸν*, Voc. *ὦ καρπέ*.

Dual. Nom. Acc. Voc. *τῶ καρπῶ*. Gen. et Dat. *ταῖν καρπῶν*.

Plural. Nom. *οἱ καρποί*, Gen. *τῶν καρπῶν*, Dat. *τοῖς καρποῖς*, Acc. *τὲς καρπὸς*, Voc. *ὦ καρποί*.

Sing. Nom. *ὁ λόγος*, sermo, Gen. *τῷ λόγῳ*, Dat. *τῷ λόγῳ*,
Acc. *τον λόγον*, Voc. *ὦ λόγε*.

Dual. Nom. Acc. Voc. *τῶ λόγῳ*, Gen. et Dat. *ταῖν λόγοις*.

Plural. Nom. *οἱ λόγοι*, Gen. *τῶν λόγων*, Dat. *τοῖς λόγοις*,
Acc. *τους λόγους*, Voc. *ὦ λόγοι*.

Sing. Nom. *ἡ ἀμπέλῳ*, vitis, Gen. *τῆς ἀμπέλου*, Dat. *τῇ ἀμπέλῳ*,
Acc. *τὴν ἀμπέλων*, Voc. *ὦ ἀμπελε*.

Dual. Nom. Acc. Voc. *τὰ ἀμπέλω*, Gen. et Dat. *ταῖν ἀμπέλοις*.

Plural. Nom. *αἱ ἀμπελοι*, Gen. *τῶν ἀμπέλων*, Dat. *ταῖς ἀμπέλοις*,
Acc. *τὰς ἀμπελους*, Voc. *ὦ ἀμπελοι*.

Sing. Nom. *ὁ καὶ ἡ ἀνδρῶν*, hic et hæc homo. Gen. *τοῦ καὶ τῆς ἀνδρῶν*,
Dat. *τῷ καὶ τῇ ἀνδρῶν*, Acc. *τον καὶ τὴν ἀνδρῶν*, Voc. *ὦ ἀνδρῶν*.

Dual. Nom. Acc. Voc. *τὸ καὶ τὰ ἀνδρῶν*, Gen. et Dat. *ταῖν καὶ ταῖν ἀνδρῶν*.

Plural. Nom. *οἱ καὶ αἱ ἀνδρῶν*, Gen. *τῶν ἀνδρῶν*, Dat. *τοῖς καὶ ταῖς ἀνδρῶν*,
Acc. *τὲς καὶ τὰς ἀνδρῶν*, Voc. *ὦ ἀνδρῶν*.

Sig. Nom. *τὸ ξύλον*, Gen. *τοῦ ξύλου*, Dat. *τῷ ξύλῳ*, Acc. *τὸ ξύλον*,
Voc. *ὦ ξύλον*.

Dual. Nom. Acc. Voc. *τῶ ξύλῳ*, Gen. et Dat. *ταῖν ξύλοις*.

Plural. Nom. *τὰ ξύλα*, Gen. *τῶν ξύλων*, Dat. *τοῖς ξύλοις*,
Acc. *τὰ ξύλα*, Voc. *ὦ ξύλα*.

Poetice Dativus, et Accusativus singularis, et Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum, ut *παρθένω*, *ἀστρασι*, pro *ἀστρῶν*, *σάββασι* pro *σαββάτοις*. *ραυκα* patiuntur Apocopen, ut *ἱρι* pro *ἱρίων*, *lana*, et nonnullis

φι, et *φιν* adjungitur, ut *στρατόφι*, pro *στρατὸς*, exercitus.

Quarta Declinatio Atticorum propria.

Duas habet terminationes, *ως* et *ων*, *ως* masculini, *ων* feminini, et communis generis. et *ων* neutrius: ut *ὁ μενέλιος*, Menelaus. *τὸ εὐγεων* fertile.

Sing. Nom. *ὁ μενέλιος*, Gen. *τοῦ μενέλιω*, Dat. *τῷ μενέλιω*,
Acc. *τον μενέλιον*, Voc. *ὦ μενέλιος*.

Dual. Nom. Acc. Voc. *τῶ μενέλιω*, Gen. et Dat. *ταῖν μενέλιων*.
Plural. Nom. *οἱ μενέλιες*, Gen. *τῶν μενέλιων*, Dat. *τοῖς μενέλιεσσι*,
Acc. *τὲς μενέλιες*, Voc. *ὦ μενέλιες*.

Sing. Nom. *το εὐγεων*, Gen. *τοῦ εὐγεω*, Dat. *τῷ εὐγεω*, Acc. *τὸ εὐγεων*,
Voc. *ὦ εὐγεων*.

Dual. Nom. Acc. Voc. *τῶ εὐγεω*, Gen. et Dat. *ταῖν εὐγεων*.

Plural. Nom. *τὰ εὐγεω*, Gen. *τῶν εὐγεων*, Dat. *τοῖς εὐγεεσσι*,
Acc. *τὰ εὐγεω*, Voc. *ὦ εὐγεω*.

Quinque nomina hujus Declinationis formant Accusativum in *ω*, uti *ἄδως*, *ἄδω*, *Atho mons*, *ἔως*, *ἔω*, *aurora*, *κίως*, *κίω*, *Ceos insula*, *κῶς*, *κῶ*, *Cos insula*, *λαγῶς* *λαγῶ*, *lepus*.

Veteres Attici in finalem ex accusativo removerunt, ut *ἀγῆρω* pro *ἀγῆρων*. Unicum est nomen hujus Declinationis in *ως* neutrius generis: *τὸ χρέως*, debitum.

Quinta Declinatio imparisyllaba.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, *ε*, *ι*, *υ*, *ω*, et quinque consonantes, *ν*, *ρ*, *σ*, *ξ*, *ψ*: genera vero comprehendit omnia.

Sing. Nom. *ὁ πτάν*, Gen. *τοῦ πτᾶν*, Dat. *τῷ πτᾶν*,
Acc. *τον πτᾶνα*, Voc. *ὦ πτᾶν*.

Dual. Nom. Acc. Voc. *τῶ πτᾶνε*, Gen. et Dat. *ταῖν πτᾶνιν*.

Plura. Nom. *οἱ πτᾶνες*, Gen. *τῶν πτᾶνων*, Dat. *ταῖς πτᾶσι*,
Acc. *τὲς πτᾶνας*, Voc. *ὦ πτᾶνες*.

Sing. Nom. *ἡ λαμπάς*, lucerna. Gen. *τῆς λαμπάδος*, Dat. *τῇ λαμπάδι*,
Acc. *τὴν λαμπάδα*, Voc. *ὦ λαμπάδι*.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λαμπάδε, Gen. et Dat. ταῖν λαμπάδων.

Sing. Nom. αἱ λαμπάδες, Gen. τῶν λαμπάδων, Dat. ταῖς λαμπάσι. Acc. τὰς λαμπάδας, Voc. ὦ λαμπάδες.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σώματε, Gen. et Dat. τοῖν σώματον.

Plural. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σώματων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accusativus desinit in α.

Exceptiones.

Nomina in *is*, et *us* pura in genitivo, formant Accusativum in *ιν*, et *υν*: ut ὁ ὄφις serpens, τον ὄφιν, ὁ βότρυς racemus, τον βότρυ.

Gravitiona in *is*, et *us* non pure declinata, utramque retinent terminationem, α, et ν: ut ἡ ἔρις, contentio, τὴν ἔριδα, et ἔριν. ὁ νεήλυς, advena, τον νεήλυδα, et νεήλυον.

Nomina in *aus*, et *us*, formant accusativum in *αυν*, et *υν* γραῦς, anus, γραῦν. βῆς, bos, βῦν, poetice βόα. Sed πῆς, pes, habet, πόδα, et ὀδὺς dens, ὀδόντα.

Vocativus similis est Nominativo.

Exceptiones.

Nomina, quæ declinantur in Genitivo per *αντ*, ut Θῶας, θῶαντ, Thoas: per *εντ*, ut ὁ χαρίεις, χαρίεντ, graciosus: per *οντ*, ut ὁ γέρων, γέροντ, senex, formant vocativum ablato *τος* Genitivi: ut ὦ δῖαν, ὦ χαρίεν, ὦ γέρον. Adjectiva tamen in *eis*, habent Vocativum etiam in *ει*, ut ὦ χαρίει.

Excluduntur ab hac regula omnia Participia, itemque nomina propria in *us*: horum enim vocativus similis est

Nominativo: ut ὁ τυφᾶς, τυφᾶντ, ὦ τυφᾶς, ὁ τυφθεῖς, τυφθίντες, ὦ τυφθεῖς: ὁ τύπτων, τύπτοντ, ὦ τύπτων: ὁ Κλήμης, κλέμης, ὦ κλέμης Clemens: ὁ Ουάλης, ἐντ, ὦ Ουάλης, Valens.

Adjectiva in *ην*; ut ὁ, καὶ τέρην, τέρειτ, tener, et Cravitiona in *ωρ*, ut παντοκράτωρ, παντοκράτορ, omnipotens. et in *ας*, *αν*, ut ὁ μέλας, μέλαντ, niger; et in *ων*, *εν*, ut δαίμων, δαίμοντ, loimant vocativum ablato *ος* genitivi ut ὦ τέρεν, ὦ παντοκράτορ, ὦ μέλαν, ὦ δαίμον.

Gravitiona in *ωρ* loimant vocativum in *ερ*, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μήτηρ: et quatuor acutitona, ὁ πατήρ, pater, ὁ δαήρ, levir, ὁ ἀνὴρ, vir, ὁ σωτήρ, salvator, ὦ πάτερ, δάτερ, ἀνερ, σῶτερ.

Nomina in *eus*, et *us* abijciunt *σ*: ut βασιλεῖς, rex, ὦ βασιλεῦ: praeter πῆς pes, ὦ πῆς: (ambiguum id tamen in δύπῆς, et caeteris compositis) et ὀδὺς, dens, ὦ ὀδὺς: et participia δῆς, et γνῆς.

Gravitiona in *is*, et *us*, ut ὁ ἔφις serpens; ὁ βότρυς, botrus; et adjectiva acutitona in *us*; ut ἔξυς, acutus; itemque monosyllaba in *us*, ut ὁ μῦς, mus: amittunt *σ* in vocativo: ut ὦ ἔφι, ὦ βότρυ, ὦ ἔξυ, ὦ μῦ. Substantiva acutitona in *is* et *us*; ut ἡ πατρίς patria ἡ χλαμῦς, chlamys; retinent *σ* in Vocativo: ut ὦ πατρίς, ὦ χλαμῦς.

Nomen ὁ, καὶ ἡ παῖς, puer, et puella, Vocativum habet, ὦ παῖ. Sed ejus composita retinent *ς* ut ὁ, καὶ ἡ ἀπαῖς, expers liberorum, ὦ ἀπαῖς. ὁ καὶ εὐπαῖς prole felix ὦ εὐπαῖς.

De Dativo Plurali.

Dativus pluralis formatur vel a Dativo singulari assumendo *σ* ante *ι*, et abijciendo *δ*, *θ*, *ν*, *τ*, vel a nominativo singulari, addendo *ι* in nominativis exeuntibus in *ξ*, *ψ*, vel diphthongo, ut Ἀραψ, Arabs, Ἀραψι. βασιλεῖς, rex, βασιλεῖσι. κόραξ, corvus, κόραξι.

Cum penultima Dativi singularis est longa positione, fit longa etiam in Dativo plurali, addendo *ι* post *ε*, et *ν* post *ο*; ita ut quæ habent in Dativo Singulari *οντι*, habeant in Dativo plurali *εσι*; quæ vero *ουσι*, habeant *οι*: ut πθέοντι, πθεσι. λίσσονται, λίσσει.

Nomina, quæ Syncopen patiuntur, formant Dativum

pluralem in *σι*, ut *πατήρ*, *πατὴρ*, *πατράσι*; *μήτηρ*, *μητρός*, *μητράσι*. Sed in accusativo singulari *πατέρα*, et *μητέρα*, tantum leguntur; quia *πάτρα*, patriam, et *μήτρα*, matricem significant.

Dativis pluralibus in *σι*, et personis verborum desinentibus in *ε*, vel *σι*, additur *ν*, cum vocalis, vel diphthongus subsequitur: ut *λέεσιν ἐκάνοις*: *ἔτυπτεν αὐτὸν*: *τύπτουσιν ἐκάνον*. Quod aliquando fieri solet, etiamsi consonans subsequatur, præsertim in fine periodi.

Dativus poeticus formatur a genitivo singulari mutando *ο* in *εσι*, vel *εσαι*: ut *ἥρωο*, *ἡρώεσι*, et *ἡρώεσαι*, *heros*. *ἔπειο*, *ἐπέεσαι*, verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in *ο* additur Syllaba, *φι*, et *φιν*: ut *τὸ στήθος*, *pectus*, *στήθεσι*. *τὸ ὄρος*, *mons*, *ὄρεσι*: *τὸ ὄχημα*, *currus*, *ὄχεσι*. In *ſæmininis* vero in *ων*, abjicitur *σ* genitivi: ut *ἡ κοτυληδών*, *coxa*, *κοτυληδόνος*, *κοτυληδονόφι* ἡ *μελεδών*, *cura*, *μελεδονόφι*.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus: ut in Nominativo *τὸ σκέπα*: pro *σκέπασμα*, *tegmen*. In genitivo, *τῷ ἄνδρι*, per *ἄνδρος*. In Dativo, *τῷ δαίμονι*, pro *δαίμονι*, *puer*: *παράνομι* pro *παρανομίᾳ*, *uxori*: *τῷ ἰδρώϊ*, pro *ἰδρώϊ*, *sudori*. In Accusativo, *τὸν Ἀπόλλωνα*, pro *Ἀπόλλωνα*. *τὸν ἰδρῶνα*, pro *ἰδρῶνα*, *sudorem*. In Vocativo, *ὦ Λαοδάμας*, pro *Λαοδάμας*, *Laodamas*: *Ἀἴας* pro *Ἀἴαν*, *Ajax*.

Nomina

Ad confirmandum usum

Declinationum Simplicium.

Primæ.

ὁ *μημίας*, *quæstor*.
ὁ *μεσσίας*, *Messias*.
ὁ *ἄγκιστος*, *Anchises*.

ὁ *μελισσώλης*, *venditor mellis*.
ὁ *ἵπποπώλης*, *equorum venditor*.

ὁ *ἀκινάκης*, *acinaces*.
ὁ *ποιητής*, *poeta*.
ὁ *μαθητής*, *discipulus*.
ὁ *ἀνταγωνιστής*, *adversarius*.
ὁ *προφήτης*, *propheta*.
ὁ *δεσπότης*, *dominus*.

ὁ *σιτομέτρης*, *ensor frumenti*.
ὁ *χοινομέτρης*, *qui chænice metitur*,
ὁ *οικοτρίβης*, *verna*.

Secundæ.

ἡ *δόξα*, *gloria*.
ἡ *τράπεζα*, *mensa*.
ἡ *ἀρετή*, *virtus*.
ἡ *ἄκανθα*, *spina*.
ἡ *χαρὰ*, *gaudium*.
ἡ *θύρα*, *janua*.

ἡ *σελήνη*, *luna*.
ἡ *λήδα*, *Leda*.
ἡ *μάρθα*, *Martha*.
ἡ *μάχαιρα*, *gladius*.
ἡ *σοφία*, *Sapientia*.
ἡ *εὐσέβεια*, *Pietas*.

Tertiæ.

ὁ *θυμός*, *animus*.
ὁ *φόβος*, *timor*.
ὁ *διδάσκαλος*, *magister*.
ὁ *κὺς ἡ ἐνδοξος*, *gloriosus*.
ἡ *ὁδὸς*, *via*.
ἡ *παρθένος*, *virgo*.
ὁ, *κὺς ἡ ἰσόμετρος*, *æqualis mensuræ*.

ἡ *συνόδος*, *conventus*.
ὁ, *κὺς ἡ ἄτομος*, *individuus*.
τὸ *καλὸν*, *honestas*.
τὸ *ἔργον*, *opus*.
τὸ *πρόβατον*, *ovis*.
ὁ *κὺς ἡ χρήσιμος*, *κὺς τὸ χρήσιμον*, *utilis*, et *utile*.

Quartæ.

ὁ *νεὼς*, *templum*.
ὁ *λεὼς*, *populus*.
ὁ *ἄνεως*, *tacitus*.
ὁ *ῥινόκερος*, *rhinoceros*.
ὁ *νικόλεως*, *Nicolaus*.
ὁ *ἀνδρόγεως*, *Androgeos*.
ἡ *ἄλως*, *area*.

ἡ *γάλως*, *glos*.
ὁ, *κὺς ἡ βαθύγεως*, *profundus*.
ὁ, *κὺς ἡ δίκερως*, *bicornis*.
ὁ, *κὺς ἡ ἀνάπλεως*, *plenus*, *a*.
τὸ *ἀνώγειον*, *caenaculum*.
τὸ *ἀνάπλεον*, *plenum*.

Quintæ.

In qua, ut variae sunt terminationes nominativi, ita etiam variae vocales, et consonantes sunt ante os Genitivi.

- α. τὸ γράμμα, τος, litera.
 ι. τὸ μέλι, τος, mel.
 υ. τὸ γένυ, υος, genu.
 τὸ ἄστυ, εος, urbs.
 ω. ἡ Λητώ, όος, Latona.
 αν. ὁ παῖς, ανος, Pæan.
 τὸ τυφάν, αντος, quod verberavit.
 εν. τὸ τέρεν, ενος, tenerum.
 τὸ χαρίεν, εντος, gratiosum.
 τὸ ζευγνύ, νύντος, jungens.
 ων. ὁ κλών, ωνός, ramus.
 ἡ χελιδών, όνος, hirundo.
 ὁ Ξενοφών, όντος, Xenophon.
 ὁ δράκων, όντος, draco.
 ζ. ὁ θώραξ, ακος, thorax.
 ὁ ἀναξ, ακτος, rex.
 ὁ ῥαπᾶξ, αγος, rapax.
 ἡ θρίξ, τριχός, capillus.
 ἡ πτέρυξ, υγος, ala.
 ὁ ὄνυξ, υχος, unguis.
 ἡ ἀλώπηξ, εκος, vulpes.
 ρ. ἡ δαμαρ, αρτος, uxor.
 τὸ ἥπαρ, ατος, hepar.
 ὁ ῥαῖρ, ειρός, pediculus.
 ἡ χεῖρ, ειρός, manus.
 ηρ. ὁ σῆρ, ηρός, vermis.
 ὁ σωτήρ, ἥρος, servator.
 ὁ αἰθήρ, έρος, æther.
 ὁ ἀνὴρ, έρος, et ἀνδρός, vir.
 ορ. τὸ ἥτορ, ορος, cor.
 υρ. ὁ κῆ ή μάστιγ, υρος, te-
 stis.
- ην. ὁ Ἕλλην, ηνος, Græcus.
 ὁ ποιμήν, ένος, pastor.
 εν. ἡ ἀκτὴν, ίνος, radius.
 αν. τὸ μεῖζον, ονος, majus.
 τὸ τύπτον, οντος, verbe-
 rans.
 εν. τὸ δίπυρ, οδος, bipes.
 τὸ τυπᾶν, ουντος, verbe-
 raturum.
 υν. ὁ μόσσαν, υνος, turris.
 εις. ὁ κτεῖς, ενός, pecten.
 ὁ χαρίεις, εντος, gratus.
 ἡ κλεῖς, ειδός, clavis.
 Δς. ὁ βασιλευς, έος, rex.
 ης. ἡ ἐσθῆς, ἥτος, vestis.
 ὁ τιμῆς, ἥντος, honoratus.
 ὁ Κλήμης, εντος, Clemens.
 ὁ Δημοσθένης, εος, Demo-
 sthenes.
- ι. ὁ ὄφεις, ιος, serpens.
 ὁ Πάρις, ιδος, Paris.
 ὁ κῆ ή ὄρνις, ιδος, avis.
 ος. τὸ τᾶχος, εος, murus.
 τὸ τετυφός, έτος, quod ver-
 beravit.
 υς. ὁ κῆ ή βῆς, οός, bos.
 ὁ πλακᾶς, ουντος, placentia.
 ὁ ὁ δς, όντος, dens.
 ὁ πῦς, οδός, pes.
 τὸ ἄς, ώτος, auris.
 υς. ὁ μῦς, μυός, mus.
 ἡ πέλεκυς, εως, securis.
 ἡ χλαμύς, υδός, chlamys.

- ωρ. ὁ φῶρ, ωρος, fur.
 ὁ Ἑκτωρ, ορος, Hector.
 το ὕδωρ, ατος, aqua.
 ας. ὁ Ἀῖας, αντος, Ajax.
 ὁ μέλας, αγος, niger.
 ἡ μονάς, έδος, unitas.
 τὸ γῆρας, ατος, senectus.
 αῖς. ἡ δαῖς, αῖτος, convivium.
 ὁ, κῆ ή παῖς αἶδος, puer,
 puella.
 αυ. ἡ ναῦς, vel, νηῦς, αός,
 vel νῆς, navis.
- ὁ ζευγνύς, νύντος, jungens.
 ἡ κόρυς, υθος, galea.
 ως. ὁ γέλως, ωτος, risus.
 ἡ αἶδως, όος, pudor.
 ὁ Τρῶς, ωός, Trojanus.
 λς. ὁ ἄλς, λός, sal.
 ἡ ἄλς, λός, mare.
 νς. ἡ ἔλμινς, νδός, tineæ.
 ρς. ὁ κῆ ή μάκαρς, ρτος, bea-
 tus.
 †. ὁ ὤ†, πός, vultus.
 ὁ Ἀρα†, βος, Arabs.
 ἡ κατήλι†, ρος, scala

C O N T R A C T O R U M

Hæc oriuntur ex Quinta Simplicium. Appellantur autem Contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam vel Synæresi, cum duæ vocales in unam ita coeunt, ut ambæ serventur: ut ταῖχαι, τέχαι vel Crasi, cum mutatur vel utraque vocalis; ut τέχαι, τάχη vel altera; ut ταχίων, ἄν.

Declinatio Prima.

Tres continet terminationes, in ης masculini, fæ mini-
 ni, et communis generis: ut ὁ Δημοσθένης, Demosthenes, ἡ
 τριήρης, triremis: ὁ, κῆ ή ἀληθής, verus, vera: in ες, et
 neutrius: ut τὸ σαφές, manifestum, τὸ τᾶχος, murus.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένους, υς, Dat.
 τῷ Δημοσθένει, νε, Acc. τὸν Δημοσθένην, νη, Voc. ὦ Δημοσθένης.
 Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ Δημοσθένει, νη, Gen. et Dat.
 τοῖν Δημοσθένειν, νοῖν.

Plur. Nom. οἱ Δημοσθένης, νες, Gen. τῶν Δημοσθένων, νῶν,
 Dat. τοῖς Δημοσθέнесι, Acc. τοὺς Δημοσθένεις, νες, Voc. ὦ Δη-
 μοσθένης, νες.

Sing. Nom. ἡ τριήρης, triremis, Gen. τῆς τριήρους, ρης,

Dat. τῇ τριήρει, ρη, Acc. τὴν τριήρεα, ρη, Voc. ὦ τριήρης.
Dual. Nom. Acc. Voc. τα τριήρεα, ρη, Gen. et Dat. ταῖν
τριήρεων, ρῶν.

Plural. Nom. αἱ τριήρεις, ρεις, Gen. τῶν τριήρεων, ρῶν. Dat.
ταῖς τριήρεσι. Acc. τὰς τριήρεας, ρεις, Voc. ὦ τριήρεις, ρεις.

Sing. Nom. ὁ, ἡ ἢ ἀληθής, verus, vera. Gen. τῷ, ἡ τῆς
ἀληθείας, δῆς. Dat. τῷ, ἡ τῇ ἀληθείᾳ, δῆ, Acc. τὸν, ἡ τὴν ἀλη-
θεία, θῆ Voc. ὦ ἀληθής, vel ἀληθείς.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ, ἡ τὰ ἀληθεί, δῆ, Gen. et
Dat. τοῖν καὶ ταῖν ἀληθείων, τοῖν

Plur. Nom. οἱ, ἡ αἱ ἀληθείς, δῆς, Gen. τῶν ἀληθίων, θῶν,
Dat. τοῖς, ἡ ταῖς ἀληθείσι, Acc. τας, ἡ πας ἀληθείας, δῆς, Voc.
ὦ ἀληθείς, θῆς.

Sing. Nom. τὸ σαφές, manifestum. Gen. τῷ σαφίῳ, φῆς.

Dat. τῷ σαφεί, φῆ, Acc. τὸ σαφές, Voc. ὦ σαφές.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ σαφέι, φῆ, Gen. et Dat. τοῖν
σαφείων, φῶν.

Plur. Nom. τὰ σαφέα, φῆ, Gen. τῶν σαφείων, φῶν, Dat. ποῖς
σαφείσι. Acc. τὰ σαφέα, φῆ, Voc. ὦ σαφέα φῆ.

Sing. Nom. τὸ τέχος, murus, Gen. τῷ τέχεσι, χεῖ, Dat.
τῷ τέχει, χη, Acc. τὸ τέχος, Voc. ὦ τέχος.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ τέχει, χη, Gen. et Dat. τοῖν
τεχείων, χοῖν.

Plur. Nom. τὰ τέχεια, χη, Gen. τῶν τεχείων, χῶν, Dat.
τοῖς τέχεσι, Acc. τὰ τέχεια, χη, Voc. ὦ τέχεια, χη.

Regula.

Nomina propria hujus declinati onis habent nonnunquam
terminationem primæ Simpliciū in quibusdam casibus:
ut πῶν Ἀριστοφάνη, οἱ Ἀριστοφάναι, τῶν Ἀριστοφάνων, ut τὸν Σωκράτην
unde latinum, o Socrate. Item composita ab ἔτῳ, annus;
ut ὁ ἐπταετής, septennis, τῶν ἐπταετῶν.

Nomina quæ desinunt in ns purum, contrahuntur At-
tice in accusativo in α, ut ὁ, ἡ εὐφύης, ingeniosus, Acc.
τὸν, καὶ τὴν εὐφύα, εὐφύα.

Declinatio Secunda.

Duas habet terminationes, ις, masculini, et feminini
generis: ut ὁ ὄφις serpens, ἡ λέξις dictio: et ι, neutrius,
ut τὸ σῖνπι sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τῷ ὄφι, Dat. τῷ ὄφι, ὄφι, Acc.
τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ ὄφι, Gen. et Dat. ποῖν ὄφιν.

Plural. Nom. οἱ ὄφεις, ὄφις, Gen. τῶν ὄφιν, Dat. τοῖς
ὄφισι, Acc. τὰς ὄφιας, ὄφι, Voc. ὦ ὄφεις, ὄφεις.

Sing. Nom. ἡ λέξις, dictio, Gen. τῇ λέξει, Dat. τῇ λέ-
ξει, λέξι, Acc. τὴν λέξιν, Voc. ὦ λέξι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ λέξει, Gen. et Dat. ταῖν λέ-
ξιν.

Plural. Nom. αἱ λέξεις, λέξις, Gen. τῶν λέξιν, Dat. ταῖς
λέξισι, Acc. τὰς λέξιας, ξις, Voc. ὦ λέξεις, λέξεις.

Sing. Nom. τὸ σῖνπι, Gen. τῷ σῖνπι, Dat. τῷ σῖνπι,
πι, Acc. τὸ σῖνπι, Voc. ὦ σῖνπι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ σῖνπι, Gen. et. Dat. τοῖν
σῖνπι.

Plural. Nom. τὰ σῖνπια, σῖνπι, Gen. τῶν σῖνπιων, Dat.
τοῖς σῖνπιοι, Acc. τὰ σῖνπια, πι, Voc. ὦ σῖνπια, πι.

Regula.

Inflexio Attica multo usitatior.

Casus Attici accentum habent in antepenultima, quam-
vis ultima sit longa.

Sing. Nom ὁ ὄφις. Gen. τῷ ὄφει, Dat. τῷ ὄφει, φῆ, Acc.
τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ ὄφει, φη, Gen. et Dat. τοῖν
ὄφιν, ὄφιν.

Plural. Nom. οἱ ὄφεις, φεις, Gen. τῶν ὄφιν, Dat. τοῖς
ὄφισι, Acc. τὰς ὄφιας, φεις. Voc. ὦ ὄφεις, φεις.

Sing. Nom. ἡ λέξις, Gen. τῇ λέξει, Dat. τῇ λέξει, ξει.
Acc. τὴν λέξιν, Voc. ὦ λέξι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λέξεις, ξη, Gen. et Dat. ταῖν λέξεων, λέξεων.

Plur. Nom. αἱ λέξεις, ξαι, Gen. τῶν λέξεων, Dat. ταῖς λέξεσι, Acc. τὰς λέξεις, ξαι, Voc. ὧ λέξεις, ξαι.

Sing. Nom. τὸ σῖνιπι, Gen. τῆ σινήπεως, Dat. τῷ σινηπέϊ, νήπει, Acc. τὸ σῖνιπι, Voc. ὦ σῖνιπι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σινήπεε, νήπη, Gen. et Dat. τοῖν σινηπέοιν, νήπεων.

Plural. Nom. τὰ σινήπεα, νήπη, Gen. τῶν σινήπεων, Dat. τοῖς σινηπέσι, Acc. τὰ σινήπεα, νήπη, Voc. ὦ σινήπεα, πη.

Declinatio tertia.

Unicam habet terminationem in *eus*, generis masculini tantum ut ὁ βασιλεύς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεύς, Gen. τῷ βασιλέϊ, Att. ἑως, Dat. τῷ βασιλεῖ, λῆ, Acc. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλευ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. et Dat. τοῖν βασιλέοιν.

Plural. Nom. οἱ βασιλέες, λῆς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τὰς βασιλέας, λῆς, Voc. ὦ βασιλέες, λῆς.

Exceptio.

Genitivus in *εως*, non contrahitur: contrahuntur tamen nomina, quae ante *εως* vocalem, vel diphthongum habent: ut ὁ περαιεύς, Piraeus, τῷ περαιέως, περαιῶς, ὁ Στεριεύς, Stirieus, τῷ Στεριέως, Στεριῶς, ὁ χοεύς, congius, τῷ χοέως, χοῶς. Eadem accusativum contrahunt in *ᾱ*: τὸν περαιᾶ, τὸν Στεριᾶ, τὸν χοᾶ.

Declinatio quarta.

Duas habet terminationes, in *ω* et *ως*: generis tantum, faeminini: ut ἡ Λητώ, Latona: ἡ αἰδώς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ Λητώ, Gen. τῆς Λητόϋ, τῆς Dat. τῇ Λητοῖ, τοῖ Acc. τὴν Λητόα, τῷ, Voc. ὦ Λητοῖ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ Λητώ, Gen. et Dat. ταῖν Λητοῖν.

Plural. Nom. αἱ Λητοῖ, Gen. τῶν Λητῶν, Dat. ταῖς Λητοῖς, Acc. τὰς Λητῶς, Voc. ὦ Λητοῖ.

Sing. Nom. ἡ αἰδώς, Gen. τῆς αἰδέοϋ, αἰδέως, Dat. τῇ αἰδοῖ, αἰδοῖ Acc. τὴν αἰδοα, αἰδῷ, Voc. ὦ αἰδοῖ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ αἰδῷ, Gen. et Dat. ταῖν αἰδοῖν.

Plural. Nom. αἱ αἰδοῖ, Gen. τῶν αἰδῶν, Dat. ταῖς αἰδοῖς, Acc. τὰς αἰδέως, Voc. ὦ αἰδοῖ.

Numerus singularis tantum in hac Declinatione contrahitur. Dualis, et pluralis sequuntur formam tertiae Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in *οῖ*.

Declinatio quinta.

Duas complectitur terminationes, in *as* purum, et *ρας*, generis neutrius tantum: ut τὸ κρέας, caro; τὸ κέρασ, cornu. Ex inflexione communi, quae est in *ατο*, Ionice eximitur *τ*; deinde Attice fit contractio, in genitivis quidem per *ω*, in reliquis autem casibus per *α*.

Sing. Nom. τὸ κρέας, Gen. τῷ κρέατο, κρέας, κρέως Dat. τῷ κρέατι, κρέαϊ, κρέα, Acc. τὸ κρέας, Voc. ὦ κρέας.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κρέατε, κρέας, κρέα, Gen. et Dat. τοῖν κρέατοιν, κρέαοιν, κρέων.

Plural. Nom. τὰ κρέατα, κρέα, κρέα, Gen. τῶν κρέατων, κρέων, κρέων, Dat. τοῖς κρέασι, Acc. τὰ κρέατα, κρέας, κρέα, Voc. ὦ κρέατα, κρέας, κρέα.

Sing. Nom. τὸ κέρασ, Gen. τῷ κέρατος, κέρασ, κέρως, Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρα, Acc. τὸ κέρασ, Voc. ὦ κέρασ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κέρατε, κέρασ, κέρα, Gen. et Dat. τοῖν κέρατοιν, κέραοιν, κέρων.

Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέρα, κέρα, Gen. τῶν κέρατων, κέραων, κέρων, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέρασ, κέρα, Voc. ὦ κέρατα, κέρασ, κέρα.

Institutio Graecae
Ad confirmandum usum

Nominum contractorum.

Primae.

ὁ καλλισθένης, <i>Callisthenes.</i>	ὁ, καὶ ἡ εὐπρεπής, <i>excellens.</i>
ὁ σωσιγένης, <i>Sosigenes.</i>	τὸ εὐπρεπές, <i>decorum.</i>
ὁ σοκράτης, <i>Socrates.</i>	τὸ ὑπομανές, <i>Hippomanes.</i>
ὁ καὶ ἡ εὐσεβής, <i>pius, pia.</i>	τὸ ἄλγος, <i>dolor.</i>
ἡ διήρης, <i>biremis.</i>	τὸ μέρος, <i>pars.</i>
ἡ τετρήρης, <i>quadriremis.</i>	τὸ πέλαγος, <i>pelagus.</i>

Secundae.

ὁ φήντις, <i>auriga.</i>	ἡ γνώσις, <i>cognitio.</i>
ὁ πρύτανις, <i>praefectus.</i>	ἡ αἵρεσις, <i>electio.</i>
ὁ, καὶ ἡ νήστις, <i>jejunus.</i>	ἡ ἀποκάλυψις, <i>revelatio.</i>
ἡ πόλις, <i>civitas.</i>	ἡ γένεσις, <i>generatio.</i>
ἡ κρίσις, <i>judicium.</i>	ἡ ἀνάστασις, <i>resurrectio.</i>
ἡ φύσις, <i>natura.</i>	τὸ νήσι, <i>jejunum.</i>

Tertiae.

ὁ γονεὺς, <i>parens.</i>	ὁ φονεὺς, <i>homicida.</i>
ὁ τομεὺς, <i>sector.</i>	ὁ συγγραφεὺς, <i>scriptor.</i>
ὁ νομεὺς, <i>pastor.</i>	ὁ γραμματεὺς, <i>scriba.</i>
ὁ χαλκεὺς, <i>excusor.</i>	ὁ ἀνατροπεὺς, <i>eversor.</i>
ὁ κλοπεὺς, <i>fur.</i>	ὁ ἀρχιερεὺς, <i>pontifex.</i>
ὁ φορεὺς, <i>bajulus.</i>	ὁ κεραμεὺς, <i>figulus.</i>

Quartae.

ἡ Ἡρώ, <i>Ero.</i>	ἡ σάπφω, <i>Sappho.</i>
ἡ Ἀκκω, <i>Acco.</i>	ἡ Διδώ, <i>Dido.</i>
ἡ σαρδῶ, <i>Sardinia.</i>	ἡ κοτυτῶ, <i>Cotyto.</i>
ἡ κλωθῶ, <i>Clotho.</i>	ἡ ἔρατῶ, <i>Erato.</i>
ἡ κλειῶ, <i>Clio.</i>	ἡ καλλισῶ, <i>Callisto.</i>

ἡ ἰώ, *Io.*

ἡ καλυψώ, *Calypso.*

Quintae.

τὸ πάγκρεας, <i>Pancreum.</i>	τὸ τέρας, <i>signum.</i>
τὸ ἀρτόκρεας, <i>Artocreas.</i>	τὸ γῆρας, <i>senectus.</i>
τὸ γέρας, <i>praemium.</i>	τὸ πέρας, <i>terminus.</i>
τὸ κτέρας, <i>res possessa.</i>	τὸ πῆρας, <i>finis.</i>

De Adjectivis.

Nomina Adjectiva in tres classes distribuuntur. Alia habent tres articulos, et tres terminationes; alia tres articulos, et duas terminationes; alia tres articulos, et unam terminationem.

Adjectiva trium Articulorum, et trium terminationum.

	ος	η	ον
	ας	α	αν
Habent masculinum in	ας	ευ- εσσα	ευ
num in	us	ια	υ

Masculin. Sing. Nom. ὁ καλός, *pulcher*, ἡ καλή, τὸ καλόν, *et neutr.* Gen. τοῦ καλοῦ, τῆς καλῆς, τοῦ καλοῦ, Dat. τῷ καλῷ, 3. *simpl.* τῇ καλῇ, τῷ καλῷ, Acc. τον καλόν, τὴν καλὴν, τὸ καλόν, Voc. ὦ καλέ, καλή, καλόν.
femini. est 2.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ καλὰ, τὰ καλὰ, Gen. et Dat. τοῖν καλοῖν, ταῖν καλῶν, τοῖν καλοῖν.

Plur. Nom. οἱ καλοὶ, αἱ καλαί, τὰ καλὰ, Gen. τῶν καλῶν, Dat. τοῖ καλοῖς, ταῖς καλαῖς, τοῖς καλοῖς, Acc. τὺς καλούς, τὰς καλὰς, τὰ καλὰ, Voc. ὦ καλοὶ, καλαί, καλὰ.

Masculin. Sing. Nom. ὁ πᾶς *omnis*, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. *et neutr.* τοῦ παντός, τῆς πάσης, τοῦ παντός, Dat. τῷ παντί, 5. *simpl.* τῇ πάσῃ, τῷ παντί, Acc. τον πάντα, τὴν πᾶσαν, τὸ πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, παν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ πάντε, τὰ πάσα, τῷ πάντε,
Gen. et Dat. τοῖν παντοῖν, ταῖν πᾶσιν, τοῖν παντοῖν.

Plural. Nom. οἱ πάντες, αἱ πᾶσαι, τὰ πάντα, Gen. τῶν πάντων, τῶν πασῶν, τῶν πάντων, Dat. τοῖς πᾶσι, ταῖς πᾶσαις, τοῖς πᾶσι, Acc. τὺς πάντας, τὰς πᾶσας, τὰ πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι πάντα.

Masculin. Sing. Nom. ὁ χαρίεις, graciosus, ἡ χαρίεσσα, et neutr. τὸ χαρίεν, Gen. τοῦ χαριέντος, τῆς χαρίεσσης, τοῦ χαριέντος, Dat. τῷ χαριέντι, τῇ χαρίεσσι, τῷ χαριέντι, Acc. τὸν χαριέντα, τὴν χαρίεσσαν, τὸ χαρίεν, Voc. ὦ χαρίεν, et χαρίε, χαρίεσσα, χαριέν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ χαριέντε, τὰ χαρίεσσα, τῷ χαριέντε, Gen. et Dat. τοῖν χαριέντοι, ταῖν χαρίεσσιν, τοῖν χαριέντοι.

Plur. Nom. οἱ χαριέντες, αἱ χαρίεσσαι, τὰ χαριέντα, Gen. τῶν χαριέντων, τῶν χαρίεσσων, τῶν χαριέντων, Dat. τοῖς χαριέσι, ταῖς χαρίεσσαις, τοῖς χαριέσι, Acc. τὺς χαριέντας, τὰς χαρίεσσας, τὰ χαριέντα, Voc. ὦ χαριέντες, χαρίεσσαι, χαριέντα.

Masculin. Sing. Nom. ὁ ὀξύς, acutus, ἡ ὀξεία, τὸ ὀξύ, et neutr. τὸ ὀξύ, Gen. τοῦ ὀξέος, τῆς ὀξείας, τοῦ ὀξέος, Dat. τῷ ὀξεί, τῇ ὀξεί, τῷ ὀξεί, Acc. τὸν ὀξύν, τὴν ὀξίαν, τὸ ὀξύ, Voc. ὦ ὀξύ, ὀξεία, ὀξύ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὀξέε, τὰ ὀξεία, τῷ ὀξέε, Gen. et Dat. τοῖν ὀξέοι, ταῖν ὀξείαι, τοῖν ὀξέοι.

Plur. Nom. οἱ ὀξέες, αἱ ὀξείαι, τὰ ὀξεία, Gen. τῶν ὀξέων, τῶν ὀξείων, τῶν ὀξέων, Dat. τοῖς ὀξέσι, ταῖς ὀξείαις, τοῖς ὀξέσι, Acc. τὺς ὀξέας, τὰς ὀξείας, τὰ ὀξεία, Voc. ὦ ὀξέες, ὀξείαι, ὀξεία.

Exceptions.

Adjectiva in os purum et ros, formant faemininum per a: ut, ὁ ἅγιος, ἡ ἁγία, τὸ ἅγιον, sanctus: ὁ ἀνδρῶς, ἡ ἀνδρῶς, τὸ ἀνδρῶν, floridus; praeter ὁ ὄγδοος, ἡ ὄγδοη, τὸ ὄγδοον, octavus: ὁ ἀπλόος, ἡ ἀπλόη, τὸ ἀπλόον, simplex; et quae huic affinia sunt, διπλόος, duplex, τριπλόος, triplus, τετραπλόος, quatuorplus, etc. Quorundam neutra sunt in o,

ui ὁ ἄλλος, ἡ ἄλλη, τὸ ἄλλο, alius; ὁ τηλικῶτος, ἡ τηλικαύτη, τὸ τηλικῶτο, tantus, ὁ τοσῶτος, ἡ τοσαύτη, τὸ τοσῶτο, iam magnus, vel iam multus; ὁ τοιῶτος, ἡ τοιαύτη, τὸ τοιῶτο, talis; et tria pronomina, ἔστος, αὐτή, τοῦτο, hic, αὐτός, αὐτή, αὐτό, ipse: ἐκῆνος, ἐκῆνη, ἐκῆνο, ille, quamquam passim etiam neutra sunt τηλικῶτον, τοσῶτον, τοιῶτον, ταυτόν, pro τὸ αὐτό, τετονί pro τετοί.

Adjectivum ὁ μέγας, magnus, variat alicubi.

Masculin. Sing. Nom. ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα, Gen. τοῦ μεγάλου, τῆς μεγάλης, τοῦ μεγάλου, Dat. τῷ μεγάλῳ, τῇ μεγάλῃ, τῷ μεγάλῳ, Acc. τὸν μέγαν, τὴν μεγάλην, τὸ μέγα, Voc. ὦ μέγας, μεγάλη, μέγα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ μεγάλῳ, τὰ μεγάλα, τῷ μεγάλῳ, Gen. et Dat. τοῖν μεγάλοι, ταῖν μεγάλαι, τοῖν μεγάλοι.

Plural. Nom. οἱ μεγάλοι, αἱ μεγάλαι, τὰ μεγάλα, Gen. τῶν μεγάλων, τῶν μεγάλων, τῶν μεγάλων, Dat. τοῖς μεγάλοις, ταῖς μεγάλαις, τοῖς μεγάλοις, Acc. τὺς μεγάλους, τὰς μεγάλας, τὰ μεγάλα, Voc. ὦ μεγάλοι, μεγάλαι, μεγάλα.

Participia passiva, et attiva in es habent foemininum in εσα, neutrum in εν: ὁ τυφθεῖς, ἡ τυφθέσα, τὸ τυφθέν, verberatus: ὁ τιθέας, τιθέσα, τὸ τιθέν, ponens.

Adjectivum πολὺς, multus, in quibusdam casibus peculiarem habet inflexionem.

Masculin. Sing. Nom. ὁ πολὺς, ἡ πολλή, τὸ πολὺ, Gen. τοῦ πολλοῦ, τῆς πολλῆς, τοῦ πολλοῦ, Dat. τῷ πολλῷ, τῇ πολλῇ, τῷ πολλῷ, Acc. τὸν πολύν, τὴν πολλήν, τὸ πολὺ, Voc. ὦ πολὺ, πολλή, πολὺ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ πολλῷ, τὰ πολλά, τῷ πολλῷ, Gen. et Dat. τοῖν πολλοῖ, ταῖν πολλῶν, τοῖν πολλοῖ.

Plur. Nom. οἱ πολλοί, αἱ πολλαί, τὰ πολλά, Gen. τῶν πολλῶν, τῶν πολλῶν, τῶν πολλῶν, Dat. τοῖς πολλοῖς, ταῖς πολλαῖς, τοῖς πολλοῖς, Acc. τὺς πολλούς, τὰς πολλαῖς, τὰ πολλά, Voc. ὦ πολλοί, πολλαί, πολλά.

Exempla Adjectivorum

Primae. Classis.

- ὁ ἀγαθός, ἡ ἀγαθή, τὸ ἀγαθόν, bonus, na, num.
 ὁ κακός, ἡ κακή, τὸ κακόν, malus, la, lum.
 ὁ χαλεπός, ἡ χαλεπή, τὸ χαλεπόν, difficilis, le.
 ὁ κενός, ἡ κενή, τὸ κενόν, vacuus, ua, uum.
 ὁ καινός, ἡ καινή, τὸ καινόν, novus, va, vum.
 ὁ κοινός, ἡ κοινή, τὸ κοινόν, communis, ne.
 ὁ κοῖλος, ἡ κοίλη, τὸ κοῖλον, cavus, va, vum.
 ὁ λίθινος, ἡ λιθίνη, τὸ λίθινον, lapideus, a, um.
 ὁ ἑκαστος, ἡ ἐκάστη, τὸ ἑκαστον, quisque, quaeque, quod-
 que
 ὁ αὐτόματος, ἡ αὐτομάτη, αὐτοματον, spontaneus, a um.
 ὁ μέλας, ἡ μέλαινα, τὸ μέλαν, niger, gra, grum.
 ὁ τάλαις, ἡ τάλαινα, τὸ τάλαν, miser, ra, rum.
 ὁ ἅπας, ἡ ἅπασα, τὸ ἅπασαν, omnis, omne.
 ὁ σύμπας, ἡ σύμπασα, τὸ σύμπαν, universus, sa, sum.
 ὁ τύψας, ἡ τύψα, τὸ τύψαν, qui, quae, quod verbera-
 vit.
 ὁ λέξας, ἡ λέξασα, τὸ λέξαν, qui, quae, quod dixit.
 ὁ τιμήεις, ἡ τιμήεσσα, τὸ τιμῆεν, honestus, a, um.
 ὁ μελιτόεις, ἡ μελιτόεσσα, τὸ μελιτόεν, melleus, a, um.
 ὁ δαφνήεις, ἡ δαφνήεσσα, τὸ δαφνήεν, laureus, a, um.
 ὁ φοινίεις, ἡ φοινίεσσα, τὸ φοινίεν, purpureus, a, um.
 ὁ φοινικόεις, ἡ φοινικόεσσα, τὸ φοινικόεν, puniceus, a, um.
 ὁ γραφθεῖς, ἡ γραφθεῖσα, τὸ γραφθέν, scriptus, a, um.
 ὁ μερισθεῖς, ἡ μερισθεῖσα, τὸ μερισθέν, divisus, a, um.
 ὁ θές, ἡ θέα, τὸ θέν, qui, quae, quod posuit.
 ὁ ἔς, ἡ ἔσα, τὸ ἐν, qui, quae quod misit.
 ὁ βαρὺς, ἡ βαρεῖα, τὸ βαρὺ, gravis, ve.
 ὁ βαθύς, ἡ βαθῆα, τὸ βαθύ, profundus, a, um.
 ὁ ἡδύς, ἡ ἡδέα, τὸ ἡδύ, suavis, ve.
 ὁ δασύς, ἡ δασέα, τὸ δασύ, densus, a, um.
 ὁ βραδύς, ἡ βραδέα, τὸ βραδύ, tardus, a, um.
 ὁ βραχύς, ἡ βραχεῖα, τὸ βραχύ, brevis, ve.
 ὁ πλατύς, ἡ πλατεῖα, τὸ πλατύ, latus, a, tum.
 ὁ ἐλαχύς, ἡ ἐλαχέα, τὸ ἐλαχύ, parvus, a, um.

- ὁ ἡμισυς, ἡ ἡμίση, τὸ ἡμισυ, dimidius, a, um.
 ὁ ἰδιος, ἡ ἰδία, τὸ ἰδιον, privatus, a, tum.
 ὁ δημόσιος, ἡ δημοσία, τὸ δημόσιον, publicus, a, um.
 ὁ ἄξιος, ἡ ἀξία, τὸ ἄξιον, dignus, a, um.
 ὁ ὀσιος, ἡ ὀσία, τὸ ὀσιον, justus, a, um.
 ὁ τέλειος, ἡ τελέα, τὸ τέλειον, perfectus, a, um.
 ὁ ἀρχαῖος, ἡ ἀρχαία, τὸ ἀρχαῖον, antiquus, a, um.
 ὁ ὁμοιος, ἡ ὁμοία, τὸ ὁμοιον, similis, e.
 ὁ ἀσῆος, ἡ ἀσεία, τὸ ἀσῆον, urbanus, a, um.
 ὁ δίκαιος, ἡ δικαία, τὸ δίκαιον, justus, a, um.
 ὁ ἱερός, ἡ ἱερά, τὸ ἱερὸν, sacer, cra, crum.
 ὁ λαμπρὸς, ἡ λαμπρά, τὸ λαμπρόν, splendidus, a, um.
 ὁ μικρὸς, ἡ μικρά, τὸ μικρόν, parvus, a, um.
 ὁ μακρὸς, ἡ μακρά, τὸ μακρόν, longus, a, um.
 ὁ πονηρὸς, ἡ πονηρά, τὸ πονηρόν, malignus, a, um.
 ὁ φοβερός, ἡ φοβερά, τὸ φοβερόν, formidabilis, le.
 ὁ πῖερος, ἡ πῖερα, τὸ πῖερον, pinguis, e.
 ὁ ἕτερος, ἡ ἑτέρα, τὸ ἕτερον, alter, ra, rum.
 ὁ πρότερος, ἡ προτέρα, τὸ πρότερον, prior, prius.
 ἡ ὕστερος, ἡ ὑστέρα, τὸ ὕστερον, posterior, us.

Adjectiva trium Articulorum, et
duarum terminationumHabent ma-
sculinum, et
fæmininum in

ος	ον
ως	ων
ας	αν
ις	ιν
ην neu- trum in	εν
υς	υν
ως	ων
ωρ	ορ
υς	ες

Masculin.
et neut.

Singul. Nom. *ὁ*, καὶ ἡ ἐνδοξός, καὶ τὸ ἐνδοξόν,
3. Simpli. gloriosus, Gen. τοῦ, καὶ τῆς τοῦ ἐνδόξου, Dat. τῷ,
fæminin. 2. καὶ τῇ τῷ ἐνδόξῳ, Acc. τον, καὶ την, καὶ τὸ ἐνδο-
ξον, Voc. ὦ ἐνδοξε, καὶ ὦ ἐνδοξον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ, καὶ τὰ, καὶ τῷ ἐνδόξῳ, Gen.
et Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν ἐνδόξοιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἐνδοξοί, καὶ τὰ ἐνδοξά, Gen. τῶν
ἐνδόξων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἐνδόξοις, Accus. τῆς,
καὶ τὰς ἐνδόξας, καὶ τὰ ἐνδοξά, Voc. ὦ ἐνδοξοί, καὶ ὦ ἐνδοξά.

4. Simpli- Singul. Nom. *ὁ*, καὶ ἡ κατὰπλεως, καὶ τὸ κατὰπλεων,
cium. expletus, a, um, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ κα-
τὰπλεω, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ κατὰπλεω, Ac. τον, καὶ
τῇν, καὶ τὸ κατὰπλεων, Voc. ὦ κατὰπλεως καὶ ὦ κατὰπλεων.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ, καὶ τὰ, καὶ κατὰπλεω, Gen.
et Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν κατὰπλεων.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ κατὰπλεω, καὶ τὰ κατὰπλεω, Gen.
τῶν κατὰπλεων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς κατὰπλεω, Acc.
τῆς, καὶ τὰς κατὰπλεως, καὶ τὰ κατὰπλεω, Voc. ὦ κατὰπλεω,
καὶ ὦ κατὰπλεω.

5. Simpli- Singul. Nom. *ὁ*, καὶ ἡ αἰάνας, καὶ τὸ αἰάναν, per-
cium. petuo fluens, Genit. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ αἰάναν-
τος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ αἰάναντι, Acc. τὴν, καὶ ται
αἰάναντα, καὶ τὸ αἰάναν, Voc. ὦ αἰάναν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ, καὶ τὰ, καὶ τῷ αἰάναντε, Gen.
et Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν αἰάναντοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ αἰάναντες, καὶ τὰ αἰάναντα, Gen.
τῶν αἰάναντων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς αἰάνανσι, Acc. τῆς, καὶ
τὰς αἰάναντας, καὶ τὰ αἰάναντα, Voc. ὦ αἰάναντες, καὶ ὦ αἰάναντα.

5. Simpli- Singul. Nom. *ὁ* καὶ τις, καὶ τὸ τί, aliquis, Ge-
cium. nit. τῷ, καὶ τῆς, καὶ τῷ τινός, Dat. τῷ, καὶ τῇ,
καὶ τῷ τινί, Acc. τον, καὶ τὴν τινά, καὶ τὸ τί. Vocalivo
caret, sicut carent omnia Indefinita.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ καὶ τὰ, καὶ τῷ τινὲ, Gen. et Dat.
τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν τινούιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ τινές, καὶ τὰ τινά, Gen. τῶν τινῶν,
Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τισί, Acc. τῆς, καὶ τὰς τινάς,
καὶ τὰ τινά. Sic Interrogativum τίς, τίνας, quis, quæ, quod?

5. Simpli- Singul. Nom. *ὁ*, καὶ ἡ ἀδάχρυς, καὶ τὸ ἀδάχρυ,
cium. non lacrymans, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ ἀδά-
χρυος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἀδάχρῳ, Acc. τον, καὶ τὴν
ἀδάχρυν, καὶ τὸ ἀδάχρυ, Voc. ὦ ἀδάχρυ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ, καὶ τὰ, καὶ τῷ ἀδάχρῳ,
Gen. et Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν ἀδάχρῳιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀδάχρυες, καὶ τὰ ἀδάχρυα, Gen.
τῶν ἀδάχρυν, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἀδάχρυσιν, Acc.
τῆς, καὶ τὰς ἀδάχρυας, καὶ τὰ ἀδάχρυα, Voc. ὦ ἀδάχρυες,
καὶ ὦ ἀδάχρυα.

5. Simpli- Singul. Nom. *ὁ*, καὶ ἡ τετράπυς, καὶ τὸ τετρά-
cium. πυν, quadrupes, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ τε-
τράποδος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ τετράποδι, Acc. τον,
καὶ τὴν τετράποδα, καὶ τὸ τετράπυν, Voc. ὦ τετράπυς, vel
τετράπυ, καὶ ὦ τετράπυν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ, καὶ, τὰ, καὶ τῶ τετραπόδε,
Gen. et Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν τετραπόδοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ τετραπόδες, καὶ τὰ τετραπόδα,
Gen. τῶν τετραπόδων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τετρα-
ποσι, Acc. τῆς, καὶ τὰς τετραπόδας, καὶ τὰ τετραπόδα, Voc.
ὦ τετραπόδες, καὶ ὦ τετραπόδα.

5. Simpli- Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ σώφρων, καὶ τὸ σώφρον, mo-
ciunt. deratus, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ σώφρονος,
Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ σώφρονι, Acc. τόν, καὶ τὴν σώφρο-
να, καὶ τὸ σώφρον, Voc. ὦ σώφρον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ, καὶ τὰ, καὶ τῶ σώφρονε, Gen.
et Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν σωφρόνοιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ σώφρονες, καὶ τὰ σώφρονα, Gen. τῶν
σωφρόνων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς σώφροσι, Acc. τῆς, καὶ
τὰς σώφρονας, καὶ τὰ σώφρονα, Voc. ὦ σώφρονες, καὶ ὦ σώφρονα.

5. Simpli- Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ μεγαλήτωρ, καὶ τὸ μεγα-
ciunt. λῆτορ, magnanimus, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ
μεγαλήτορος, Dat. τῷ, καὶ, τῇ, καὶ τῷ μεγαλήτορι, Accus.
τόν, καὶ τὴν μεγαλήτορα, καὶ τὸ μεγαλήτορ, Vocat. ὦ μεγαλήτορ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ, καὶ τὰ, καὶ τῶ μεγαλήτορε,
Gen. et Dat. τόν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν μεγαλήτοροιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ μεγαλήτορες, καὶ τὰ μεγαλήτορα, Gen.
τῶν μεγαλητόρων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς μεγαλήτορσι,
Acc. τῆς, καὶ τὰς μεγαλήτορας, καὶ τὰ μεγαλήτορα, Voc. ὦ
μεγαλήτορες, καὶ ὦ μεγαλήτορα.

1. Contra- Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ νημερτής, verus, Gen. τῷ,
ciunt. καὶ τῆς, καὶ τῷ νημερτίος, τῆς, Dat. τῷ, καὶ τῇ καὶ
τῷ νημερτεῖ, τῇ, Acc. τόν, καὶ τὴν νημερτία, τῇ, καὶ τὸ
νημερτές, Voc. ὦ νημερτής.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τῶ, καὶ τὰ, καὶ τῶ νημερτεῖ, τῇ,
Gen. et Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν νημερτέοιν, τοῖν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ νημερτεῖς, τῆς, καὶ τὰ νημερτία,
τῇ, Gen. τῶν νημερτέων, ὧν, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς,
νημερτέσι, Acc. τῆς, καὶ τὰς νημερτίας, τῆς, καὶ τὰ νημερτία,
τῇ, Voc. ὦ νημερτεῖς, τῆς, καὶ ὦ νημερτεῖα, τῇ.

Exempla adjectivorum

Secundae Classis.

ὁ, καὶ ἡ αἰμύλος, καὶ τὸ αἰμύλον blandus, a, um.
ὁ, καὶ ἡ αἰσιος, καὶ τὸ αἰσίον, faustus, a, um.
ὁ, καὶ ἡ ἀτακτος, καὶ τὸ ἀτακτον, inordinatus, a, um.
ὁ, καὶ ἡ ἀτάλαντος, καὶ τὸ ἀτάλαντον, aequalis, le.
ὁ, καὶ ἡ ἀσχετος, καὶ τὸ ἀσχετον, intolerabilis.
ὁ, καὶ ἡ ἀτάσθαλος, καὶ τὸ ἀτάσθαλον, perniciosus, a, um.

ὁ, καὶ ἡ ἰλεως, καὶ τὸ ἰλεων, propitius, a, um.
ὁ, καὶ ἡ πολύκερος, καὶ τὸ πούλκερον, habens multa cornua.
ὁ, καὶ ἡ ἡδύκρεως, καὶ τὸ ἡδύκρεον, cuius carnes suaves sunt.
ὁ, καὶ ἡ λεπτόκρεως, καὶ τὸ λεπτόκρεον, macilentus, a, um.

ὁ καὶ ἡ πολύτλας, καὶ τὸ πολύτλαν, multa passus, a, um.
ὁ καὶ ἡ πολυδαρής, καὶ τὸ πολυδαρὲν, cacuminosus, a, um.

ὁ καὶ ἡ εὐπλοχαμῖς, καὶ τὸ εὐπλοχαμῖ, pulchre cincinnatus.
ὁ, καὶ ἡ ἀχαρις, καὶ τὸ ἀχαρι, injucundus, a, um.
ὁ, καὶ ἡ ἀπολις, καὶ τὸ ἀπολι extorris, re.
ὁ, καὶ ἡ εὐνις, καὶ τὸ εὐνι, orbus, a, um.
ὁ, καὶ ἡ εὐχνημις, καὶ τὸ εὐχνημι, bene ocreatus.

ὁ, καὶ ἡ τέρην, καὶ τὸ τέρεν, tener, ra, rum.
ὁ, καὶ ἡ ἄρσην, καὶ τὸ ἄρσην, mas, et fortis, te.
ὁ, καὶ ἡ πολυῤῥην, καὶ τὸ πολυῤῥην, multos agnos habens.

ὁ, καὶ ἡ φιλόδακρυς, καὶ τὸ φιλόδακρυ, lacrymarum amans.
ὁ, καὶ ἡ πολυδακρυς, καὶ τὸ πολυδακρυ, admodum lacrymans.
ὁ, καὶ ἡ ταχύδακρυς, καὶ τὸ ταχύδακρυ, cito lacrymans.
ὁ, καὶ ἡ ἔνδακρυς, καὶ τὸ ἔνδακρυ, cui lacrymae oboriuntur.

ὁ, καὶ ἡ ἄπας, καὶ τὸ ἄπην, pedibus carens.
ὁ, καὶ ἡ πολυῖπας, καὶ τὸ πολυῖπην, multipes.

ο, καὶ ἡ οἰδίπυς, καὶ τὸ οἰδίπυν, *tumidos pedes habens.*
 ο, καὶ ἡ πλατύπυς, καὶ τὸ πλατύπυν, *latos pedes habens.*

ο, καὶ ἡ πολυπήμων, καὶ τὸ πολύπημον, *damna multa inferens.*
 ο, καὶ ἡ παντλήμων, καὶ τὸ πάντλημον, *omnino miser, a, um.*
 ο, καὶ ἡ δυσλήμων, καὶ τὸ δύσλημον, *aerumnosus, a, um.*
 ο, καὶ ἡ πολυτλήμων, καὶ τὸ πολύτλημον, *multum patiens.*
 ο, καὶ ἡ ἀσχήμων, καὶ τὸ ἀσχημον, *indecorus, a, um.*

ο, καὶ ἡ αὐτοκράτωρ, καὶ τὸ αὐτόκρατορ, *sui juris existens.*
 ο, καὶ ἡ παντοκράτωρ, καὶ τὸ παντόκρατορ, *omnipotens.*
 ο, καὶ ἡ ἀκράτωρ, καὶ τὸ ἀκρατορ, *impotens.*
 ο, καὶ ἡ δυσήτωρ, καὶ τὸ δύσητορ, *tristis, te.*

ο, καὶ ἡ ἀσφαλής, καὶ τὸ ἀσφαλές, *tutus, a, um.*
 ο, καὶ ἡ ἀσθενής, καὶ τὸ ἀσθενές, *infirmus, a, um.*
 ο, καὶ ἡ ἀσελγής, καὶ τὸ ἀσελγές, *petulans.*
 ο, καὶ ἡ ἀσεβής, καὶ τὸ ἀσεβές, *impius, a, um.*
 ο, καὶ ἡ ἀτρεχής, καὶ τὸ ἀτρεχές, *certus, a, um.*
 ο, καὶ ἡ λυσιτελής, καὶ τὸ λυσιτελές, *utilis, le.*

Adjectiva trium articulorum, et unius terminationis.

desi- nunt in	iv	τριγλώχιν	τριγλώχιν⊙, <i>tricuspis.</i>
	ξ	ἄρπαξ	ἄρπαξ⊙, <i>rapax.</i>
	ρ	5. simpl. μάχαρ ut ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ	Gen. μάχαρ⊙, <i>felix.</i> τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τῆ λευχόχρατος, <i>albi</i> capitis. μάχαρ⊙, <i>felix.</i>
	s	λευχόχρας	
	aps	μάχαρς	
	†	αἰδο†	αἰδοπ⊙, <i>subfuscus.</i>

Exempla adjectivorum

Tertiae Classis.

Simul observandae proponuntur quorundam variae terminationes in Nominativo et Genitivo.

ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὐάχτιν, *pulchros habens radios.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὐγλώχιν, *pulchras habens cuspides.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ περιγλώχιν, *cuspidibus munitus, a, um.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολυγλώχιν, *multos habens angulos.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ τανυγλώχιν, *extensos habens aculeos.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὐριν, *sagax.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ χαμπυλόρριν, *aduncum habens nasum.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ πλατύριν, *nares latas habens.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ παχύριν, *nasum habens crassum.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ χολοβόρριν, *mutilus nares habens.*

ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ πτάξ, *χός, pavidus.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ χειρώναξ, *χτός, qui manibus operatur.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἐπίτεξ, *εχός, parturiens.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰνόπληξ, *ηχός, graviter ferens.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰολοδώρηξ, *ηχός, varium habens thoracem.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ κυναλώπηξ, *εχός, cane et vulpe natus.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολυαῖξ, *χός, valde impetuosus.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ ὕσθριξ, *χός, suis pilos habens.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ ὀμφομάσιξ, *γός, Homeri flagellum.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἐμφοξ, *γός, ignitus.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὐφώριμξ, *γός, pulchram habens citharam.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ πάνδοξ, *χός, hospes publicus.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ πτάξ, *χός, timidus.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀπορρώξ, *γός, abruptus.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ σύζυξ, *χός, conjunctus.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ δίπτυξ, *χός, duplex.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ χρυσάμπυξ, *χός, aureum reticulum habens.*
 ο, καὶ ἡ, καὶ τὸ χαλκιδύναξ, *αιχός, pulchras habens mulieres.*

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μιζόδην, ηρος, *semiferus*.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πλατυγάτηρ, ερος, *latum habens ventrem*.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἑξάχειρ, ειρος; *sex habens manus*.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ επιμάρτυρ, υρος, *testis*.

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολυδεις, ἄδος, *cacuminosus*.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ φιλόπαις, αιδος, *puerorum amans*.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀβρόδαις, αιτος, *delicatus*.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μυριόναυς, ἑως, *permultis navibus instructus*.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ δοναχεύς, ἑως, *arundinosus*.

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολυὰς, αρνος, *multos agnos possidens*.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ κατώβλεψ, πος, *deorsum respiciens*.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰγίλιψ, πος, *relictus a capris*.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ χοιροδλιψ, βος, *libidinosus*.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ γλαυχώψ, ὠπος, *caesios habens oculos*.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὐρυς, οπος, *late sonans*.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἐλίχωψ, ὠπος, *volubiles habens oculos*.

De Adjectivis Numeralibus.

Quaedam sunt Cardinalia, quaedam Ordinalia.

CARDINALIA

Numerum absolute significant.

ἓς, unus.

Mas. Nom. ἓς, Gen. ἐνός, Dat. ἐνὶ, Acc. ἓνα.
 Sing. { Fem. Nom. μία, Gen. ἐνός, Dat. μιᾷ, Acc. μίαν.
 Neut. Nom. ἓν, Gen. ἐνός, Dat. ἐνὶ, Acc. ἓν.

Caret Duali, et Plurali. Eodem modo declinantur composita: ἑδείς, ἑδεμία, ἑδέν: μηδείς, μηδεμία, μηδέν: nullus, nulla, nullum.

δύο, duo.

Dual. { N. A. δύο, et Attice δύν, G. et D. δυνῶν, Attice in faeminino δυνῶν.

Observatur tamen, δύο esse omnium casuum, et omnium generum. Inveniuntur et δυνῶν, et δυνῶν, in Plurali.

τρῆς, tres.

Plural. οἱ, καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς, τρισί, Acc. τρεῖς, καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία.

τέσσαρες, quatuor.

Plur. οἱ, καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, Gen. τῶν τεσσάρων, Dat. τοῖς τέσσαρσι, Accusat. τρεῖς, καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor usque ad centum sunt indeclinabilia, πέντε, quinque, ἑξ, ἑπτὰ, ὀκτώ, ἑννέα, δέκα, decem, ἑνδεκα, δώδεκα, δεκατρεῖς, δεκατέσσαρες, δεκαπέντε, δεκαἕξ, δεκαεπτά, δεκαοκτώ, δεκαεννέα, ἑξοσί, viginti: ἑξοσίς, ἑξοσίδυο, etc. τριάχοντα, τεσσαράχοντα, πενήχοντα, ἑξήχοντα, ἑβδομήχοντα, ὀγδοήχοντα, ἑννεμήχοντα, ἑκατόν, centum: hinc jam declinantur, οἱ διαχόσιοι, αἱ διαχόσιαι, τὰ διαχόσια, ducenti, tae, ta; τριαχόσιοι, τεσσαραχόσιοι, πενταχόσιοι, ἑξαχόσιοι, ἑπταχόσιοι, ὀκταχόσιοι, ἑννεαχόσιοι, χίλιοι, mille: δισχίλιοι, τρισχίλιοι, τετρασχίλιοι, πεντασχίλιοι, ἑξαχίλιοι, ἑπτασχίλιοι, ὀγδοασχίλιοι, ἑννεασχίλιοι, μύριοι, decies mille: δισμύριοι, τρισμύριοι: et ita in reliquis.

ORDINALIA

Numerum significant in ordine.

Πρῶτος, primus: δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, ἕκτος, ἑβδομος, ὀγδοος, ἑννατος, δέκατος, decimus: ἐκδέκατος, δυοκαδέκατος, τρισκαδέκατος, etc. ἑξοσός, vicesimus:

ἑξήκοντος, ἑξήκοντος, etc. τριακός, τεσσαράκοντος, πεντηκός, ἑξήκοντος, ἑβδομηκός, ὀγδοήκοντος, ἑννεήκοντος, ἑκατὸς, centesimus: διακοσίος, τριακοσίος, etc. χίλιος, millesimus: διαχιλίος, μυρίος, decies millesimus: διςμυρίος, et sic deinceps.

De Nominibus Derivativis.

Derivativorum Nominum species sunt praesertim Comparativum, Superlativum, Patronymicum, Diminutivum, Possessivum, Verbale.

De Comparativis, et Superlativis.

Formantur a Positivis: Comparativa masculina in τερος, faeminina in τέρα, neutra in τερον: Superlativa masculina in τᾶτος, faeminina in τᾶτη, neutra in τᾶτον: ita ut masculina, et neutra sint tertiae Simplicitum: faeminina secundae.

Positivum.	Comparativum.	Superlativum.
ὁ λευκός	ὁ λευκότερος,	ὁ λευκότατος.
ἡ λευκή.	ἡ λευκοτέρα,	ἡ λευκοτάτη.
τὸ λευκόν,	τὸ λευκότερον,	τὸ λευκότατον.
candidus, a, um, candidior, ius, candidissimus, a, um.		

Quoniam vero in formandis Comparativis aut litera tollitur, aut vocalis permutatur pro terminationibus Positivorum; exempla sequentia, in singulis terminationibus collocata, planius docebunt, quam praecepta.

Positiva.	Comparativa.	Superlativa.
in	in	in
ος	{ ὀτερος	{ ὀτατος
	{ ὠτερος	{ ὠτατος
ων	ονέτερος	ονέστατος
αρ	άρτερος	άρτατος
ας	άντερος	άντατος
ις	ίςτερος	ίςτατος
{ εις		
{ ην	έςτερος	έςτατος
ης		
υς	ύςτερος	ύςτατος
υς	ύτερος	ύτατος.

Positivum. Comparativum. et Superlativum.

ος	{ πρᾶος,	πρᾶότερος,	πρᾶότατος,	mitis.
	{ σοφός,	σοφώτερος,	σοφώτατος,	sapiens.
ων	σώφρων,	σώφρονέτερος,	σώφρονέστατος,	modestus.
αρ	μάχαρ,	μαχάρτερος,	μαχάρτατος,	felix.
ας	μέλας,	μελάντερος,	μελάντατος,	niger.
εις	χαρίεις,	χαριέτερος,	χαριέστατος,	gratiosus.
ην	τέρην,	τερενέτερος,	τερενέστατος,	tener.
ης	εὐσεβής,	εὐσεβέτερος,	εὐσεβέστατος,	pius.
ις	γασρίς,	γασρίτερος,	γασρίστατος,	gulosus.
υς	ἀπλῆς,	ἀπλήτερος,	ἀπλήστατος,	simplex.
υς	εὐρύς,	εὐρύτερος,	εὐρύτατος,	latus.

Observatio.

Positiva in *ος*, quae habent penultimam brevem, mutant in Comparativo, et Superlativo *ο* in *ω*: ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens: ideo σοφός, σοφώτερος, σοφώτατος. Excipe tamen κενός, κενότερος, κενότατος, vacuus: σενός, σενότερος, σενότατος, angustus. Reperiuntur tamen et κενώτερος, σενώτερος: ισότερος, et ισώτερος.

Comparatio Irregularis.

ἀγαθός bonus	ἀμείνων	melior.	ἀριστός	optimus.
	ἀρεῶν		χράτιστος	
	χρηστῶν		λῶτος	
	λωίω			
καχός malus	καχώτερος	pejor	κάκιστος	pessimus
	καχίων		χαίριςτος	
	χερῶν			
	χερῶν			
μέγας magnus	μεζών	major.	μέγιστος	maximus.
	μάσων			
	μικρότερος			
	μείων		μικρότατος	
μικρός parvus	ἥττων, ἥσων	minor	ἥκιστος	minimus.
	ἐλάττων, ἐλάσων		ἐλάχιστος	

καλός.	καλλίων,	κάλλιστος,	pulcher.
αἰσχρός,	αἰσχίων,	αἰσχιστος,	turpis.
ἐχθρός,	ἐχθίων,	ἐχθιστος,	inimicus.
ῥᾶδιος,	ῥαίων,	ῥάϊστος,	facilis.
πυλός,	πλήων,	πλήϊστος,	multus.

Quaedam in *ος*, abjiciunt *ο*, vel *ω*, in Comparativo et superlativo:

φίλος, φίλτερος,	φίλτατος,	amicus.
	φίλϊστος,	

γεραιός, γεραιότερος, γεραιότατος, senex.

Ita παλαιός, antiquus, σχολαῖος, otiosus, θερεός, aestivus, παλαιότερος, παλαιότατος: σχολαίτερος, σχολαίτατος: θερεότερος, θερεότατος, etc.

Attici formant multa a Positivis in *ος* per

ἄκρατος, ἀκρατέστερος, ἀκρατέστατος, incontinens.
ἡσυχος, ἡσυχαιότερος, ἡσυχαιότατος, quietus.
ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος, et ὀλίγιος, parvus.

Sunt hujusmodi: αἰδοῖος, αἰδοιέστερος, αἰδοιέστατος, venerabilis: ἀμορφος, ἀμορφέστερος, ἀμορφέστατος, deformis: ἀσμενός, ἀσμενέστερος, ἀσμενέστατος, libens: σπουδαῖος, σπουδαιέστερος, σπουδαιέστατος, studiosus: ἴδιος, ἰδιαίτερος, ἰδιαίτατος, peculiaris: μέσος, μεσαίτερος, μεσαίτατος, medius: ἴσος, ἰσαίτερος, ἰσαίτατος, aequalis: πλησίος, πλησιαιέστερος, πλησιαιέτατος, vicinus: λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax: λᾶγνος, λαγνίστερος, λαγνίστατος, salax.

Eandem formam sequuntur orta a Positivis aliarum terminationum.

Nam ab ἀλαζών, ostentator, fit ἀλαζονίσματος: ἀρπαξ, rapax, ἀρπαγίσματος: βλάξ, mollis, βλακίσματος: κλέπτης, fur, seu callidus, κλεπτίσματος: πλήκτης, percussor, πληκτίσματος: πότης, bibulus, ποτίσματος: ψευδής, mendax, ψευδίσματος. Quaedam item in us, sunt in ὅτερος, vel ὠτερος: ut διπλῆς, duplex, διπλότερος, πορφυρῆς, purpureus, πορφυρώτερος. Aliqua in ην formant in ἐνότερος: ut τέτην, tener, τετανώτερος.

Plurima in us habent Comparativum in ἰων, Superlativum in ἰσος: ut βραδύς, tardus, βραδίων, βράδισος, βαδύς, profundus, βαθίων, βάθισος: ita γλυκὺς dulcis: παχύς, crassus: ὠχύς, velox: εὐρύς, latus: ταχύς, celer, quod et ταχίων, et δάσσων.

Comparativa in ων, praesertim irregularia, inflectuntur ad normam quintae Simplicium:

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ πλείων, καὶ τὸ πλεόν, amplior, et amplius, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ πλείονος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ πλείονι, Acc. τον, καὶ τὴν πλείονα, καὶ τὸ πλεόν, Voc. ὦ πλεόν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ, καὶ τὰ, καὶ τῶ πλείονε, Gen. et Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν πλείονοιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ πλείονες, καὶ τὰ πλείονα, Gen. τῶν πλειόνων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς πλείοσι, Acc. τὰς, καὶ τὰς πλείονας, καὶ τὰ πλείονα, Voc. ὦ πλείονες, καὶ ὦ πλείονα.

Comparatio est etiam ex aliis dictionibus, quae per Comparisonem migrant in Adjectiva.

Ex substantivo:

Κέρδος lucrum, fit κερδίων, lucrosior, κέρδισος, lucrosissimus: ὕψος, altitudo, ὑψύτερος, altior, ὑψιστος, altissimus: χῦδος, gloria, χυδίων, et χυδότερος, gloriosior: θεός, deus, θεώτερος, divinior, βασιλεὺς, rex, βασιλεύτερος, βασιλεύτατος, regno potentior, et potentissimus; et alia plurima.

Ex pronomine:

Αὐτὸς ipse, αὐτότατος, ipsissimus.

Ex verbis:

Βάλλω, mitto, βέλτερος, et βελτίων, melior, βέλτισος, optimus; φέρω, fero, φέρτερος, praestantior, φέρτατος, φέρτισος, et φέρισος, praestantissimus: δεύω, relinquo, δεύτερος, posterior, δεύτατος, postremus.

Ex participio:

Ἐρρώμενος, validus, ἐρρώμενέτερος, ἐρρώμενέστατος, validior, validissimus.

Ex adverbis:

Ἀνω, supra, ἀνώτερος, ἀνώτατος, superior, supremus: κάτω, infra, κατώτερος, κατώτατος, inferior, infimus: μάλα, valde, μᾶλλον, μάλιστα, magis, maxime: πόρρω, longe, πορρώτερος, πορρώτατος, longior, longissimus: πέρα, ultra, περαιτέρω, περαιέτατον, ulterius, ultimum: ἐγγύς, prope, ἐγγύτερος, ἐγγύτατος, vel ἐγγίων, ἐγγιστος, propior, proximus: ἔξω, extra, ἐξώτερος, ἐξώτατος, exterior, extimus.

Ex praepositionibus:

Ἰπέρ, supra, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, superior, supremus: πρό, ante, πρότερος, prior, πρότατος, et eliso τ, factaque crasi, πρῶτος, πρῶτος, primus.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel a patre, vel ab alia quapiam suae familiae persona derivatur: ut Κράνος, Satur-

nus, *Κρονίδης*, Saturnius, idest Saturni filius: *Αἰακός*, Æacus, *Αἰακίδης*, Æacides, idest Æaci nepos.

masculina
sunt in

αἰδης, orta a rectis Primitivorum primæ Simplicium, mutato *as*, vel *ns* in *αἰδης*: ut *Αἰνείας* Æneas, *Αἰνεάδης*, Æneades: *Ἱππότης*, Hippotes, *Ἱπποτάδης*, Hippotades: vel etiam in *αἰδης*, quoties Primitivum in penultima genitivi est longum: ut *Λαέρτης*, Laertes, *Λαερτιάδης*, Laertiades: *ἰδης* ducta tum a Primitivis tertiæ Simplicium, verso *os* recti in *ἰδης*: ut *Πρίαμος*, Priamus, *Πριαμίδης*, Priamides quamquam et in *αἰδης*, cum scilicet terminationem *os* praecedit: ut *Ἡλῖος*, Sol, *Ἡλιάδης*, Solis filius: tum a Primitivis quintæ Simplicium, verso *os* genitivi in *ἰδης*: ut *Νέστωρ*, *Νέστωρ*, Nestor, *is*, *Νεστορίδης*, Nestorides: *Λητώ*, *Λητώος*, Latona, *ae*, *Λητοῖδης*, Latonides: *Πηλεὺς*, *Πηλέος*, Peleus, et *Πηλεΐδης*, et synaeresi *Πηλεΐδης*, Pelides: quoties enim terminationem *ἰδης* praecedit *ε*, vel *ο*, vocales *ει*, et *οι* coalescunt in diphthongos *ει*, *οι*. Caeterum *Πηλεὺς*, et reliqua in *εὺς*, habent Ionice genitivum in *ῆος*: a quo itidem formatur Patronymicum: ut *α τῆ Πηληΐος*, *ὁ Πηληϊδης*, et epenthesi vocalis, *α*, Poetis in Patronymicis familiari, *ὁ πεληϊάδης*, τοῦ Πηληϊάδεω, apud Homerum primo versu *Iliados*.

Faeminina
sunt in

Αἷς, et *ἰς*, nata a Patronymicis masculinis in *αἰδης*, et *ἰδης*, rejecto *δης*: ut *ὁ Ἡλιάδης*, *ἡ Ἡλιάς*, filia Solis: *ὁ Νεστορίδης*, *ἡ Νεστορίς*, filia Nestoris.

Ἰνῆ, vel *ὠνῆ*, rejecta ultima recti Primitivorum: quae si fuerint tertiæ Simplicium in *os* impurum, habebunt in *ἰνῆ*: ut *ὁ Ἀδράστος*, Adrastus, *ἡ Ἀδραστίη*, Adrasti filia: praecedente autem *ι*, in *ὠνῆ*: ut *ὁ Ἰκάριος*, Icarus, *ἡ Ἰκαριώνη*, Icarii filia: *ὁ Ἡετίων*, Eetion, *ἡ Ἡετιώνη*, Eetionis filia.

De Diminutivis.

Diminutiva ducuntur et a propriis, et ab appellativis: varias habent terminationes: usitiores, quae sequuntur.

Masculina in	<i>ων</i> : <i>μωρός</i> , stultus; <i>μωρίων</i> , stultulus.
	<i>αξ</i> : <i>Ῥόδιος</i> , Rhodius; <i>Ῥόδαξ</i> , Rhodiolus.
	<i>ας</i> : <i>Ζηνόδαρος</i> , Zenodorus; <i>Ζηνάς</i> , Zenodorus.
	<i>σχος</i> : <i>ἄνθρωπος</i> , homo; <i>ἄνθρωπίσχος</i> , homunculus.
Faemina in	<i>λος</i> : <i>ναύτης</i> , nauta; <i>ναυτίλος</i> , nautulus.
	<i>υς</i> : <i>Διονύσιος</i> , Bacchus; <i>Διονύς</i> , Bacchulus.
	<i>ων</i> : <i>Ῥυπύλη</i> , Hypsipyla; <i>Ῥυπύλην</i> , Hypsipylula.
	<i>ἰς</i> : <i>κρήνη</i> , fons; <i>κρηνίς</i> , <i>ἰδος</i> , fonticulus.
Neutra in	<i>νη</i> : <i>πόλις</i> , urbs; <i>πολίχνη</i> , urbecula.
	<i>σχη</i> : <i>ἡ παῖς</i> , puella; <i>παιδίσχη</i> , puellula.
	<i>ιον</i> : <i>γνώμη</i> , sententia; <i>γνωμίδιον</i> , sententiola.
	<i>αιον</i> : <i>γυνή</i> , mulier; <i>γυναιον</i> , muliercula.
	<i>εον</i> : <i>ἄγγος</i> , dolium; <i>ἀγγεον</i> , doliolum.

De Possessivis.

Possessiva etiam ducuntur tum a propriis, tum ab appellativis.

Desinunt in	<i>ος</i> : <i>Πλάτων</i> , Plato; <i>Πλατωνικός</i> , Platonius.
	<i>εος</i> : <i>Ἑκτώρ</i> , Hector; <i>Ἑκτόρεος</i> , Hectoreus.
	<i>ινος</i> : <i>ἄνθρωπος</i> , homo; <i>ἀνθρωπίνος</i> , humanus.
	<i>ιος</i> : <i>ὕρανός</i> , coelum <i>οὐράνιος</i> , coelestis.
	<i>αῖος</i> : <i>Ῥώμη</i> , Roma; <i>Ῥωμαῖος</i> , Romanus.
	<i>εος</i> : <i>Ἀχιλλεύς</i> , Achilles; <i>Ἀχιλλεῖος</i> , Achilleus.
	<i>οῖος</i> : <i>πᾶς</i> , omnis; <i>παντοῖος</i> , omnigena.
	<i>ῶος</i> : <i>πατήρ</i> , pater, <i>πατρῶος</i> , patrius.

His addunt aliqua in *ωδης*, et *ας* exeuntia: quae interdum materiam, interdum similitudinem, seu affectionem, interdum copiam significant: ut *λίθος* lapis; *λιθώδης*, lapidosus; *χάρις*, gratia; *χαρίεις*, graciosus; *ἄμμος* arena; *ἀμμάδης*, et *ἀμμάδας*, arenosus.

Denominativa hic recenserī solent, quae a nomine derivantur: ut a φίλος, amicus, ὁ φίλων, Philo; ἡ φιλότης, philia, φιλοσύνη, amicitia; τὸ φίλιον, amicum: quo quidem nomine appellari possunt reliquae etiam species jam dictae.

Verbalia sunt, quae proficiscuntur a Verbis. De his statim post Verba.

De Heteroclitis.

Heteroclitica sunt, quae a communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclitica genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius: ὁ ἑρετμός, remus, τὰ ἑρετμά: ὁ ζυγός, jugum, τὰ ζυγά: ὁ τάρταρος, tartarus, τὰ τάρταρα: ὁ χέδρωψ, le-
gumen, τὰ χέδρωπα.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali masculini, et neutrius: ὁ δεσμός, vinculum, οἱ δεσμοί, et τὰ δεσμά: ὁ κύκλος, circulus, οἱ κύκλοι, et τὰ κύκλα; ὁ δίφρος, currus, οἱ δίφροι, et τὰ δίφρα. Sic ὁ λύχνος, lucerna: ὁ μοχλός, vectis: ὁ μηρός, femur: ὁ νῶτος, dorsum: ὁ πυρρός, fax: ὁ σαδμός, statio: ὁ ταρσός, planta pedis: ὁ τράχλος, collum: ὁ χαλινός, frenum.

In singulari numero generis sunt faeminini, in duali vero masculini: ἡ γυνή, mulier, τὴ γυναιχί: ἡ πόλις, civitas, τὴ πόλις: ἡ χεὶρ, manus, τὴ χεῖρ. ἡ ὁδός, via, τὴ ὁδός, cum compositis. Attice faeminina omnia sic inflectuntur: ἡ τέχνη, ars, τὴ τέχνη; ἡ ἡμέρα, dies, τὴ ἡμέρα.

In singulari numero generis sunt faeminini, in plurali faeminini, et neutrius: ἡ χέλευθος, via, αἱ χέλευθοι, et τὰ χέλευθα.

In singulari neutrius: in plurali et masculini, et neutrius: τὸ στάδιον stadium; οἱ στάδιοι, καὶ τὰ στάδια.

Variatur genus etiam in eodem numero, atque adeo in eodem casu; sed vel propter significationem: ut ὁ ἵππος, equus; ἡ ἵππος, equa, et equitatus: ὁ λίθος, lapis; ἡ λί-

θος, lapillus, seu lapis pretiosus. Vel propter dialectum: ut communiter masculina, ὁ ἄσβλος, fuligo, βῶλος, gleba, θόλος, testudo templi. Attice faeminina sunt, ἡ ἄσβλος, ἡ βῶλος, ἡ θόλος. Sic ὁ κίον, communiter, sed Ionice, ἡ κίων, columna.

Heteroclitica Numero.

Duali, et plurali carent nomina propria: itemque ut plurimum ὁ αἶρ, aer; ἡ ἅλς, mare; ἡ γῆ, terra; τὸ πῦρ, ignis; τὸ ἔλαιον, oleum.

Singulari, et Duali carent Festa; ut τὰ Κρόνια, Saturnalia, τὰ Διονύσια, Bacchanalia, τὰ Ολύμπια, Olympia: nomina quaedam urbium: ut Ἀθῆναι, Athenae; Θῆβαι, Thebae; Μέγαρα, Megara: ita, ἀλφίτα, necessaria ad victum; ἐπιτίμια, praemia; ὀνείρατα, somnia, cum pluribus aliis.

Heteroclitica Casibus.

1. Deficientia casibus.

Nullos casus habent nomina literarum; ut ἄλφα, βῆτα: omnes numeri a quatuor usque ad centum; ut πέντε, quinque, ἕξ, sex: quae apocopen patiuntur; ut δῶ, pro δῶμα, domus; τρόφι, pro τρόφιμον, nutrimentum: aucta poetice per paragogen, ut, τοῖς δακρυόφι, lacrymis, ποντόφιν, e ponto. Similiter βρέτας, statua, δέμας, corpus, σέβας, veneratio, ὄναρ, somnium, δέπας, poculum, ἐφέλος, utilitas, σέλας lumen, νῶχαρ, torpor, δῶς donum, χρεὼν fatum, cum aliis. Item pleraque nomina peregrina, ut Δαβίδ, David; Δανιήλ, Daniel.

Unius tantum casus est, ὁ τᾶν, o amice, et o amici. Duorum casuum, ἄμφω, ambo, ambae, ἀμφοῖν: οἱ φθοῖες, phoīs, placentae, τὰς φθοῖας, phoīs, placentas: ἅττα pro ἅτινα, quaedam; nom. et accus. plural.

Trium casuum, ἀλλήλων, ἀλλήλων: ἀλλήλων: ἀλλήλοις, ἀλλήλαις, ἀλλήλοις: ἀλλήλους, ἀλλήλας, ἀλλήλα, mutuo, invicem: τοῦ ἄρνός, agni, τὸν ἄρνα, οἱ ἄρνες. His adde sanctum

nomen, Ἰησοῦς, Jesus, Ἰησοῦ, Ἰησοῦ. Ἰησοῦν. Ἰησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in ῶς, ut ὁ Διονῶς, Bacchulus, του ὦ, τῷ ὦ, τὸν ὦν. Vocativo carent Indefinita, et Interrogativa.

Redundantia Casibus.

ὁ Ζεὺς, Jupiter: ὁ Ζην. Ζάν, Δήν, Δάν, Ζῆς, Ζὰς, Δεὺς, Βδῆς, Δίς, Gen. τῷ Ζηνός, Dat. τῷ Ζηνί, Διί Acc. τὸν Ζήνα, Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. Communis inflexio: ὁ Ζεὺς, Gen. τῷ Διός, Dat. τῷ Διί, Acc. τὸν Δία, Voc. ὦ Ζεῦ.

Plurima redundant, quia simul redundant vel terminatione; ut ἡ ἀκτίς, et ἀκτίν, radius: vel genere, ut ὁ δῆπνος, et τὸ δῆπνον caena: vel declinatione, ut ὁ υἱός, τῷ υἱέ, et ὁ υἱός, τῷ υἱέως, seu ὁ υἱός, τῷ υἱός, filius, υἱός.

Sic τὸ χάρα, τῷ χάρατος, et τὸ κάρηνον, τῷ κάρηνον, et κάρ indeclinabile, et τὸ κράς, τῷ κρατός, et τὸ κράτος, τῷ κράτος, caput: ὁ μάχαρ, sive μάχαρ, τῷ μάχαρος, et ὁ μαχάριος, τῷ μαχαρίῳ, beatus: ὁ δένδρος, et τὸ δένδρον, arbor: ὁ μάρτυς, et μάρτυρ, τῷ μάρτυρος, et ὁ μάρτυρος, τῷ μαρτύρου, testis: ὁ ἔλεος, et τὸ ἔλεος, misericordia: ὁ σκότος, et τὸ σκότος, tenebrae.

Eadem ratione ὁ Δάρης, τῷ Δάρη, Δάρητος, Dares: τὸ δόρυ, τῷ δόρυος, per metathesin δαρός, et τὸ δόρας, τῷ δόρατος, et τὸ δόρος, τῷ δόροτος, δόρος, et τὸ δῶρας, ατος, hasta: ὁ λάας, lapis, τῷ λάας, et per crasin λάος, et ὁ λάος, τῷ λάου, et ὁ λάας, τῷ λάα, τῷ λάα, et τὸ λάος, τῷ λάος, et ὁ λάϊος, τῷ λάϊος, et ὁ λάς, τῷ λάος lapis, ὁ Μίνως, τῷ Μίνως, et Μίνω, Minos ὁ γέλως, τῷ γέλως, et γέλω, risus. Hujusmodi sunt ὁ θαλῆς, ἔ, vel θάλης, ἦτος, Thales: ὁ λάχης, χῆ, vel λάχης, ἦτος, Laches, ὁ Μωσῆς, τῷ Μωσῆ, vel ὁ Μωϋσῆς, τῷ Μωϋσῆ, vel ὁ Μωσῆς, τῷ Μωσῆ, vel ὁ Μωϋσῆς, τῷ Μωϋσῆ, Moyses: ὁ Οἰδίπιδος, τῷ Οἰδίπιδος, vel ὁ Οἰδίπιδος, τῷ Οἰδίπιδος, Oedipus.

Heteroclita Declinatione.

Quaedam neutra in αρ genitivum habent in ατος, ab inusitatis nominibus in ας: ut τὸ ἥπαρ, τῷ ἥπατος, hepar,

ab ἥπαρ: sic ἡμαρ dies, ἔδαρ, esca; φρέαρ, puteus; σέαρ, ade ps; δέλεαρ, illecebra, ὄνηαρ, utilitas, ἔθαρ, mamma. His addi possunt, τὸ ὕδαρ, τοῦ ὕδατος, aqua, τὸ ἔρ, τοῦ ὠτόος, auris, τὸ σκῶρ, τοῦ σκατός, oletum, τὸ ὄναρ, τοῦ ὄνείρατος, somnium, et alia.

Quandoquidem nomina ejusdem rei sumunt casus a diversis: ut ἡ γυναιξ, inusitatum, pro quo ἡ γυνή, mulier, τῆς γυναικός, τῇ γυναικί, τὴν γυναικῆ, ὦ γύναι, sine ξ: interdum ὦ ἀνα, ab ἀναξ, rex: tria ἀναξ, νύξ, γάλαξ, genitivum faciunt in χτος, pleonasmo literae τ, unde ἀναχτος, νυχτός, γάλαχτος, pro ἀναχος, νυχός, γάλαχος, a nominativis ὁ ἀναξ, rex, ἡ νύξ, nox, τὸ γάλαξ, pro quo γάλα, lac.

Heteroclita Syncope.

Quinque nomina in ηρ patiuntur syncopen: ὁ ἀνὴρ, vir τοῦ ἀνέρος, et ἀνδρός, ita deinceps, post syncopen, interposito δ, ὦ ἀνερ. Quatuor non habent syncopen, nisi in genitivo, et dativo sing. τέρος, τρός; τέρι, τρι: ὁ πατήρ, pater: ἡ γαστήρ, venter, ἡ μήτηρ, mater, ἡ θυγάτηρ, filia. Haec omnia formant dativum pluralem in ᾶσι: quidam tamen volunt γαστήρσι, non γασράσι.

Patiuntur syncopen ὁ, καὶ ἡ κύνων, canis, κυνός, κυνί, κύνα, pro κύνος, κύονα: sic ὁ, καὶ ἡ ἀρνὴν, agnus, ἀρνός, ἀρνί, ἀρνα, pro ἀρένος, etc.

Heteroclita Contractione.

Multa nomina contractionem patiuntur, nec tamen ad ullam declinationem contractorum commode referri possunt. Ea autem vel sunt ὀλοπαθῆ, idest quae contrahuntur in omnibus casibus; vel ὀλιγοπαθῆ, quae in paucioribus.

Ὀλοπαθῆ.

Nomina in οος

3. Simplific. Sing. Nom. ὁ νόος, νῆς, mens, Gen. τοῦ νόου, νῆ, Dat. τῷ νόῳ, νῶ, Acc. τὸν νόον, νῆν, Voc. ὦ νόε, νῆ. Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ νόω, νῶ, accentu acuto, Gen. et Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plural. Nom. οἱ νόοι, νοῖ Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τῆς νόους, νῆς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sic ὁ ῥόος, ῥῆς, fluxus: ὁ πλόος, πλῆς, navigatio: et adjectiva ἀπλόος, ἀπλῆς, simplex: διπλόος, διπλῆς, duplex: τριπλόος, τριπλῆς, triplex: quorum faeminina, et neutra ubique contrahuntur.

2. *Simplic.* Sing. Nom. ἡ ἀπλόη, ἀπλῆ, Gen. τῆς ἀπλόης, ἀπλῆς, Dat. τῇ ἀπλόῃ, ἀπλῇ, Acc. τὴν ἀπλόην, ἀπλῆν, Voc. ὦ ἀπλόη, ἀπλῆ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἀπλόα, ἀπλά, Gen. et Dat. ταῖν ἀπλόαιν, ἀπλαῖν.

Plur. Nom. αἱ ἀπλόαι, ἀπλαῖ, Gen. τῶν ἀπλόων, ἀπλῶν, Dat. ταῖς ἀπλόαις, ἀπλαῖς, Acc. τὰς ἀπλόας, ἀπλάς, Voc. ὦ ἀπλόαι, ἀπλαῖ.

3. *Simplic.* Sing. Nom. τὸ ἀπλόον, ἀπλῶν, Gen. τοῦ ἀπλόου, ἀπλῶ, Dat. τῷ ἀπλόῳ, ἀπλῷ, Acc. τὸ ἀπλόον, ἀπλῶν, Voc. ὦ ἀπλόον, ἀπλῶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ ἀπλόῳ, ἀπλῷ, Gen. et Dat. τοῖν ἀπλόοιν, ἀπλοῖν.

Plur. Nom. τὰ ἀπλόα, ἀπλά, Gen. τῶν ἀπλόων, ἀπλῶν, Dat. τοῖς ἀπλόοις, ἀπλοῖς, Acc. τὰ ἀπλόα, ἀπλά, Voc. ὦ ἀπλόα, ἀπλά.

Nomina in eos.

Sing. Nom. ὁ χρύσεος, χρυσῆς, aureus, pro χρύσεος; irregulariter enim accentus locum suum non servat, Gen. τοῦ χρυσεῖν, χρυσῆ, Dat. τῷ χρυσεῖν, χρυσῆ, Acc. τὸν χρύσειον, χρυσῆν, Voc. ὦ χρύσειε, χρυσῆ, etc.

Sing. Nom. ἡ χρυσῆ, χρυσῆ, aurea, Gen. τῆς χρυσεῖς, χρυσῆς, Dat. τῇ χρυσεῖν, χρυσῆ, Acc. τὴν χρυσεῖν, χρυσῆν, Voc. ὦ χρυσῆ, χρυσῆ, etc.

Sing. Nom. τὸ χρύσειον, χρυσῆν, aureum, Gen. τοῦ χρυσεῖν, χρυσῆ, Dat. τῷ χρυσεῖν, χρυσῆ, Acc. τὸ χρύσειον, χρυσῆν, Voc. ὦ χρύσειον, χρυσῆν, etc.

Similiter: ὁ ἀργύρεος ἀργυρῆς, ἡ ἀργυρέα, ἀργυρῆ, τὸ ἀργυρεῖν ἀργυρῆν, argenteus: ὁ χάλκεος χάλκῆς, ἡ χαλκή χαλκῆ, τὸ χάλκεον, χαλκαῖν, aereus: τὸ ὀστέον ὀστέν, τοῦ ὀστέος ὀστέ, os, ossis.

Terminationes plures habet quinta declinatio per crasin factas.

οἷς (ὁ σιμόεις σιμῆς, Simois, τοῦ σιμόεντος σιμῆντος: ὁ ῆς (πλακόεις πλακῆς, placenta, τοῦ πλακόντος πλακῆντος.

ἡς ῆς (ὁ τιμήεις τιμῆς, honoratus, τοῦ τιμήεντος τιμῆντος.

αῖς αῖς (ὁ ἀλλάεις ἀλλῆς, botellus, τοῦ ἀλλάεντος ἀλλῆντος.

αῖς (ὁ, καὶ ἡ παῖς, παῖς puer, vel puella, τοῦ καὶ τῆς αῖς (παῖδος, παιδός.

αῖς αῖς (ἡ δαῖς δῆς, fax, τῆς δαῖδος δαδός.

ἑαρ (τὸ κέαρ, κῆρ, cor, τοῦ κέαρτος, κῆρος: τὸ γέαρ, γῆρ, ἥρ (adeps, τοῦ γέαρτος, γῆτος.

εὼν ὦν (ὁ κενεὼν, κενῶν, venter, τῆς κενεῶνος, κενῶνος.

αῖς αῖς (τὸ κῆρας, κῆρας, caput, τοῦ κῆρατος, κῆρατος.

Ad Heteroclita ὀλοπαθῆ revocantur aliqua nomina etiam primae declinationis: ut Ἐρμέας, ῆς, τοῦ Ἐρμέν, ῆ, Mercurius: ὁ Ἀπελλέης, ῆς, τοῦ Ἀπελλῆς, ῆ, Apelles: aliqua etiam secundae; ut ἡ μνάα, ᾧ, τῆς μνάας, αῖς mina: ἡ γαλή, ῆ, τῆς γαλέης, ῆς, mustela. Itaque omnes declinationes simplicium, praeter quartam, admittunt contractionem in casibus omnibus.

Ὀλιγοπαθῆ.

Substantiva in us vos, et us vos contrahuntur in Nominativo, Accusativo, et Vocativo plural. ut, ὁ βότρυς, τῶ βότρυς racemus, οἱ βότρυες, βότρυς, τὰς βότρυας, βότρυς, ὦ βότρυες, βότρυς: ὁ ἰχθύς, τῶ ἰχθύς, τὰς ἰχθύας, ἰχθύς, οἱ ἰχθύες, ἰχθύς, τὰς ἰχθύας, ἰχθύς, ὦ ἰχθύες, ἰχθύς.

Adjectiva in us eos, crasin patiuntur in Dativo singulari, Nominativo, Accusativo, et Vocativo plurali more primae declinationis contrahuntur: ut ὁ ἡδύς, τῶ ἡδέος, ἡδέας, τῷ ἡδέϊ, ἡδέϊ, οἱ καὶ αἱ ἡδέες, ἡδέας, τὰς καὶ τὰς ἡδέας, ἡδέας, ὦ ἡδέας.

Imparissyllaba in *us* similiter contrahuntur in tribus illis casibus plural. ut, ὁ βῶς, τῷ βοός, bos, οἱ βόες βῶς, τὰς βόας βῶς, ὧ βόεες βῶς.

Comparativa in *ων* contrahuntur in Accusativo singulari communis generis, elisa litera *ν*, ac deinde facta crasi ex *ο*, et sequenti vocali: ut ὁ, καὶ ἡ μέζων, major: τὸν μέζονα, μέζονα, μέζω: tum in tribus casibus pluralibus, Nom. Acc. Voc. omnis generis: οἱ, καὶ αἱ μέζονες, μέζονες, μέζονες, καὶ τὰ μέζονα, μέζονα, μέζω: τὰς, καὶ τὰς μέζοντας, μέζοντας, μέζοντες, καὶ τὰ μέζονα, μέζονα, μέζω: ὧ μέζονες, μέζονες, μέζοντες, καὶ ὧ μέζονα, μέζονα, μέζω.

Casibus aliquibus contrahuntur etiam haec: ἡ ἔρις, lis, αἱ ἔριδες, τὰς ἔριδας, ἔρις: ἡ κάλπις, urna, αἱ κάλπιδες, τὰς κάλπιδας, κάλπις: ὁ, καὶ ἡ ὄρνις, avis, οἱ καὶ αἱ ὄρνιθες, τὰς, καὶ τὰς ὄρνιθας, ὄρνιθες: ἡ κλέις, clavis, τῆς κλεῖδος, τῇ κλεῖδι, τὴν κλεῖδα, καὶ κλεῖν, et in plur. αἱ κλεῖδες, τὰς κλεῖδας, κλεῖς: τὸ ἄστυ, urbs, τῷ ἄστεος, τῷ ἄσει, ἄστυ: τὸ πῶϋ, grex, τῷ πῶεος, τῷ πῶεϊ, πῶε: ὁ σῶος, saluus, σῶς Attice, τὸν σῶον σῶν, τὰς σῶας σῶς, τὰ σῶα σῶ.

Contractio quaedam Heteroclita

In Prima Contractorum.

Nomina propria in *us*, composita a κλέος, contrahuntur in Nominativo singulari, et dupliciter in reliquis casibus: ut vides in hoc exemplo.

Sing. Nom. ὁ Ἡρακλῆς, Ἡρακλῆς, Hercules, Gen. τῷ Ἡρακλέει, Ἡρακλέος, Ἡρακλέος, Ἡρακλῆς, Dat. τῷ Ἡρακλέϊ, Ἡρακλῆϊ, Ἡρακλῆϊ, Ἡρακλῆϊ. Acc. τὸν Ἡρακλέα, Ἡρακλῆν, Ἡρακλέα, Ἡρακλῆν, et Ἡρακλέην, Ἡρακλῆν Att. Voc. ὦ Ἡράκλεες, Ἡράκλεις, Ἡρακλῆς, et Ἡρακλῆς Att.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ Ἡρακλέϊ, Ἡρακλῆϊ, Ἡρακλῆϊ. Gen. et Dat. τοῖν Ἡρακλέοιν, Ἡρακλῆοιν, Ἡρακλῆοιν. Plur. Nom. οἱ Ἡρακλῆες, Ἡρακλῆες, Ἡρακλῆες, Ἡρακλῆες, Gen. τῶν Ἡρακλῆων, Ἡρακλῆων, Ἡρακλῆων, Dat. τοῖς Ἡρακλέεσι, Ἡρακλέεσι, Acc. τὰς Ἡρακλέας, Ἡρακλέας, Ἡρακλῆς, Voc. ὦ Ἡρακλῆες, Ἡρακλῆες, Ἡρακλῆες, Ἡρακλῆς.

Eodem modo declinantur Θεμιστοκλῆς, Themistocles: Σοφοκλῆς, Sophocles: Περικλῆς, Pericles, Ἰφικλῆς, Iphicles: et alia plurima

DE PRONOMINE.

Pronomen vel est Primitivum, vel Possessivum, vel Demonstrativum, vel Relativum, vel Infinitum.

Primitivum

Primae Personae.

Sing. Nom. ἐγώ, ego, Gen. ἐμῆ, Dat. ἐμοί: Acc. ἐμέ: et per aphaeresin μῆ, μοί, μέ.

Dual. Nom. Acc. νῶϊ νῶ, et νῶ, Gen. Dat. νῶϊν νῶν.

Plur. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Secundae Personae.

Sing. Nom. σὺ, tu, Gen. σῶ, Dat. σοί, Acc. σέ.

Dual. Nom. Acc. σφῶϊ σφῶ, Gen. Dat. σφῶϊν σφῶν.

Plural. Nom. ὑμεῖς, Gen. ὑμῶν, Dat. ὑμῖν, Acc. ὑμᾶς.

Tertiae Personae.

Sing. Nom. caret, Gen. οὗ, sui, Dat. οἷ, Acc. εἶ.

Dual. Nom. Acc. σφῶϊ σφῆ, Gen. Dat. σφῶϊν σφῖν.

Plur. Nom. σφεῖς, Gen. σφῶν, Dat. σφίσι, Acc. σφεῖς.

Possessivum.

Est octuplex.

ἐμός, ἐμή, ἐμόν, meus, mea, meum.
σός, σή, σόν, tuus, tua, tuum.
ῶς, ἡ, ὧν, suus, sua, suum.

νωίτερος, νωίτέρα, νωίτερον, noster, a, um, duorum.
 σφωίτερος, σφωίτέρα, σφωίτερον, vester, a, um, duorum.
 Non est duale possessivum Tertii Primitivi.

ήμέτερος, ήμέτέρα, ήμέτερον, noster, a, um.
 ύμέτερος, ύμέτέρα, ύμέτερον, vester, a, um.
 σφέτερος, σφέτερα, σφέτερον, suus, a, um.

Horum masculina, et neutra sunt tertiae simplicium; faeminina autem secundae.

Derivantur Possessiva ήμες, σός, ὅς, a tribus genitivis primitivorum, ήμῃ, σῷ, ὃ; νωίτερος, et σφωίτερος a genitivis dualibus poeticis νῶϊν, σφῶϊν: reliqua tria ήμέτερος, ύμέτερος, σφέτερος, a genitivis pluralibus, ήμῶν, ύμῶν, σφῶν.

Demonstrativum

Est duplex.

Sing. Nom. ἔστος, αὐτή, τῆτο, hic, haec, hoc. Gen. τῆτε, ταύτης, τέτυ, Dat. τῆτῳ, ταύτῃ, τῆτῳ, Acc. τῆτον, ταύτην, τῆτο, Voc. ὦ ἔστος, ὦ αὐτή, ὦ τῆτο, heus tu.

Dual. Nomin. Accus. τέτω, ταύτα, τῆτω, Gen. et Dat. τέτοι, ταύται, τέτοι, Voc. ὦ τέτω, ὦ ταύτα, ὦ τέτω, heus vos duo.

Plur. Nom. ἔτοι, αὐται, ταῦτα, Gen. τέτων, Dat. τέτοις, ταύταις, τέτοις, Acc. τέτες, ταύτας, ταῦτα, Voc. ὦ ἔτοι, ὦ αὐται, ὦ ταῦτα: heu vos.

Sing. Nom. ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο: ille, illa, illud, Gen. ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο, Dat. ἐκεῖνῳ, ἐκεῖνῃ, ἐκεῖνῳ, Acc. ἐκεῖνον, ἐκεῖνην, ἐκεῖνο.

Dual. Nom. Acc. ἐκεῖνω, ἐκεῖνα, ἐκεῖνω, Gen. et Dat. ἐκεῖνοι, ἐκεῖναι, ἐκεῖνοι.

Plur. Nom. ἐκεῖνοι, ἐκεῖναι, ἐκεῖνα, Gen. ἐκεῖνων, Dat. ἐκεῖνοις, ἐκεῖναις, ἐκεῖνοις, Acc. ἐκεῖνους, ἐκεῖνας, ἐκεῖνα.

Attici emphaseos causa, ut res quasi praesens indicetur, addunt Demonstrativis iota acutum: ut ἔστος, τῆται, τῆται, τῆται, etc. In neutro autem sin-

gulari τῆτοι, et saepius τῆτι: in plurali vero pro ταῦτα dicunt ταῦτι.

Relativum

Est unum.

Sing. Nom. αὐτός, αὐτή, αὐτό, ipse, a, um, Gen. αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτῆ, Dat. αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτῷ, Acc. αὐτόν, αὐτήν, αὐτό, etc.

Composita tria sunt, carentia Nominativo: ἐμαυτῆ, meiipsius, σεαυτῆ, tuiipsius, ἑαυτοῦ, suiipsius.

Sing. Gen. ἐμαυτῆ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτῆ, Dat. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῇ, ἐμαυτῷ, Acc. ἐμαυτόν, ἐμαυτήν, ἐμαυτό.

Sing. Gen. σεαυτῆ, σεαυτῆς, σεαυτῆ, Dat. σεαυτῷ, σεαυτῇ, σεαυτῷ, Acc. σεαυτόν, σεαυτήν, σεαυτό, et per crasin σαυτῆ, σαυτῷ, σαυτόν, etc.

Sing. Gen. ἑαυτῆ, ἑαυτῆς, ἑαυτῆ, Dat. ἑαυτῷ, ἑαυτῇ, ἑαυτῷ, Acc. ἑαυτόν, ἑαυτήν, ἑαυτό. Hoc habet pluralem numerum, quo carent duo praecedentia; declinaturque pluraliter et conjunctim, et divisim: ἑαυτῶν, et σφῶν αὐτῶν: ἑαυτοῖς, et σφίσι αὐτοῖς: ἑαυτές, et σφῆς αὐτές.

Imo plurale ipsius in omnes quoque personas quadrat, ἑαυτῶν, nostrum, vestrum, suiipsorum: ἑαυτές, nos, vos: seipsos. Sic et interdum singulariter ἑαυτῆ, tuiipsius, ἑαυτόν, teipsum. Quum reperiuntur aspirata αὐτῆ, αὐτῷ, αὐτόν, et similia, crasis est pro ἑαυτῆ, ἑαυτῷ, ἑαυτόν.

Infinitum.

ὁ, ἡ, τὸ δᾶνα, quidam, quaedam, quoddam: quo utuntur Graeci, cum certum hominem significare volunt, neque tamen nominant: Itali, un certo tale. Declinatur autem sic:

ὁ	τῆ	τῷ	τῶν
ἡ δᾶνα	τῆς δᾶνος	τῇ δᾶνι	τῇ δᾶνι.
τὸ	τῆ	τῷ	τῶ

Declinatur etiam ὁ δᾶνα, τοῦ δάνατος, τῷ δάνατι. Et, ὁ δᾶνα, τοῦ δᾶνα: et ὁ δᾶς, τῷ δᾶνος, τῷ δᾶνι, τον δᾶνα, apud Poetas.

DE VERBO.

Affectiones propriae Verbi.

Conjugationes tredecim { sex Barytonorum in ω.
tres Circumflexorum in ᾠ.
quatuor Verborum in μι.

Voces, sive Formae inflectendi { Activa in ω, ᾠ, μι.
Passiva {
Media { in μαι.

Modi quinque { Indicativus.
Imperativus.
Optativus.
Subjunctivus.
Infinitivus.

Tempora novem { Praesens.
Praeteritum imperfectum.
Praeteritum perfectum.
Praeteritum plusquam perfectum.
Aoristus primus { infinita
Aoristus secundus { praeterita.
Futurum primum.
Futurum secundum.
Paulo post futurum, in Passivo.

Numeri tres { Singularis.
Dualis
Pluralis.

Personae tres. { Prima.
Secunda.
Tertia.

Affectiones aliae.

Qualitas, qua Verbum est { Personale, ut γράζω, scribo.
Impersonale; ut δᾶ, oportet.

Genera quinque { Activum; ut πέμπω, mitto.
Passivum; ut πέμπομαι, mittor.
Neutrum; ut ὑγιαίνω, valeo.
Commune, sive Medium; ut βιάζομαι, cogo, et cogor.
Deponens, sive Submedium; ut μάχομαι, pugno.

Species duae { Primitiva; ut γαμίζω, uxorem duco.
Derivativa; ut γαμνόςω, nuptias cupio.

Figurae tres. { Simplex; ut ἄγω, duco.
Composita; ut περιάγω, circumduco.
Decomposita; ut συμπεριάγω, una circumduco.

De Conjugationibus Barytonorum.

Vocantur Barytona, quia habent Gravem Tonum in ultima, qui non appingitur, sed intelligitur, et Acutum in penultima; ut τὺππω, verbero.

Barytonorum Conjugationes dignoscuntur per literas Characteristicas, quae Figurativae, sive Indices nominantur. Est autem litera Characteristica, quae proxime praecedit terminationem ω, α, aut ομαι.

Characteristica praecipue consideratur in Praesenti, Futuro primo, Praeterito perfecto Vocis Activae; a quibus pendent caetera Tempora.

CHARACTERISTICAE

Conjugationis

Primae.

Praesentis.

π }
β }
φ }
πτ }

Futuri.

(↓)

Praeteriti.

(φ)

Secundae.

χ }
γ }
χ }
χτ }

(ξ)

(χ)

Tertiae.

τ }
δ }
δ }

(σ)

(x)

Quartae.

ζ }
σσ }
vel

(ξ)

(χ)

Quintae.

λ }
μ }
ν }
ρ }
μν }

(λ)
(μ)
(ν)
(ρ)

(x)

Sextae.

φ purum

(σ)

(x)

In terminationibus πτω, χτω, μνω, prior consonans censetur Characteristica, nempe π, χ, μ.

Tabula Latior

Primae.

Sunt verba in πω, βω, φω, πτω : quorum Futurum in ↓ω : Praeteritum in φα.

	Praesens		Futur.		Praeter.
π	(τέρω)		(τέρω↓ω)		(τέτερφα, delecto.
β	(λαβω)	↓ω	(λαβω↓ω)	φα	(λέλεφα, libo.
φ	(γράφω)		(γράφω↓ω)		(γέγραφα, scribo.
πτ	(τυπτω)		(τυπτω↓ω)		(τέτυφα, verbero.

Secundae.

In κω, γω, χω, κτω. Futur. in ξω. Praeter in χα.

κ	(πλέκω)	ξω	(πλέξω)	χα	(πέπλεχα, plico.
γ	(λέγω)		(λέξω)		(λέλεχα, dico.
χ	(βρέχω)		(βρέξω)		(βέβεχα, rigo.
κτ	(τίντω)		(τίξω)		(τέτεχα, pario.

Tertiae.

In τω, δω, δω. Futur. in σω. Praeter. in κα.

τ	(αὔτω)	σω	(αὔσω)	κα	(ἥνυχα, perficio.
δ	(αἰδω)		(αἰσω)		(ἥκα, cano.
δ	(πλήδω)		(πλήσω)		(πέπληκα, impleo.

Quartae.

In ζω, σσω, vel Attice : ττω : Fut. in ξω. Praet. in χα, ut in Secunda Conjugatione : aut σω, et κα, ut in Tertia.

ζ { παίζω } χα { παίζω } χα { πέπαιχα, ludo.
 σσ { ὀρύσσω } { ὀρύζω } { ὠρυκα, fodio.

vel

ζ { φράζω } σω { φράσω } κα { πέφραχα, dico.
 σσ { πλάσσω } { πλάσω } { πέπλακα, fingo.

Verba in ζω fere sequuntur tertiam, non pauca secundam, illa praesertim, quae lamentationem, aut motum animi significant: ut οἰμῶζω, ploro; στενάζω, ingemisco; κράζω, clamo. Fut. ζω. Praeter. χα. Quaedam etiam sequuntur et Secundam, et Tertiam; ut παίζω, ludo; ἄρπάζω, rapio; σαλπίζω, buccina cano. Futur. ζω, et σω. Praeter. χα, et κα.

Verba in σσω. sequuntur Secundam; aliqua tertiam; ut πρᾶσσω, vendo: πτίσσω, pinso; πᾶσσω, spargo. Futur. σω. Praet. κα. Nonnulla utramque: ut ἐρέσσω, remigo: ἀρύσσω, haurio. Fut. σω, et ζω. Praet. κα, et χα.

Sunt etiam, quorum unum est Fut. in ζω et Praet. in χα; at duplex Praesens. Hujusmodi sunt σφάζω, vel σφάσσω, jugulo: ροινίζω, et ροινίσσω, rubefacio: μάζω, et μάσσω, pinso. Sed φρίσσω, sive φρίττω, horreo. Fut. ζω. Praet. κα.

Quintae.

In λω, μω, νω, ρω, μνω: Futur. λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, circumflexum: Praeter. κα.

λ { ἁλλῶ } { ἁλῶ } { ἔφαλκα, digitis pulso.
 μ { νέμω } { νემῶ } { νενέμηκα, tribuo.
 ν { φαίνω } { φανῶ } χα { πέφαγκα, ostendo.
 ρ { σπείρω } { σπερῶ } { ἔσπαρκα, sero.
 μν { τέμνω } { τέμῶ } { τετέμηκα, scindo.

Liquidae λ, μ, ν, ρ, dicuntur Immutabiles, quod in Futuro non mutantur, sed permaneant, ut in praesenti; tantum abjecta altera, si sint duae, ut ἁλλῶ, ἁλῶ, quod penultima hujus Futuri sit brevis; ut infra dicetur.

Sextae.

In ω purum, hoc est, praecedente vocali, aut diphthongo: Futur. σω: Praet. κα. Nam quae in Futuro habent simplex σ, habent κ in Praeterito.

α	γελῶ	σω	γελάσω	κα	γεγέλακα, rideo.
ε	τελέω		τελέσω		τετέλεκα, finio.
ι	τίω		τίσω		τέτιχα, honoro.
ο	ὀμῶ		ὀμόσω		ὠμoka, juro,
υ	δύω		δύσω		δέδυκα, ingredior.
ω	ῥῶ		ῥώσω		ῥῥώκα, roboro.
αι	παίω	σω	παίσω	κα	πέπαικα, ferio.
αυ	ταύω		ταύσω		τέταυκα, tango.
ει	σείω		σείσω		σέσσηκα, quatio.
ευ	ίππευω		ίππευσω		ίππευκα, equito.
οι	οἶω		οἶσω		ῶκα, fero.
ου	κρέω		κρέσω		κέκρυκα, pulso.
υι	ὀπύω		ὀπύσω		ὠπυκα, uxorem habeo.

Pauca ante Inflexionem Verbi notanda.

Prima dualis deest, cum prima pluralis exit in *μεν*. Secunda, et tertia dualis sunt similes, cum tertia pluralis exit in *σι*, quod fit in Activis; aut in *ται* quod fit in Passivis.

Modus Imperativus, et Subjunctivus carent Futuris, sed pro his usurpantur Aoristi.

Praesens, et Imperfectum; Praet. perf. et plusq. perf. in Modo Indicativo in flectuntur divisim: in aliis vero Modis conjunctim.

Verbum Barytonum

Vocis Activae

Ex prima Conjugatione.

Inflexum secundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

A quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus praesens.

S. (τύπτω , τύπτες , τύπτη .

D. (τύπτετον , τύπτετον .

P. (τύπτομεν , τύπτετε , τύπτεσι .

Unde imperfectum.

S. (ἔτυπτον , ἔτυπτες , ἔτυπτε .

D. (ἐτύπτετον , ἐτυπτέτην .

P. (ἐτύπτομεν , ἐτύπτετε , ἔτυπτον .

Aoristus secundus.

S. (ἔτυπον , ἔτυπες , ἔτυπε .

D. (ἐτύπετον , ἐτυπέτην .

P. (ἐτύπομεν , ἐτύπετε , ἔτυπον .

Unde Futurum secundum.

S. (τυπῶ , τυπῆς , τυπῇ .

D. (τυπῆτον , τυπῆτον .

P. (τυπῶμεν , τυπῆτε , τυπῶσι .

Futurum primum.

S. (τύψω , τύψης , τύψη .

D. (τύψετον , τύψετον .

P. (τύψομεν , τύψετε , τύψουσι .

Unde Aoristus primus.

S. (ἔτυψα , ἔτυψας , ἔτυψε .

D. (ἐτύψατον , ἐτυψάτην .

P. (ἐτύψαμεν , ἐτύψατε , ἔτυψαν .

Perfectum.

S. (τέτυφα , τέτυφας , τέτυφε .

D. (τετύφατον , τετύφατον .

P. (τετύφαμεν , τετύφατε , τετύφασι .

Verbero.

Verberabam.

Verberavi.

Verberabo.

Verberavi.

Verberavi.

Unde plusquam perfectum.

S. (ἔτετύφην , ἔτετύφης , ἔτετύφε .

D. (ἐτετύφητον , ἐτετυφέτην .

P. (ἔτετύφημεν , ἔτετίφητε , ἔτετύφασαν .

Verberaveram.

Modus Imperativus.

Praesens , et Imperfectum.

S. (τύπτε , τυπτέτω .

D. (τύπτετον , τυπτέτω .

P. (τύπτετε , τυπτέτωσαν .

Verbera.

Aoristus secundus.

S. (τύπε , τυπέτω .

D. (τύπετον , τυπέτων .

P. (τύπετε , τυπέτωσαν .

Verberato tu.

Aoristus primus.

S. (τύψον , τυψάτω .

D. (τύψατον , τυψάτων .

P. (τύψατε , τυψάτωσαν .

Verberato tu.

Perfectum , et plusquam perfectum.

S. (τέτυφε , τετυφέτω .

D. (τετύφετον , τετυφέτων .

P. (τετύφετε τετυφέτωσαν .

Verberaveris.

Modus Optativus.

Praesens , et Imperfectum.

ἄδε , utinam.

S. (τύπτοιμι , τύπτοις , τύπτοι .

D. (τύπτοιτον , τυπτοίτην .

P. (τύπτοιμεν , τύπτοιτε , τύπτοιεν .

Verberarem.

Aoristus secundus.

S. (τύποιμι , τύποις , τύποι .

D. (τύποιτον , τυποίτην .

P. (τύποιμεν , τύποιτε , τύποιεν .

Verberaverim.

Futurum secundum.

S. (τυποιῖμι , τυποιῖς , τυποιῖ .

D. (τυποιῖτον , τυποιῖτην .

P. (τυποιῖμεν , τυποιῖτε , τυποιῖεν .

Verberem.

Futurum primum.

Verberem.

- S. (τύποιμι, τύποις, τύποι.
 D. (τύποιτον, τυποίτην.
 P. (τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Aoristus primus.

Verberaverim.

- S. (τύλαιμι, τύλαις, τύλαι.
 D. (τύλαιτον, τυλαίτην.
 P. (τύλαιμεν, τύλαιτε, τύλαιεν.

Aoristus Aëolicus; Atticis usitatissimus.

Verberaverim.

- S. (τύλαα, τύλαας, τύλαε.
 D. (τυλάατον, τυλαάτην.
 P. (τυλάαμεν, τυλάατε, τύλααν

Perfectum, et plusquam perfectum.

Verberavissem.

- S. (τετύποιμι, τετύποις, τετύποι.
 D. (τετύποιτον, τετυποίτην.
 P. (τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Modus Subjunctivus.

Praesens, et Imperfectum.

εάν, cum.

- S. (τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ. Si verberem, vel verberarem.
 D. (τύπτῃτον, τύπτῃτον.
 P. (τύπτωμεν, τύπτῃτε, τύπτῃσι.

Aoristus secundus εἰς.

Si verberavero.

- S. (τύπω, τύπῃς, τύπῃ.
 D. (τύπῃτον, τύπῃτον.
 P. (τύπωμεν, τύπῃτε, τύπῃσι.

Aoristus primus εἰς.

Si verberavero.

- S. (τύψω, τύψῃς, τύψῃ.
 D. (τύψῃτον, τύψῃτον.
 P. (τύψωμεν, τύψῃτε, τύψῃσι.

Perfectum, et plusquam perfectum εἰς.

Si verberaverim.

- S. (τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ.
 D. (τετύπῃτον, τετύπῃτον.
 P. (τετύπωμεν, τετύπῃτε, τετύπῃσι.

Modus Infinitivus.

- (Praes. et Imperf. τύπταν.
 (Aoristus 2. τυπῶν.
 (Futurum 2. τυπῶν.
 (Futurum 1. τύψαν.
 (Aoristus 1. τύψαι.
 (Perf. et plus. τετυφέναι.

Participium.

Praesens, et Imperfectum.

Verberans.

- M. (ὁ τύπτων, τῷ τύπτοντος.
 F. (ἡ τύπτουσα, τῇς τυπτόσης.
 N. (τὸ τύπτον, τῷ τύπτοντος.

Aoristus secundus.

Qui verberavit.

- M. (ὁ τυπῶν, τοῦ τυπόντος.
 F. (ἡ τυπῶσα, τῇς τυπέσης.
 N. (τὸ τυπὼν, τῷ τυπόντος.

Futurum secundum.

Verberaturus.

- M. (ὁ τυπῶν, τῷ τυπῶντος.
 F. (ἡ τυπῶσα, τῇς τυπέσης.
 N. (τὸ τυπῶν, τῷ τυπῶντος.

Futurum primum.

Verberaturus.

- M. (ὁ τύψων, τῷ τύψοντος.
 F. (ἡ τύψουσα, τῇς τυψόσης.
 N. (τὸ τύψων, τῷ τύψοντος.

Aoristus primus.

Qui verberavit.

- M. (ὁ τύψας, τῷ τύψαντος.
 F. (ἡ τύψασα, τῇς τυψάσης.
 N. (τὸ τύψαν, τῷ τύψαντος.

Perfectum, et plusquam. etc.

Qui verberavit.

- M. (ὁ τετυφώς, τῷ τετυφώτος.
 F. (ἡ τετυφῶσα, τῇς τετυφίας.
 N. (τὸ τετυφός, τῷ τετυφώτος.

Inflexio omnium Conjugationum
secundum cognata Tempora
per omnes Modos.

Primae.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Praes.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτεν	τύπτων
Imp.	ἐτυπτον					τυπῶν
Aor. 2.	ἐτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπῆν	τυπῶν
Fut. 2.	τυπῶ		τυποίμι		τυπῆν	τύψων
Fut. 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψαι	τύψας
Aor. 1.	ἐτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τετυφέναι	τετυφῶς
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω		
Plusq.	ἔτετύφην					

Secundae.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Praes.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγην	λέγων
Imp.	ἐλεγον					λεγῶν
Aor. 2.	ἐλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγειν	λεγῶν
Fut. 2.	λεγῶ		λεγοίμι		λεγειν	λέξων
Fut. 1.	λέξω		λέξοιμι		λέξαι	λέξας
Aor. 1.	ἐλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λελεχέναι
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχῶς
Plusq.	ἐλελέχην					

Tertiae.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Praes.	πέθω	πέθε	πέθοιμι	πέθω	πέθειν	πέθων
Imp.	ἐπιθον					πιθῶν
Aor. 2.	ἐπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθῆν	πιθῶν
Fut. 1.	πιθῶ		πιθοίμι		πιθῆν	πέσων
Fut. 2.	πέσω		πέσοιμι	πέσω	πέσαιν	πέσας
Aor. 1.	ἐπεθα	πέθον	πέθαιμι	πέθω	πέσαι	πέσας
Perf.	πέπεθα	πέπεχε	πέπέχοιμι	πέπεχω	πέπαι	πέπαι
Plusq.	ἔπεπέχην				πέπαι	πέπαι

Quartae.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Praes.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζην	φράζων
Imp.	ἐφραζον					
Aor. 2.	ἐφραδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φραδῆν	φραδῶν
Fut. 2.	φραδῶ		φραδοίμι		φραδῆν	φραδῶν
Fut. 1.	φράσω		φράσοιμι	φράσω	φράσαιν	φράσων
Aor. 1.	ἐφρασα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Perf.	πέφραχα	πέφραχε	πεφράχοιμι	πέφραχω	πεφράχαι	πεφράχας
Plusq.	ἔπεφράχην					

Quintae.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Praes.	σπείρω	σπείρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imp.	ἐσπερον					
Aor. 2.	ἐσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρῆν	σπαρῶν
Fut. 2.	σπαρῶ		σπαροίμι		σπαρῆν	σπαρῶν
Fut. 1.	σπερῶ		σπεροίμι	σπερῶ	σπερῆν	σπερῶν
Aor. 1.	εσπερα	σπῆρον	σπειραιμι	σπῆρω	σπῆραι	σπῆρας
Perf.	ἐσπαρκα	ἐσπαρχε	ἐσπάρχοιμι	ἐσπάρχω	ἐσπαρχαι	ἐσπαρχας
Plusq.	ἔσπάρχην					

Sextae.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Praes.	ἄχθω	ἄχθε	ἄχθοιμι	ἄχθω	ἄχθην	ἄχθων
Imp.	ἤκθον					
Aor. 2.	ἤκθον	ἄχθε	ἄχθοιμι	ἄχθω	ἄχθῆν	ἄχθῶν
Fut. 2.	ἄκθῶ		ἄχθοίμι		ἄχθῆν	ἄχθῶν
Fut. 1.	ἄχθσω		ἄχθσοίμι	ἄχθσω	ἄχθῆν	ἄχθῶν
Aor. 1.	ἤκθσα	ἄχθσον	ἄχθσαιμι	ἄχθσω	ἄχθσαι	ἄχθσας
Perf.	ἤκθχα	ἤκθχε	ἤκθχοιμι	ἤκθχω	ἤκθχαι	ἤκθχας
Plusq.	ἤκθχην					

Temporum formatio.

Praesens.

Praesens est thema, et fundamentum, ut $\tauύπτω$.

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Praesenti, mutando ω in $\sigmaν$, et praeponendo augmentum, ut $\tauύπτω$, $\epsilonτύπτον$.

Augmentum est duplex, Syllabicum, et Temporale.

Syllabicum augmentum est ϵ , cum Verbum incipit a consonante: tunc enim ϵ praefigitur Imperfecto. Plusquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ϵ Syllabicum augmentum in Temporale η : ut $\epsilonμελλον$, $\etaμελλον$, futurus eram.

Verbis incipientibus ab σ , vel ω , Attici praefigunt ϵ : ut $\sigmaράω$, $\epsilonωραον$, videbam.

Poetae praeponunt ϵ Aoristis sive a vocali, sive a diphthongo incipientibus, ut $\epsilonαπα$, pro $\alphaπα$, dixi.

Si verbum incipiet a ρ , geminatur ρ post ϵ : ut $\rhoήπτω$, $\epsilonρρήπτω$, projicio.

Temporale augmentum est, cum Verbum incipit a mutabili vocali, vel a mutabili diphthongo.

Mutabiles Vocales	$\left(\begin{array}{c} \alpha \\ \epsilon \\ \sigma \end{array} \right)$	mutantur in	$\left(\begin{array}{c} \eta \\ \nu \end{array} \right)$ $\alpha\nu\acute{\upsilon}\omega$, $\eta\nu\sigma\nu$, perficio, bam.
			$\left(\begin{array}{c} \eta \\ \nu \end{array} \right)$ $\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\delta\omega$, $\eta\lambda\epsilon\upsilon\delta\sigma\nu$, venio, bam.
			$\left(\begin{array}{c} \omega \\ \sigma \end{array} \right)$ $\sigma\pi\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\sigma\pi\alpha\zeta\sigma\nu$, praebeo, bam.

Mutabiles Diphthongi	$\left(\begin{array}{c} \alpha\iota \\ \alpha\nu \\ \sigma\iota \end{array} \right)$	mutantur in	$\left(\begin{array}{c} \eta \\ \nu \end{array} \right)$ $\alpha\iota\tau\omega$, $\eta\tau\sigma\nu$, tollo, bam.
			$\left(\begin{array}{c} \eta \\ \nu \end{array} \right)$ $\alpha\upsilon\acute{\xi}\alpha\nu\omega$, $\eta\upsilon\acute{\xi}\alpha\nu\sigma\nu$, augeo, bam.
			$\left(\begin{array}{c} \omega \\ \sigma \end{array} \right)$ $\sigma\iota\chi\acute{\iota}\zeta\omega$, $\sigma\iota\chi\iota\zeta\sigma\nu$, condo, bam.

Immutabiles Vocales	$\left(\begin{array}{c} \iota \\ \upsilon \\ \omega \end{array} \right)$	$\left(\begin{array}{c} \eta \\ \iota \end{array} \right)$ $\eta\chi\acute{\epsilon}\omega$, $\delta\chi\epsilon\sigma\nu$, sono.
		$\left(\begin{array}{c} \iota \\ \upsilon \end{array} \right)$ $\iota\acute{\zeta}\epsilon\upsilon\omega$, $\iota\acute{\zeta}\epsilon\upsilon\sigma\nu$, visco aves capio.
		$\left(\begin{array}{c} \upsilon \\ \omega \end{array} \right)$ $\upsilon\beta\rho\acute{\iota}\zeta\omega$, $\upsilon\beta\rho\iota\zeta\sigma\nu$, injuria afficio.

Immutabiles Diphthongi	$\left(\begin{array}{c} \alpha \\ \epsilon \end{array} \right)$	$\left(\begin{array}{c} \alpha \\ \epsilon \end{array} \right)$ $\epsilon\iota\kappa\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\epsilon\iota\kappa\alpha\zeta\sigma\nu$, assimilo.
		$\left(\begin{array}{c} \epsilon\upsilon \\ \epsilon\upsilon \end{array} \right)$ $\epsilon\upsilon\delta\upsilon\nu\omega$, $\epsilon\upsilon\delta\upsilon\nu\sigma\nu$, dirigo.

Diphthongi	$\left(\begin{array}{c} \epsilon \\ \upsilon \end{array} \right)$	$\left(\begin{array}{c} \epsilon \\ \upsilon \end{array} \right)$ $\epsilon\tau\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\epsilon\tau\alpha\zeta\sigma\nu$, vulbero.
------------	--	--

Quaedam ab ϵ incipientia in Imperfecto adsciscunt: ut, $\epsilon\chi\omega$, $\epsilon\chi\sigma\nu$, habeo: $\epsilon\lambda\omega$, $\epsilon\lambda\sigma\nu$, capio: $\epsilon\lambda\chi\omega$, $\epsilon\lambda\chi\upsilon\omega$, $\epsilon\lambda\chi\acute{\iota}\zeta\omega$, $\epsilon\lambda\chi\sigma\nu$, $\epsilon\lambda\chi\upsilon\sigma\nu$, $\epsilon\lambda\chi\iota\zeta\sigma\nu$, traho: $\epsilon\rho\omega$, $\epsilon\rho\acute{\iota}\zeta\omega$, $\epsilon\rho\sigma\nu$, $\epsilon\rho\rho\iota\zeta\sigma\nu$, serpo: $\epsilon\sigma\eta\chi\omega$, plusquam perfect. $\epsilon\iota\sigma\eta\chi\alpha\nu$, $\sigma\iota\sigma\iota\acute{\alpha}\omega$, $\epsilon\iota\sigma\iota\acute{\alpha}\sigma\nu$, convivio excipio: $\epsilon\acute{\alpha}\omega$, $\epsilon\acute{\alpha}\sigma\nu$, sino: $\epsilon\omega$, perf. pass. $\epsilon\acute{\iota}\mu\alpha\iota$, induo, seu pono: $\epsilon\rho\acute{\upsilon}\omega$, $\epsilon\acute{\iota}\rho\upsilon\sigma\nu$, traho: $\epsilon\delta\acute{\iota}\zeta\omega$, $\epsilon\delta\iota\zeta\sigma\nu$, assuefacio: $\epsilon\rho\gamma\acute{\alpha}\zeta\sigma\mu\alpha\iota$, $\epsilon\acute{\iota}\rho\gamma\alpha\zeta\sigma\mu\eta\nu$, operor: $\epsilon\pi\omega$, $\epsilon\acute{\iota}\pi\sigma\nu$, dico; quod servat augmentum in omnibus modis: $\epsilon\delta\omega$, perfect. med. $\epsilon\acute{\iota}\omega\delta\alpha$, assuesco: $\epsilon\sigma\rho\tau\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\epsilon\acute{\iota}\sigma\rho\tau\alpha\zeta\sigma\nu$, et $\epsilon\omega\rho\tau\alpha\zeta\sigma\nu$, festum celebro.

Quaedam ab $\sigma\iota$ incipientia nullum habent augmentum: ut $\sigma\iota\delta\alpha\acute{\iota}\nu\omega$, $\sigma\iota\delta\alpha\sigma\nu$, tumeo: Ea autem sunt, quae derivantur a dictionibus sequentibus.

$\sigma\iota\acute{\alpha}\zeta$, clavus	$\sigma\iota\alpha\chi\acute{\iota}\zeta\omega$, $\sigma\iota\alpha\chi\iota\zeta\sigma\nu$, clavum rego.
$\sigma\iota\nu\sigma$, vinum	$\sigma\iota\nu\acute{\iota}\zeta\omega$, $\sigma\iota\nu\iota\zeta\sigma\nu$, vinum oleo, seu emo.
$\sigma\iota\omega\nu\sigma$, augurium	$\sigma\iota\omega\nu\acute{\iota}\zeta\sigma\mu\alpha\iota$, $\sigma\iota\omega\nu\iota\zeta\sigma\mu\eta\nu$, auguror.
$\sigma\iota\mu\sigma$, via	$\sigma\iota\mu\acute{\alpha}\omega$, $\sigma\iota\mu\alpha\sigma\nu$, irruo.
$\sigma\iota\sigma\tau\sigma$, oestrum	$\sigma\iota\sigma\tau\acute{\epsilon}\omega$, $\sigma\iota\sigma\tau\epsilon\sigma\nu$, oestr., agito, et agitor.
$\sigma\iota\sigma$, solus	$\sigma\iota\sigma\omega$, destituo: unde $\sigma\iota\sigma\theta\eta\nu$, solus agi.

His addunt $\sigma\iota\chi\upsilon\rho\acute{\epsilon}\omega$, domi sedeo: $\sigma\iota\mu\acute{\omega}\zeta\omega$, lugeo; quod et $\sigma\iota\mu\omega\zeta\sigma\nu$, et $\sigma\iota\mu\omega\zeta\sigma\nu$.

De Augmento Compositorum.

Augmentum
erit in prin-
cipio, si Ver-
ba compo-
nantur vel
cum

Nomine: ut φιλοσοφῶ, philosophor, a φίλος, amicus, et σοφός, sapiens, ἐφιλοσόφουν.
Pronomine αὐτός: ut αὐτομολῶ, fugio ad hostes; ἡυτομόλουν.

Praepositione, quae non mutet significationem Verbi: ut ἐνέπω idem cum simplici ἔπω, dico ἤνεπον.

Verbo simplici, quod non sit in usu: ut ἀντιβολῶ, supplico, ἡντιβόλουν.

Adverbiis ὁμῶς, vel ὁμῶς, simul: ut ὁμολογῶ, fateor, ὁμολόγουν.

Particula privativa α: ut ἀφρονῶ, insipiens sum, ἡφρόνουν.

Praepositione, quae mutet significationem Verbi: ut γινώσκω, cognosco, καταγινώσκω, condemno, κατεγίνωσκουν.

Augmentum
erit in me-
dio, si com-
ponantur vel
cum

Particulis δὲ, male, et ἐν, bene; modo sequatur vocalis mutabilis: ut δυσαρᾶς, displiceo; δυσῆρᾶς: εὐεργετῶ, benefacio; εὐηργέτην. At sequente consonante, aut vocali immutabili, Simplicium regulam sequuntur: ut δυσυχῶ, infelix sum, ἐδυσύχουν; εὐσεβῶ, pietatem colo, εὐσέβουν; εὐήμερῶ, prospere ago, εὐημέρουν.

Nonnulla, quamvis simplicia non sint in usu, habent tamen Augmentum in medio: ut ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυον, et ἀπήλαυον: ἐπιχειρῶ, conor, ἐπεχείρουν: ἐγχαυμιάζω, laudo; ἐνεγχαυμιάζον, προσχυνῶ, adoro, προσεχύνουν.

Quaedam habent augmentum in principio, et in medio: ut ἀνορθῶ, corrigo, ἡνώρθουν: ἐνοχλῶ, molestus sum; ἡνώχλουν: reperitur tamen ἐνωχλήθην: ἀνέχομαι, tolero; ἀνεχόμεν, et ἡνεχόμεν. Sic ὀνοματοποιῶ, nomen fingo: παροινῶ, debacchor: προσδοποιῶ, viam patefacio: ἀναίνομαι, abnuo: item διαίτῶ, arbiter sum, cum suis compositis.

Aliqua interdum in principio, interdum in medio augentur: ut ἐγγυῶ, ἡγγύησα, et ἐγγεγύησα, despondeo: διαχονῶ, ἐδιαχόνουν, et διεχόνουν, ministro. Sic ἐμολῶ, versor: μεθοδεύω, methodo utor.

Praepositionum ultima vocalis in compositione eliditur, si vocalis sequatur, exceptis πρό, et περί, quae nunquam vocalem amittunt, et aliquando ἀμφί: ut

παράχουῶ, perperam audio; παρήκουν: ἀ παρὰ, et ἀκούω. καταλέγω, deligo, κατέλεγον: ἀ κατὰ, et λέγω.

προβάλλω, propello, προέβαλλον, et crasi προὔβαλλον: ἀ πρό, et βάλλω. Hinc προέχω, et πρῆχω, praecedo, περιάγω, circumduco, περιῆγον. Sic. et ἐπιόρχῶ, pejero, ἐπιώρχουν.

ἀμφιερίσσω, in orbem verto: ex ἀμφί, et ἐρίσσω: ἀμφιέπω, et ἀμφέπω, circumstipo: ex ἀμφί, et ἔπω.

Praepositio mutat suam tenuem in aspiratam, si Verbum incipiat a vocali, vel diphthongo aspirata; ut χαδάπιομαι, attingo, ex κατὰ, et ἀπτομαι: ἀφαιρέμαι, aufero, vel auferor, ex ἀπό, et αἰρέμαι.

Aoristus Secundus.

Aoristus significat aliquid praeteriisse, sed indefinite; incertum est enim, paulo ne ante, an multo; ut apud Italos: amai: cum Praeteritum Perf. significet, modo aliquid praeteriisse: ut apud Italos, ho amato. Sunt autem duo Aoristi nulla necessitate, aut diversitatis causa in significando, sed propter copiam linguae Graecae: ut et duo Futura.

Formatur Aoristus Secundus a Praeterito Imperfecto, Characteristica ejus retinenda; penultima vero corripienda: abjecta posteriore litera, retenta priore, si Verbum habeat πτ, χτ, μν, λλ: ut ἔτυπτον, ἔτυπον.

Mutatio vocalium, et diphthongorum Praesentis penultimae corripienda causa in Aoristo secundo.

υ	(	λήβω, ἐλάβον, accipio.
ω	in α	(τρώγω, ἐτράγον, comedo.
αι		(χαιῶ, ἔχαιον, uro.
αυ		(παύω, ἔπαυν, sedo.

εν in υ: φεύγω, ἔφυγον, fugio.

α in ο: ἀκούω, ἤκουον, audio.

ει in ι: λέπω, ἔλιπον, linquo.

α in 5. Conjug. in { disyllabis in α. σπειρώ, ἔσπαρον, sero.
trisyllabis in ε: ὀφείλω, ὀφείλον, debeo.

Quaedam disyllaba habent penultimam longam: ut ᾄδω, ᾄδον, cano: ἔχω, ἔιχον, habeo: ἤκω, ἤκον, venio: ἔλχω, ἔλκον, traho. Etiam trisyllaba: ut ἐνέγχω, ἐνεγχον, fero: πέρδω, ἔπαρδον, per metathe. ἔπραδον, vasto, et alia.

Verba quartae Conjugationis, ob eandem penultimam corripiendam, si habeant Futurum in ζω, formant in δον: ut πράττω, πράζω, ἐπράζω, facio: φράζω, φράσω, ἐφράδον, dico.

Observatio.

Dissyllaba, quae habent liquidam ante, aut post ε, mutant ε in α: ut

πλέχω, ἐπλαχον, plico

τρέπω, ἔτραπον, verto

σέλλω, ἔσαλον, mitto

τέμνω, ἔταμον, et ἔτεμον, seco

{ ἐλεγον, dixi.
excipe { ἔβλεπον, vidi.
 { ἔφλεγον, ussi.

Exceptio.

Septem sunt Aoristi secundi, qui non retinent characteristicam consonantem Imperfecti.

βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.

καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.

κρύπτω, ἔκρυβον, abscondo.

βάπτω, ἔβαψον, tingo.

σκάπτω, ἔσκαπον, fodio.

ράπτω, ἔρραπον, suo.

θάπτω, ἔταπον, sepelio.

Verba Sexta finita in εώ, εύω, οίω, ut χράω, pulso, τοξεύω, jaculor, ὅπω, uxorem habeo, carent Aoristo secundo, et Praeterito medio. Ideo ἤκουον ab ἀκούω, audio, non est in usu.

Iones in hoc Tempore geminatione uti solent: ut προέξαμουν, χέξαμουν, laboravi.

Futurum Secundum.

Fit ab Aoristo Secundo, ablato incremento, et vertendo ον in ῶ circumflexum: ut ἔστω, ἔστω. Ideo deficiente Aoristo Secundo, desideratur etiam Futurum secundum. Hoc autem vocis activae, et mediae rarissimo est in usu, nisi in quibusdam verbis, iisque anomalis.

Futurum Primum.

Oritur Futurum Primum a Praesenti, variata sola Characteristica in singulis Conjugationibus, ut dictum est, retenta eadem penultima, quae praesentis: ut ἔστω, ἔστω.

Observationes.

Futurum quintae Conjugationis semper habet penultimam brevem, vel abjecta altera immutabili, si fuerint duae; ut ψάλλω, ψάλλω, psallo; κάμω, κάμω, laboro: vel elisa vocali subiunctiva diphthongi; ut φαίνομαι, φαίνομαι, appa-reo; χείρω, κερῶ, tondeo: vel correpta ancipiti: ut χρίνω, κρίνω, judico; μόλινω, μόλυνω, contaminio. Inflectitur autem ut Futurum secundum aliarum Conjugationum: ut ψάλλω, αἰ: αἰ: αἰτον, αἰτον: ἔμεν, ἔτε, ἔσι.

Barytona multa sumunt Futurum a circumflexis: ut δέλω, δελήσω, volo: ὀφείλω, ὀφείλω, debeo: μέλλω, μελλήσω, cunctor: αὐξώ, αὐξήσω, augeo: ἔψω, ἔψω, coquo: ἀλέξω, ἀλεξήσω, arceo. Sic βέλομαι, βελήσομαι, volo: οἶμαι, οἰήσομαι, puto: quasi a δελέω, ὀφείλω, etc. e contra nonnulla circumflexa sumunt a Barytonis: ut δοκέω, δόξω, a δόκω, videor: ὠδέω, ὠσω, ab ὠδω, trudo. Reperitur tamen Futurum δοχήσω.

Dissyllaba sextae Conjugationis in εω formant Futurum in εύω: ut πλέω, πλεύσω, navigo: ρέω, ρεύσω, fluo: πνεύω, πνεύσω, spiro: praeter δέω, δέσω. Duo in αίω, formant in αύω: ut χλαίω, χλαύσω, fleo: καίω, καύσω, urō.

Polysyllaba quartae Conjugationis in ίζω, Attice abijciunt σ in Futuro, et ultimam circumflectunt: ut νομίζω, νομιῶ, puto: ἐγγίζω, ἐγγιῶ, appropinquo: sic βαδίζομαι, βαδιῶμαι, eo: αγωνίζομαι, αγωνιῶμαι, certo.

Aliqua Futura non retinent literam, aut spiritum Praesentis: ut *τρέφω*, *θρέψω*, nutrio: *τρέχω*, *θρέξω*, curro: *τύφω*, *θύψω*, inflammo: *έχω*, *έξω*, *habeo*, ad differentiam Adverbii *έξω*, extra.

Aoristus Primus.

Formatur Aoristus Primus a Futuro Primo, retenta eadem Characteristica, mutato *ω* in *α*, praeposito Augmento Imperfecti, cum penultima fere longa: ut *τῦψα*, *έτιψα*.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi, qui Futuri primi Characteristicam mutant: *έπα*, dixi: *ήνεργα*, tuli; *έθηκα*, posui; *έδωκα*, dedi; *ήκα*, misi: ab *έπω*, *ένέργω*, *τίθημι*, *δίδωμι*, *ίημι*.

Quatuor expellunt Characteristicam Futuri primi: *έχευα*, fudi; *έσεια*, concussi; *ήλευα*, vitavi; *έκηα*, accendi: a *χέω*, *σεύω*, *άλεύω*, *καίω*, vel *κάω*: quae excludunt *σ*. Reperitur etiam *έχευα*, et *έχασα*.

Penultima hujus Aoristi in verbis quintae Conjugationis, quae non habent semper penultimam brevem, producit hac mutatione.

α	simplex	in η: ψάλλω, ψαλῶ, έψηλα, psallo.
αι	(	(communiter in α, φαίνω, φανῶ, έφανα,
	(	(
	Attice in	{ η: (έφηνα, appareo.
		{ vel (vel
		{ η (έφηνα,
ε	in	αι: σπείρω, σπείρῶ, έσπαρα, sero.

Penultima hujus Aoristi in verbis quartae Conjugationis, quae sequuntur tertiam, et in Verbis sextae, est modo brevis, modo longa: ut *φράζω*, *φράσω*, *έφρασα*, dico: *χυλίω*, *χυλίσω*, *έχύλισα*, *volvo*. De hoc in Prosodia.

Praeteritum Perfectum.

Formatur praeteritum perfectum a Futuro primo, mutando *ω* in *α*, assumpta Characteristica propriae Conjugationis, praeposito Augmento.

Regulae de Augmento Praeteriti Perfecti.

Si verbum incipiat a simplici consonante, vel a muta cum liquida, repetit primam consonantem praesentis cum *ε*: ut *τυπτω*, *τύψω*, *τέτυφα*, verbero: *γράφω*, *γράψω*, *γέγραφα*, scribo.

Si incipiat a duabus consonantibus, quarum secunda non sit liquida; vel a duplici, nempe, *ζ*, *ξ*, *ψ*, tantum *ε* praepositur: ut *σπάρω*, *σπερῶ*, *έσπαρχα*; sero: *ζητῶ*, *ζητήσω*, *έζητησα*, quaero.

Si incipiat a vocali, vel diphthongo, est idem initium Praeteriti Perfecti, quod Imperfecti: ut *άχω*, *ήκον*, *ήκχα*, audio, *ονομάζω*, *ονόμαζον*, *ονόμαχα*, nomino: *άχάζω*, *άχacha*, assimilo.

Si incipiat a Muta Aspirata, videlicet *φ*, *χ*, *θ*, repetit Tenuem illi affinem: ut *φράζω*, *πέφραχα*, dico: *χρίω*, *κέχριχα*, ungo: *θύω*, *τέθυχα*, sacrifico.

Si incipiat a *ρ*, geminat id post *ε*: ut *ρίπτω*, *έρρίφα*, projicio.

Praeteritum Perfectum, quale initium habuerit in modo Indicativo idem retinet etiam in reliquis modis.

Exceptiones.

Incipientia a muta cum liquida *γν*, *γρ*, non repetunt primam consonantem Praesentis: ut *γνωρίζω*, *έγνώριχα*, cognosco: *γρηγορῶ*, *έγρηγόρηχα*, vigilo.

Incipientia a duabus consonantibus *πτ*, *χτ*, *μν*, licet non muta cum liquida, repetunt tamen primam Praesentis: ut *πτωω*, *πέπτωχα*, cado: *κτάομαι*, *κέκτημαι*, possideo: *μνάομαι*, *μνήμηται*, recordor. Sed *κτένω*, *έκταχα*, occido: *κτιζω*, *έκτιχα*, fabrico.

Quaedam incipientia a muta cum liquida modo repetunt, modo non repetunt primam consonantem Praesentis: ut *βλασέω*, *βεβλάσχηα*, et *έβλάσχηα*, germino: similiter *βλαχεύω*, *πίger sum*; *γλωττίζω*, *deblutero*; *γλίσσω*, *in-sculpo*; *γνάμπτω*, *flecto*; *βλάπτω*, *noceo*; *θλάω*, *tundo*; *κρύπτω*, *abscondo*.

Observationes.

Dissyllaba quintae Conjugationis mutant ε Futuri in α: ut σπάρω, σπάρω, εσπαρχα, sero: σέλλω, σέλλω, εσαλχα, mitto. Immutabiles λ, et ρ manent in Praeterito, ut in Futuro: ut φάλλω, φάλλω, εφαλχα, psallo: φθάρω, φθάρω, εφθαρχα, corripiro.

Verba in μω, et μνω assumunt η ante χα: ut νέμω, νέμω, γενέμω, tribuo: τέμνω, τέμνω, τετέμνηχα, et per syncopeν τέτμνηχα, seco.

Dissyllaba in ένω, ένω, ύνω, abjiciunt ν Futuri in Praeterito: ut τείνω, τείνω, τέτανα, extendo: κρίνω, κρίνω, χέριχα, judico: δύνω, δύνω, τέθυχα, propero.

Caetera Verba in νω, vertunt ν in γ, ut φαίνω, φαίνω, πέφαγγα, appareo: μολύνω, μολύνω, μεμόλυγα, polluo: semper enim ν ante γ, χ, ζ, migrat in γ. Αι μίνω, μίνω, μεμένηχα, tanquam a μενέω, maneo.

Praeteritum Perfectum Atticum.

Attici Verbis incipientibus α λ, vel μ, pro communi Augmento praeponunt ε: ut λήβω, λήβω, έληφα, sumo: μέρομαι, μέρομαι, έμειρα, sortior.

Verbis incipientibus ab α brevi, ε, ο, praefigunt Praeterito communi duas priores literas Praesentis: ut άγ'ρω, ήγερχα, άήγερχα, congrego: όλλω, όλλω, όλωλα, perii, Praeterit. med. Si autem excesserit numerum trium syllabarum, tertia ab initio syllaba corripitur hac mutatione.

η in ε: αλήθω, ήληχα, αλήλεχα, molo.

ω in ο: έρωτῶ, ήρώτηχα, έμρώτηχα, interrogo.

ε in ι: αλείφω, ήλειφα, αλήλιφα, ungo.

abjecta
praepositiva { ευ in υ: έλεύθω, ήλευθα, έλήλυθα, venio:
Praet. Med.

abjecta
subjunctiva { οι έτοιμάζω, ήτοιμάχα, έτητοιμάχα, paro.
in ο
ου άχέω, ήχεχα, άχήχοχα, audio.

Si tamen tertia syllaba sit longa positione, non fit mutatio: ut άγήγερχα.

Retinent diphthongum έράδω, ήραχα, έρήραχα, firmo, ut differat ab έρήριχα, quod ab έρίζω, contendo.

Irregularia sunt έδω, ήχα, έδηχα, et interposito δο, έδηδοχα, edo: άγω, ήχα, άγηχα, et assumpto ο, άγήοχα; item in Aorist. 2. ήγον, άγηγον, et per metathesin ήγαγον, ducō.

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici praeter commune Augmentum praeponunt ε, eodem Spiritu manente: ut όράω, ώραχα, έώραχα, video: άδω, πello, ώσμαι, έωμαι, Praeter. pass. οίγω, aperio, έωγα, Praeter. med.

Sic άχω, οίχα, έοιχα, similis sum, Praeter. Med. έπω, έπα, έηπα, dixi Aor. 1. ήχα, ήχα, misi; unde ξυρίνχα, commisi, item, intellexi: ώσάμην, et έωσάμην, impulsi.

Dissyllaba primae, et secundae Conjugationis Attice vertunt Perfecti penultimam ε in ο: ut χλέπτω, χέχλεφα, χέκλοφα, furor: βρέχω, βέβρεχα, βέβροχα, rigo.

Praeteritum Plusquamperfectum.

Formatur a Perfecto mutando α in αν; ac si Perfectum incipiat a simplici consonante, aliud ε assumendo, quam: secundam reduplicationem vocant; ut τέτυφα, έτετύφην, alioquin incipit, et augetur, sicut Perfectum; ut έσαλχαν, miseram; ήχεχα, ήχέχην, audieram: eodem initio, et augmento manente in medio in compositis: ut συνέσαλχα, συνεσάλχην, contraxeram; υπήχεχα, υπηχέχην, obedieram.

Praeteritum Plusquamperfectum Atticum.

Reperitur Attice sine secunda reduplicatione; ut δεδύχην, pro έδεδύχην, subieram.

In Verbis Attice reduplicatis accipit augmentum prima vocalis; ut άγήγερχα, ήγηγέρχην, congregaveram. όράμυχα, ώρωρύχην, audieram. Excipe έληλύχην, et έληλύδην, veneram, ab έλήλυχα, et έλήλυδα. At έολπα, speravi; έοργα, feci; έοιχα, similis sum, habent augmentum in medio; έώληπην, έώργην, έόχην.

Prima, et tertia singularis Attice est per *η*: ut ἐτετύφη ἐγώ, verberaveram ego: ἐτετύφη ἐχῆνος, verberaverat ille.

Tertiam pluralem ἔσαν Attici efferunt per *εσαν*: ut ἐτετύφεσαν, verberaverant.

Observatio

In Modos Reliquos.

MODI RELIQUI, et Participia pendent ab Indicativo, tempora similia a suis similibus.

Praeteritum Perfectum ubique servat Augmentum: Aoristi vero extra Indicativum abjiciunt.

IMPERATIVUS non habet primam personam: caret etiam Futuris, ut et Subjunctivus; sed pro Futuris sunt Aoristi, ut dictum est.

Secundus Aoristus ultimam gravat; ut τύπε: sed acuntur tres, ἐλθέ, venito: εὔρε, invenito: ἀπέ, dicito: sic Attice λαβέ, accipito: ἴδε, videto: cum communiter dicant λάβε, ἴδε.

OPTATIVUS pro nota propria habet ubique in penultima, *οι*; at in Aoristo primo Activo, et medio *αι*.

Circumflectit Futurum secundum: alioquin vox eadem cum Aoristo secundo.

Usitatissimus est Aoristus Æolicus: apud Atticos autem maxime in secunda, et tertia singulari, et tertia plurali. Formatur ab Aoristo primo ejusdem Modi, mutando *αι* in *εα*: ut τύψαιμι, τύψα.

SUBJUNCTIVUS pro nota propria habet *η*, et *ω*: in secunda, et tertia singulari diphthongum impropriad *η*: in duali, et plurali tantum vocalem *η*.

INFINITIVUS habet Futurum secundum idem cum Aoristo secundo.

PARTICIPIUM acuit Aoristum secundum; circumflectit Futurum secundum.

Participia masculina, et neutra pertinent ad quintam Declinationem Simplicium, Faemina ad secundam.

Verbum Barytonum

Vocis Passivae

Inflexum Secundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

Praesens.

S.	(τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται.	<i>Verbero.</i>
D.	(τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.	
P.	(τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.	

Unde Imperfectum.

S.	(ἐτυπτόμην, ἐτύπτε, ἐτύπτετο.	<i>Verberabar.</i>
D.	(ἐτυπτόμεθον, ἐπύπτεσθον, ἐόσθον.	
P.	(ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.	

Aoristus secundus.

S.	(ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη.	<i>Verberatus fui.</i>
D.	(ἐτύπητον, ἐτυπήτην.	
P.	(ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.	

Unde Futurum secundum.

S.	(τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται.	<i>Verberabor.</i>
D.	(τυπήσόμεθον, τυπήσεσθον, ήσεσθον.	
P.	(τυπήσόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.	

Perfectum.

S.	(τέτυμμαι, τέτυλαι, τέτυπται.	<i>Verberatus sum.</i>
D.	(τέτυμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.	
P.	(τέτυμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσίν.	

Unde plusquam perfectum.

S.	(ἐτετύμην, ἐτέτυφο, ἐτέτυπτο.	<i>Verberatus eram.</i>
D.	(ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθον.	
P.	(ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ήσαν.	

Unde Paulo post Futurum.

- S. (τετύφομαι, τετύφη, τετύφεται. *Mox Verberabor,*
 D. (τετυφόμενον, τετύφεισθον, εσθον. *et pene jam verbe-*
 P. (τετυφόμεθα, τετύφεσθε, τετύφονται. *ratus sum.*

Aoristus primus.

- S. (ἐτύφην, ἐτύφης, ἐτύφθη. *Verberatus fui.*
 D. (ἐτυφθήτον, ἐτυφθήτην.
 P. (ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde Futurum primum.

- S. (τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. *Verberabor.*
 D. (τυφθήσομενον, τυφθήσεσθον, εσθον.
 P. (τυφθήσομεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.

Modus Imperativus.

Praes. et Imperfectum.

- S. (τύπτῃς, τυπτέσθω. *Verberare.*
 D. (τύπτεισθον, τυπτέσθων.
 P. (τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Aoristus secundus.

- S. (τύπηδι, τυπήτω. *Verberator tu.*
 D. (τύπητον, τυπήτων.
 P. (τύπητε, τυπήτωσαν.

Perfectum, et Plusquam.

- S. (τέτυφο, τετύφω. *Verberatus esto.*
 D. (τέτυφον, τετύφω.
 P. (τετύφε, τετύφωσαν.

Aoristus primus.

- S. (τύφῃτι, τυφῇτω. *Verberator tu.*
 D. (τύφῃτον, τυφῇτων.
 P. (τύφῃτε, τυφῇτωσαν.

Modus Optativus.

Praesens, et Imperfectum.

ἂν, utinam.

- S. (τυπτοίμην, τυπτοιο, τυπτοιοτο. *Verberarer.*
 D. (τυπτοίμεθον, τυπτοισθον, τυπτοισθην.
 P. (τυπτοίμεθα, τυπτοισθε, τυπτοιντο.

Aoristus secundus.

- S. (τυπέην, τυπέης, τυπέη. *Verberatus sim, vel*
 D. (τυπέητον, τυπέητην. *fuerim.*
 P. (τυπέημεν, τυπέητε, τυπέησαν.

Futurum secundum.

- S. (τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιοτο. *Verberer.*
 D. (τυπησοίμεθον, τυπησοισθον, σοίσθην.
 P. (τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσονται.

Perf. et Plusquam.

- S. (τετυμμένος εἶην, εἶης, εἶη. *Verberatus sim, vel*
 D. (τετυμμένω, εἶητον, εἶήτην. *essem.*
 P. (τετυμμένοι εἴμεν, εἴητε, εἴησαν.

Paulo post Futurum.

- S. (τετυφοίμην, τετύφοιο, τετύφοιοτο. *Mox Verberer.*
 D. (τετυφοίμεθον, τετύφοισθον, τετυφοισθην.
 P. (τετυφοίμεθα, τετύφοισθε, τετύφονται.

Aoristus primus.

- S. (τυφείην, τυφείης, τυφείη. *Verberatus, sim, vel*
 D. (τυφείητον, τυφείητην. *fuerim.*
 P. (τυφείημεν, τυφείητε, τυφείησαν.

Futurum primum.

- S. (τυφῃσοίμην, τυφῃσοιο, τυφῃσοιοτο. *Verberer.*
 D. (τυφῃσοίμεθον, τυφῃσοισθον, σοίσθην.
 P. (τυφῃσοίμεθα, τυφῃσοισθε, τυφῃσονται.

Modus Subjunctivus.

Praesens, et Imperfectum.

ἐάν, cum.

- S. (τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. *Si verberer, vel vera-*
 D. (τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. *berarer.*
 P. (τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτηνται.

Aoristus secundus εἰν

- S. (τυπῶ, τυπῆς, τυπῇ. Si verberatus sim, vel fuerim, vel fuero.
 D. (τυπῆτον, τυπῆτων.
 P. (τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Perfectum, et plusquam perfectum εἰν

- S. (τετυμμένος, ὃ, ἥς, ἥ. Si verberatus sim, vel essem.
 D. (τετυμμένῳ ἦτον, ἦτων.
 P. (τετυμμενοι ὤμεν, ἦτε, ὤσι.

Aoristus primus εἰν

- S. (τυφῶ, τυφῆς, τυφῇ. Si verberatus sim, vel fuerim, vel fuero.
 D. (τυφῆτον, τυφῆτων.
 P. (τυφῶμεν, τυφῆτε, τυφῶσι.

Modus Infinitivus.

- (Praes. et Imperf. τύπτεσθαι.
 (Aoristus 2. τυπῆναι.
 (Futurum 2. τυπήσεσθαι.
 (Perf. et plus. τετύφθαι.
 (Paulo post Fut. τετύφεισθαι.
 (Aoristus 1. τυφῆναι.
 (Futurum 1. τυφθήσεσθαι.

Participia.

Praesens, et Imperfectum.

Qui Verberatur.

- M. (ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου.
 F. (ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
 N. (τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Aoristus secundus.

Verberatus.

- M. (ὁ τυπείς, τοῦ τυπέντος.
 F. (ἡ τυπέισα, τῆς τυπέισης.
 N. (τὸ τυπέν, τοῦ τυπέντος.

Futurum secundum.

Verberandus.

- M. (ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου.
 F. (ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
 N. (τὸ τυπησομενον, τοῦ τυπησομένου.

Perfectum, et plusquam, etc.

Verberatus.

- M. (ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου.
 F. (ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
 N. (τὸ τετυμμενον, τοῦ τετυμμένου.

Paulo post Futurum.

Mox verberandus.

- M. (ὁ τετυφόμενος, τοῦ τετυφομένου.
 F. (ἡ τετυφόμενη, τῆς τετυφομένης.
 N. (τὸ τετυφόμενον, τοῦ τετυφομένου.

Aoristus primus.

Verberatus.

- M. (ὁ τυφείς, τοῦ τυφέντος.
 F. (ἡ τυφέισα, τῆς τυφέισης.
 N. (τὸ τυφέν, τοῦ τυφέντος.

Futurum primum.

Verberandus.

- M. (ὁ τυφησόμενος, τοῦ τυφησομένου.
 F. (ἡ τυφησομένη, τῆς τυφησομένης.
 N. (τὸ τυφησομενον, τοῦ τυφησομένου.

Inflexio omnium Conjugationum secundum cognata Tempora per omnes Modos.

Primae.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infinit.	Parti.
Praes.	τύπτομαι	τύπτω	τυπτοί- μην	τύπτω- μαι	τύπτε- σθαι	τυπτό- μενος
Imp.	ετυπτόμην					
Aor. 2.	τύπην	τύπηθι	τυπέην	τυπῶ	τυπῆ- ναι	τυπείς
Fut. 2.	τυπήσο- μαι		τυπή- σῃμην		τυπή- σεσθαι	τυπησό- μενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυφο	τετύμ- μενος ἔην	τετύμ- μενος ᾶ	τετύφ- θαι	τετύμ- μενος
Plusq.	ἔτετύμ- μην					
Paul. p.	τετύφο- μαι		τετυφί- μην		τετυ- φείσθαι	τετυφό- μενος
Aor. 1.	ἐτύφην	τύφητι	τυφείην	τυφῶ	τυφῆ- ναι	τυφείς
Fut. 1.	τυφθήσο- μαι		τυφθῇ- σοίμην		τυφθή- σεσθαι	τυφθη- σόμενος

Secundae.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Praes.	λέγομαι	λέγω	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγειν	λέγων
Imp.	ἐλεγόμεν					
Aor. 2.	ἐλέγην	λέγῃς	λεγέην	λέγῃς	λεγῆναι	λεγῶν
Fut. 2.	λεγήσομαι	λέγῃς	λεγήσῃς	λέγῃς	λεγήσθαι	λεγῶν
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμέην	λελεγῃς	λελέχθαι	λελέγων
Plusq.	ἐλελέγμαι		λελεξέην	λελεξέην	λελεξέσθαι	λελεξέων
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην	λελεξοίμην	λελεξοίμην	λελεξοίμην
Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχῃς	λεχθείην	λεχθείην	λεχθέσθαι	λεχθῶν
Fut. 1.	λεχθήσομαι	λέχῃς	λεχθεύσῃς	λεχθεύσῃς	λεχθεύσθαι	λεχθεύων

Tertiae.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Praes.	πείδομαι	πείδω	πειδοίμην	πείδωμαι	πείδω	πείδων
Imp.	ἐπειδόμεν					
Aor. 2.	ἐπίδην	πείδῃς	πειδέην	πειδέῃς	πειδέσθαι	πειδῶν
Fut. 2.	πειθήσομαι	πείδῃς	πειθήσῃς	πειθήῃς	πειθήσθαι	πειθῶν
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισα	πεπεισέην	πεπεισέην	πεπεισέσθαι	πεπεισέων
Plusq.	ἐπεπείσμαι		πεπείσέην	πεπείσέην	πεπείσέσθαι	πεπείσέων
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπείσοίμην	πεπείσοίμην	πεπείσοίμην	πεπείσοίμην
Aor. 1.	ἐπέισθην	πέισῃς	πεισθείην	πεισθείην	πεισθέσθαι	πεισθῶν
Fut. 1.	πεισθήσομαι	πέισῃς	πεισθεύσῃς	πεισθεύσῃς	πεισθεύσθαι	πεισθεύων

Quartae.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Praes.	φράζομαι	φράζω	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζω	φράζων
Imp.	ἐφραζόμεν					
Aor. 2.	ἐφράδην	φράδῃς	φραδέην	φραδέῃς	φραδέσθαι	φραδῶν
Fut. 2.	φραθήσομαι	φράδῃς	φραθήσῃς	φραθήῃς	φραθήσθαι	φραθῶν
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασα	πεφρασέην	πεφρασέην	πεφρασέσθαι	πεφρασέων
Plusq.	ἐπεφράσμαι		πεφρασεύσῃς	πεφρασεύσῃς	πεφρασεύσθαι	πεφρασεύων
Paul. p.	πεφρασεύσομαι		πεφρασεύσοίμην	πεφρασεύσοίμην	πεφρασεύσοίμην	πεφρασεύσοίμην
Aor. 1.	ἐφράσθην	φράσῃς	φρασθείην	φρασθείην	φρασθέσθαι	φρασθῶν
Fut. 1.	φρασθήσομαι	φράσῃς	φρασθεύσῃς	φρασθεύσῃς	φρασθεύσθαι	φρασθεύων

Quintae.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Praes.	σπείρωμαι	σπείρω	σπείροι- μην	σπεί- ρωμαι	σπείρε- σθαι	σπείρό- μενος
Imper.	ἐσπείρόμην				ναι	
Aor. 2.	ἐσπάρην	σπαρήθι	σπάρην	σπάρῳ	σπαρῆ- σθαι	σπαρέις
Fut. 2.	σπαρήσο- μαι		σπαρῆ- σέμην		σπαρῆ- σεσθαι	σπαρη- σόμενος
Perf.	ἐσπαρμαι	ἐσπάρσο	ἐσπαρ- μένος	ἐσπαρ- μένος	ἐσπαρ- σαι	ἐσπαρ- μένος
Plusq.	ἐσπάρην		ἐσπαρ- έμην	ω		
Paul. p.	ἐσπάρσο- μαι		ἐσπαρ- σοίμην		ἐσπαρ- σεσθαι	ἐσπαρσο- μένος
Aor. 1.	ἐσπάρθην	σπάρ- θῃτι	σπάρθῃ	σπαρθῶ	σπαρ- θῆναι	σπαρθῆς
Fut. 1.	σπαρθί- σομαι		σπαρθῇ- σοίμην		σπαρθῇ- σεσθαι	σπαρθῇ- σόμενος

Sextae.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Praes.	ἀνέωμαι	ἀνέω	ἀνέοι- μην	ἀνέω- μαι	ἀνέεσθαι	ἀνέομε- νος
Imp.	ἠκούομην					
Aor. 2.	ἠκούην	ἀκούθι	ἀκούην	ἀκούῳ	ἀκούῆναι	ἀκούεις
Fut. 2.	ἀκούσο- μαι		ἀκούσοι- μην		ἀκούσε- σθαι	ἀκουσό- μενος
Perf.	ἠκυσμαι	ἠκυστο	ἠκυσμέ- νος	ἠκυσ- μένος	ἠκυσσά- σθαι	ἠκυσμέ- νος
Plusq.	ἠκέσμην		ἠκέσ- έμην	ω		
Paul. p.	ἠκέσο- μαι		ἠκυσσοί- μην		ἠκέσσε- σθαι	ἠκυσσόμε- νος
Aor. 1.	ἠκέσθην	ἠκυσ- θῃτι	ἠκυσ- θῇ	ἠκυσσῶ	ἠκυσθῆ- ναι	ἠκυσθῆς
Fut. 1.	ἠκυσθί- σομαι		ἠκυσσῇ- σοίμην		ἠκυσσῇ- σεσθαι	ἠκυσσῇ- σόμενος

Temporum formatio.

Novem sunt Tempora in voce passiva; quorum tria deducuntur ab Activa (Praesens, Praeteritum, Aoristus secundus.

Praesens.

Praesens formatur a Praesenti Activo, mutando ω in ομαι: ut τύπτω, τύπτομαι.

Secunda persona singularis Praesentis, sicut et Futurorum desinit in η; Attice in α; communiter vero in hisce quatuor, βέλει, οἶς, οἶει, putas, ὀφεί, videbis, ἔει, et facta crasi, ἔι, es. Aliquando in quibusdam Barytonis desinit in σαι; ut φάγεσαι, pro φάγη, comedis; et in ali- quibus Circumflexis: ut καυχάσαι, pro καυχᾷ, quibus Circumflexis: ut καυχάσαι, pro καυχᾷ, καυχᾷ, gloriaris; ὀδυνάσαι, ὀδυνᾷ, pro ὀδυνᾷ, ὀδυνᾷ, cruciariis.

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Praesenti, mutando μαι in μην, et praeponendo Augmentum; ut τύπτομαι, ἐτύπτομην.

Eadem est ratio Augmentorum in verbis Passivis, et in Circumflexis, et in Verbis in μι.

Aoristus Secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo ον in ην: ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur a tertia persona Aoristi secundi addendo σομαι, et abjiciendo Augmentum: ut ἐτύπην, τυπήσομαι.

Praeteritum Perfectum formatur a Praeterito Perfecto Activo, inflectendo ultimam syllabam; in Prima persona in *μαι*; in Secunda in *σαι*; in Tertia in *ται*: cui syllabae, quia oportet penultimam Praeteriti Passivi esse longam, plerumque aliqua litera praeponitur, ut hic ostenditur.

1. Conjugatio.

Ante *μαι*, habet *β*; quae ob euphoniā vertitur in *μ*: ante *σαι*, habet *π*, non quidem expressam, sed implicitam in duplici *ψ*: ante *ται*, pariter habet *π*, non implicitam, sed expressam.

a *τέτυφα*, verberavi, quod a *τύπτω*,

μαι, { *ψαι*, { *πται*, { *τίτυμμαι*, *τίτυψαι*, *τίτυπται*: verberatus sum, es, est.

2. Conjugatio.

Ante *μαι*, habet *γ*: ante *σαι*, habet *κ*, non expressam, sed implicitam in duplici *ξ*: ante *ται* pariter habet *κ* non implicitam, sed expressam.

a *λέλεχα*, dixi, quod a *λέγω*,

μαι, { *ξαι*, { *χται*, { *λέλεγμαι*, *λέλεξαι*, *λέλεχται*: dictus sum, es, est.

3. Conjugatio.

Ante *μαι*, habet *σ*: ante *σαι*, nullam aliam: ante *ται*, pariter habet *σ*:

a *πέπειχα*, persuasi: quod a *πείθω*,

μαι, { *σαι*, { *σται*, { *πέπεισμαι*, *πέπεισαι*, *πέπεισται*: persuasus sum, es, est.

4. Conjugatio.

In Verbis, quae sequuntur Conjugationem Secundam, habet, ut Secunda; in iis, quae Tertiam, ut Tertia.

ab *ὄρυχα*, excavavi, quod ab *ὀρύττω*, vel *ὀρύσσω*,
μαι, { *ξαι*, { *χται*, { *ὄρυγμαι*, *ὄρυξαι*, *ὄρυχται*: excavatus sum, es, est.
 a *νομίζω*, putavi, quod a *νομίζω*,
μαι, { *σαι*, { *σται*, { *νομίσμαι*, *νομίσσαι*, *νομίσται*: putatus sum, es, est.

5. Conjugatio.

Servat ut in Activo, sic etiam in Passivo Immutabiles *λ*, et *ρ*:

ab *ἔσταλχα*, misi, quod a *σέλλω*,

μαι, { *λσαι*, { *λται*, { *ἔσταλμαι*, *ἔσταλσαι*, *ἔσταλται*: missus sum, es, est.

ab *ἔσπαρχα*, seminavi, quod a *σπείρω*,

μαι, { *ρσαι*, { *ρται*, { *ἔσπαρμαι*, *ἔσπαρσαι*, *ἔσπαρται*: seminatus sum, es, est.

Finite in *μω*, aut *μνω*, Activum habent in *ηκα*: Passivum in *ημαι*.

a *νενέμηχα*, distribui, quod a *νέμω*,

ημαι, { *ησαι*, { *ηται*, { *νενέμημαι*, *νενέμησαι*, *νενέμηται*: distributus sum, es, est.
 a *τετέμηχα*, secui, quod a *τέμνω*,
ημαι, { *ησαι*, { *ηται*, { *τετέμημαι*, *τετέμησαι*, *τετέμηται*: sectus sum, es, est.

Quae in Praeterito Activo abjecerant *ν*, abjiciunt et in Praeterito Passivo, nec tamen assumunt *σ* ante *μαι*, ideoque nec ante *ται*: nam quando nihil praeponitur primae personae, nihil item Tertiae praeponitur:

a *χέριχα*, judicavi, quod a *κρίνω*,
μαι, { *σαι*, { *ται*, { *χέριμαι*, *κέρισαι*, *κέριται*: judicatus sum, es, est.

Quae in Praeterito Activo verterant ν in γ , revocant illud in Praeterito Passivo: solum ante μ , propter euphoniā, mutatur in μ :

$\mu\mu\alpha\iota$, { a $\pi\acute{\epsilon}\phi\alpha\gamma\chi\alpha$, ostendi, quod a $\phi\alpha\acute{\iota}\nu\omega$,
 $\nu\sigma\alpha\iota$, {
 $\nu\tau\alpha\iota$, { $\pi\acute{\epsilon}\phi\alpha\mu\mu\alpha\iota$, $\pi\acute{\epsilon}\phi\alpha\nu\sigma\alpha\iota$, $\pi\acute{\epsilon}\phi\alpha\nu\tau\alpha\iota$: ostensus sum, es, est.
 Attice, { Attice,
 $\sigma\mu\alpha\iota$, {
 $\sigma\alpha\iota$, { $\tau\acute{\epsilon}\phi\alpha\sigma\mu\alpha\iota$, $\pi\acute{\epsilon}\phi\alpha\sigma\alpha\iota$, $\pi\acute{\epsilon}\phi\alpha\sigma\alpha\iota$:
 $\sigma\tau\alpha\iota$, {

6. Conjugatio.

Si penultima Praeteriti Activi sit brevis, assumit σ in Praeterito passivo.

a $\tau\epsilon\tau\epsilon\lambda\epsilon\chi\alpha$, perfecti, quod a $\tau\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\omega$,
 $\sigma\mu\alpha\iota$, {
 $\sigma\alpha\iota$, { $\tau\epsilon\tau\epsilon\lambda\epsilon\sigma\mu\alpha\iota$, $\tau\epsilon\tau\epsilon\lambda\epsilon\sigma\alpha\iota$, $\tau\epsilon\tau\epsilon\lambda\epsilon\sigma\alpha\iota$: perfectus sum,
 $\sigma\tau\alpha\iota$, { es, est.

Excipe $\delta\acute{\epsilon}\delta\epsilon\mu\alpha\iota$ a $\delta\acute{\epsilon}\omega$, ligo, a quo tamen Verbale $\delta\epsilon\delta\acute{\omicron}\mu\acute{\omicron}\epsilon$, vinculum: $\eta\rho\omicron\mu\alpha\iota$ ab $\eta\rho\omicron\chi\alpha$, quod ab $\acute{\alpha}\rho\acute{\omega}$, aro.

Sin penultima Praeteriti Activi sit longa, nihil assumit.

a $\tau\epsilon\tau\acute{\omicron}\xi\epsilon\chi\alpha$, sagitta petii quod a $\tau\omicron\xi\acute{\epsilon}\omega$,
 $\mu\alpha\iota$, {
 $\sigma\alpha\iota$, { $\tau\epsilon\tau\acute{\omicron}\xi\epsilon\mu\alpha\iota$, $\tau\epsilon\tau\acute{\omicron}\xi\epsilon\sigma\alpha\iota$, $\tau\epsilon\tau\acute{\omicron}\xi\epsilon\tau\alpha\iota$: sagitta petitus sum,
 $\tau\alpha\iota$, { es, est.

Excipe $\eta\chi\epsilon\sigma\mu\alpha\iota$ ab $\acute{\alpha}\chi\acute{\epsilon}\omega$, audio: $\chi\acute{\epsilon}\chi\epsilon\sigma\mu\alpha\iota$ a $\chi\acute{\rho}\acute{\epsilon}\omega$, pulso: $\epsilon\pi\tau\alpha\iota\sigma\mu\alpha\iota$ a $\pi\tau\alpha\acute{\iota}\omega$, impingo: $\chi\epsilon\pi\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\upsilon\sigma\mu\alpha\iota$ a $\chi\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\upsilon\omega$, ju-beo: $\chi\acute{\epsilon}\chi\lambda\epsilon\iota\sigma\mu\alpha\iota$ a $\chi\lambda\acute{\epsilon}\omega$, claudio: $\sigma\acute{\epsilon}\sigma\epsilon\iota\sigma\mu\alpha\iota$ a $\sigma\acute{\epsilon}\acute{\omega}$, quatio: $\chi\epsilon\chi\acute{\omicron}\lambda\epsilon\sigma\mu\alpha\iota$ a $\chi\omicron\lambda\acute{\epsilon}\omega$, turbo: $\acute{\iota}\gamma\lambda\omega\sigma\mu\alpha\iota$ a $\gamma\lambda\acute{\omega}\sigma$, pro quo $\gamma\iota\nu\acute{\omega}\sigma\kappa\alpha$, cognosco.

Regulae de Duali, et Plurali.

Prima Dualis, et Pluralis formantur a Prima Singulari, Hexa solum terminatione.

$\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\mu\mu\alpha\iota$ { $\tau\epsilon\tau\acute{\upsilon}\mu\mu\epsilon\delta\omicron\nu$.
 { $\tau\epsilon\tau\acute{\upsilon}\mu\mu\epsilon\delta\alpha$.

$\lambda\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\gamma\mu\alpha\iota$ { $\lambda\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\gamma\mu\epsilon\delta\omicron\nu$.
 { $\lambda\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\gamma\mu\epsilon\delta\alpha$.

$\pi\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota\sigma\mu\alpha\iota$ { $\pi\epsilon\pi\acute{\epsilon}\iota\sigma\mu\epsilon\delta\omicron\nu$.
 { $\pi\epsilon\pi\acute{\epsilon}\iota\sigma\mu\epsilon\delta\alpha$.

$\omega\rho\acute{\upsilon}\gamma\mu\alpha\iota$ { $\omega\rho\acute{\upsilon}\gamma\mu\epsilon\delta\omicron\nu$,
 { $\omega\rho\acute{\upsilon}\gamma\mu\epsilon\delta\alpha$.

$\nu\epsilon\nu\omicron\mu\iota\sigma\mu\alpha\iota$ { $\nu\epsilon\nu\omicron\mu\iota\sigma\mu\epsilon\delta\omicron\nu$,
 { $\nu\epsilon\nu\omicron\mu\iota\sigma\mu\epsilon\delta\alpha$.

$\acute{\epsilon}\sigma\alpha\lambda\mu\alpha\iota$ { $\acute{\epsilon}\sigma\acute{\alpha}\lambda\mu\epsilon\delta\omicron\nu$,
 { $\acute{\epsilon}\sigma\acute{\alpha}\lambda\mu\epsilon\delta\alpha$.

$\tau\epsilon\tau\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\sigma\mu\alpha\iota$ { $\tau\epsilon\tau\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\sigma\mu\epsilon\delta\omicron\nu$,
 { $\tau\epsilon\tau\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\sigma\mu\epsilon\delta\alpha$.

Secunda, et Tertia Dualis, et Secunda Pluralis formantur a Tertia Singulari, vertendo $\alpha\iota$ in $\omicron\nu$, et Tenues in suas Aspiratas.

$\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\tau\alpha\iota$ { $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\delta\omicron\nu$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\delta\omicron\nu$,
 { $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\delta\epsilon$.

$\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\tau\alpha\iota$ { $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\delta\omicron\nu$, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\delta\omicron\nu$,
 { $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\delta\epsilon$.

$\pi\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\iota$ { $\pi\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota\sigma\delta\omicron\nu$, $\pi\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota\sigma\delta\omicron\nu$,
 { $\pi\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota\sigma\delta\epsilon$.

$\omega\rho\upsilon\chi\tau\alpha\iota$ { $\omega\rho\upsilon\chi\delta\omicron\nu$, $\omega\rho\upsilon\chi\delta\omicron\nu$,
 { $\omega\rho\upsilon\chi\delta\epsilon$.

νερόμισαι { νερόμισθον, νερόμισθον.
νερόμισθε.

ἐσάλται { ἐσάλθον, ἐσάλθον,
ἐσάλθε.

τετέλεσαι { τετέλεσθον, τετέλεσθον,
τετέλεσθε.

Quoties Tertia Singularis Praeteriti Passivi desinit in ται purum, Secunda, et Tertia Dualis, ac Secunda Pluralis interserunt σ.

γενέμῃται { γενέμῃσθον, γενέμῃσθον,
γενέμῃσθε.

χέκριται { χέκρισθον, χέκρισθον,
χέκρισθε.

Tertia Pluralis formatur a Tertia Singulari, posito ν ante ται purum.

γενέμῃται: γενέμῃνται.
χέκριται: χέκρινται.

Si vero ται non fuerit purum; tum Tertiam Pluralem circumloquimur per Participium Praesentis temporis, et Verbum Substantivum εἰσί, sunt.

τέτυπται: τετυμμένοι εἰσί.
λέλεχται: λελέγμενοι εἰσί.

Observatio.

Dissyllaba Primae, et Secundae Conjugationis, quae mutant in Perfecto Activo ε in ο, illud repetunt in Perfecto Passivo.

πέμπω, πέπομφα, πέπεμμαι, mitto.
χλίπτω, χέχλοφα, χέχλεμμαι, furor.

Quae habent ε implicitum cum aliqua consonante, vertunt ε in α.

τρέπω, τέτρεφα, τέτραμμαι, (verto.
ερέφω, ἐςρεφα, ἐςραμμαι,
sed βρέχω, βέβερεχα, βέβερεμμαι, rigo.

Ionica Dialectus.

Jones, et aliquando Attici formant Tertiam pluralem hujus Temporis, ponendo α ante ται, et mutando praecedentem tenuem in suam aspiratam.

In Conjug. 1. τέτυπται, τετύφται, α τύπτω, verbero.
2. λέλεχται, λελέχται, α λέγω, dico.
4. τέταχται, τετάχται, α τάττω, ordino.

In Tertia Conjugatione, et Quarta ubi imitatur Tertiam, mutatur σ in τ, δ, θ, pro ratione Characteristicae Aoristi secundi: quod fit aliquando etiam ubi Quarta imitatur Secundam.

3. ἤνυσαι, ἠνύσται, ab ἀνύτω, perficio.
ἤσαι, ἦδται, ab ἔδω, cano.
πίπειςαι, πεπίδται, α πείθω, persuadeo.

4. τέφρασαι, πεφράδται, α φράζω, loquor.
ἄρυκται, ᾠρύγται, ab ὀρύπτω, excavo.

In Quinta tantum α interponitur.

5. ἐλάτται, ἐλάτται, α ἐλάττω, cano.
ἐφθαρται, ἐφθαρται, α φθείρω, corrumpo.

In Sexta ponitur α ante ται purum, et longa corripitur.

6. δεδήλωται, δεδηλόται, α δηλόω, ostendo.
πεποίηται, πεποιέται, α ποιῶ, facio.
τέθειται, τεθέεται, α θέω, pono, unde τίθημι.
βέβληται, βεβλήται, Poet. pro βεβλή-
ται, α βάλλω, jacio.

Paulo post Futurum

Formatur a Secunda persona Perfecti, posito *οι* ante *αι*: ut *τέτυπται*, *τετύφμαι*.

Praeteritum Plusquam perfectum

Formatur a Perfecto mutando in Prima persona *μαι* in *μιν*; in Secunda, et Tertia *αι* in *ο*, et praefigendo *ε*, si Perfectum incipiat a simplici consonante: ut *τέτυμμαι*, *έτετύμμιν*; *τέτυπται*, *έτετύπο*: *τέτυπται*, *έτετύπο*.

Si Tertia singularis desinat in *το* purum; in Secunda, et Tertia Duali interseritur *ο*, ut de Perfecto diximus; et Tertia Pluralis desinit in *ντο*: ut *έχέχριστο* accusatus erat; *έχέχριστον*, *έχέχριστον*, *έχέχριστον*. Si autem exeat in *το* impurum, circumloquimur per Participium Praeteriti, et Verbum Substantivum *ήσαν*, erant: ut *έτέτυπτο*, *τετυμμένοι ήσαν*.

Aoristus Primus.

Aoristus primus formatur a Tertia persona singulari Perfecti Passivi, mutando *αι* in *ιν*, et Tenuis in suas Aspiratas. et retinendo Augmentum Imperfecti; ut *τέτυπται*, *έτύφθην*.

Exceptio.

<i>μέμνηται</i> , <i>έμνήσθην</i> , recordatus fui:	) assumunt <i>ο</i> .
<i>έρρωται</i> , <i>έρρώσθην</i> , convalui.	
<i>σέσωται</i> , <i>εσώθην</i> , servatus fui:	) abjicit <i>ο</i> .
<i>εύρηται</i> , <i>εύρέθην</i> , inventus fui:	
<i>ήρηται</i> , <i>ήρέθην</i> , sublatus fui:	) mutant <i>η</i> in <i>ε</i> .
<i>έπήνηται</i> , <i>έπηνέθην</i> , laudatus fui:	
<i>έρρήται</i> , <i>έρρήθην</i> , et <i>έρρήθην</i> , dictus fui.	
<i>τέθειται</i> , <i>έτέθεν</i> , positus fui.	

Observatio.

Verba, quae in Praeterito verterant *ε* in *α*, repetunt *ουμι* *ε* in Aoristo Primo: ut *έσπαμμαι*, *έσπέφθην*, versus sum.

Verba in *νω*, quae in Praeterito abjecerant *ν*, hic illud poetice recipiunt: ut *έκλινδην*, *έκρίνδην*, pro *έκλιδην*, *έκρίδην*, a *κλινω*, inclino, et *κρίω*, judico. Et a *πνέω*, spiro, quamvis non desinat in *νω*, fit *έπνύνδην*.

Futurum primum.

Futurum Primum formatur a Tertia persona singulari Aoristi Primi addendo *σομαι*, et abjiciendo Augmento: ut *έτύφθω*, *τυφθήσομαι*.

Observatio

In Modos Reliquos.

MODI RELIQUI formantur ab Indicativo, et Tempora a suis temporibus.

IMPERATIVUS format Secundam personam a Secunda Plusquamperfecti Indicativi: ut *έτέτυπο*, *τέτυπο*. Format Tertiam a Tertia ejusdem, migrante *το* in *θω*: ut *έταλτο*, *έταλθω*. Quod si praecesserit Tenuis, mutatur in suam Aspiratam: ut *έτέτυπτο*, *τετίφθω*. Si autem ante *το* fuerit vocalis: assumitur *ο*: ut *έχέχριστο*, *χεχρίσθω*.

Aoristi Imperativi formantur a Tertiis personis suorum similium, addito *θι*: sed Primus desinit in *τι*, propter aliud *θ* praecedens: ut *έτύφθθι*, *τύφθθι*. Utriusque Tertia singularis, et reliqui numeri per *τ*, non *θ*: ut *τυπθῆτω*, etc.

OPTATIVUS, ubi facta est circumlocutio in Tertia Praeteriti Indicativi, circumloquitur praeteritum per Participium, et Verbum Substantivum: sin autem non adhibenda sit circumlocutio, tunc servandae sunt regulae hae.

Si ante *μαι* Primae personae Praeteriti passivi fuerit *ν*, convertitur in *γ*: ut

	a <i>νεμεμμαι</i> , quod a <i>νέμω</i> , distribuo.
Sing.	<i>νεμεμῆμιν</i> , <i>νεμεμῆο</i> , <i>νεμεμῆτο</i> .
Dual.	<i>νεμεμῆμεδον</i> , <i>νεμεμῆσδον</i> , <i>νεμεμῆσθην</i> .
Plur.	<i>νεμεμῆμεθα</i> , <i>νεμεμῆσθε</i> , <i>νεμεμῆντο</i> .

υ in υ : ut

α τείναι, quod a δύνω, festino.

Sing. τεύειν, τεύειν, τεύειν.

Dual. τεύειμεν, τεύεισθον, τεύεισθον.

Plur. τεύειμεθα, τεύεισθε, τεύειντο.

α in αι : ut

αβ ἔκταμαι, quod a χτίνω, occido,

Sing. ἔκταίμην, ἔκταίω, ἔκταίω.

Dual. ἔκταίμεθον, ἔκταίσθον, ἔκταίσθον.

Plur. ἔκταίμεθα, ἔκταίσθε, ἔκταίοντο.

manet integrum, sed tamen longum hic, etiam si breve fuerit in Praeterito Indicativi : ut

α χέριμαι, quod a κρίνω, judico.

Sing. χερίμην, χερίω, χερίω.

Dual. χερίμεθον, χερίσθον, χερίσθον.

Plur. χερίμεθα, χερίσθε, χερίοντο.

Si ante μαι sit diphthongus, cujus subjunctiva sit υ, tunc circumlocutione opus est, ut :

α πέπαυμαι, quod a παύω, finio,

Sing. πεπαυμένος ἦν, ἦς, ἦν.

Dual. πεπαυμένω ἦτον, ἦτην.

Plur. πεπαυμένοι ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Eodem modo α τετόξευμαι, quod α τοξεύω, jaculor, τετόξευμένος ἦν.

Aliqui eandem circumlocutionem adhibent, cum Praeteritum habet υ : ut α λέλυμαι, λελυμένος ἦν : sed alii non admittunt, formantes λελύμην, λελύω, λελύω ; vel etiam ; quod apud Homerum, λελύμην, λελύω, λελύω.

SUBJUNCTIVUS adhibet in Praeterito circumlocutionem, quoties adhibuit Optativus, per Participium Praeteriti temporis, et Verbum Substantivum : ut

Sing. τετυμμένος ὦ, ἦς, ἦ.

Dual. τετυμμένω ἦτον, ἦτην.

Plur. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Ubi non adhibenda sit circumlocutio, ex omnibus vocalibus ante μαι Primae personae Praeteriti Indicativi fit ω ; ut α νενέμημαι.

Sing. νενεμῶμαι, νενεμή, νενεμήται.

Dual. νενεμῶμεθον, νενεμήσθον, νενεμήσθον.

Plur. νενεμῶμεθα, νενεμήσθε, νενεμῶνται.

Id quod etiam fit in verbis circumflexis, et in verbis in μι, ut α πεποιήμαι, πεποιῶμαι ; α μέμνημαι, μέμνῶμαι ; α χεχρῶμαι, χεχρῶμαι ; α τεδῆμαι, τεδῶμαι : ut apparebit loco suo.

Aliqui tamen velle videntur, omnia Verba Barytona in Optativo, et Subjunctivo circumloquenda esse per Participium, et Verbum Substantivum.

INFINITIVUS format Praeteritum a Secunda plurali Perfecti Indicativi, vertendo ε in αι, et penultimam acuen- do : ut α τέτυρθε, τετύρθαι.

PARTICIPIUM acuit penultimam in Praeterito : ut τετυμμένος : ultimam in Aoristis : ut τυρθῆς, τυρθῆς : ante- penultimam in reliquis ; ut τυπτόμενος, etc.

Participia in μένος, et μένον ad tertiam pertinent Declinationem simplicium : in ας, et ἐν, ad quintam ; Foemini- na omnia ad secundam.

Verbum Barytonum

Vocis Mediae.

Medium Verbum est, quod, sicut apud Latinos Verbum Commune, a lias active, alias Passive significat ; ut ἄγωμαι, ducor, et ducor : κομίζομαι, porto, et portor : Mediamque habet inflexionem, partim Activam, partim Passivam.

Activam fere significationem tribuunt aliqui Praeteritis, Aoristis, et Futuris Mediis ; nisi forte ipsa Verbi signifi- catio aliud suadeat : ut σέσηπα, computrui a σήπω : μέμνηται, insanivi, α μαινώ, et similia : reliquis temporibus utramque.

Activam terminationem habent Perfectum, et Plusquam Perfectum; Reliqua tempora Passivam.

Verbum Medium.

Inflexum Secundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

Praesens.

- S. (τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται. *Verbero, et verberor.*
 D. (τυπτόμενον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
 P. (τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

- S. (ἐτυπτόμην, ἐτύπτε, ἐτύπτετο. *Verberabam, et verberabar.*
 D. (ἐτυπτόμενον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
 P. (ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoristus secundus.

- S. (ἐτυπόμην, ἐτύπη, ἐτύπετο. *Verberavi, vel verberatus fui.*
 D. (ἐτυπόμενον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην.
 P. (ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Futurum secundum.

- S. (τυπῆμαι, τυπή, τυπῆται. *Verberabo, vel verberabor.*
 D. (τυπόμενον, τυπᾶσθον, τυπᾶσθον.
 P. (τυπόμεθα, τυπᾶσθε, τυπῆνται.

Futurum primum.

- S. (τυψομαι, τύψῃ, τύψεται. *Verberabo, vel verberabor.*
 D. (τυψόμενον, τύψεσθον, τύψεσθον.
 P. (τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.

Aoristus primus.

- S. (ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. *Verberavi, vel Verberatus fui.*
 D. (ἐτυψόμενον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.
 P. (ἐτυψόμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Praeteritum perfectum.

- S. (πέτυπα, πέτυπας, πέτυπε. *Verberavi, vel verberatus sum.*
 D. (πέτυπατον, πέτυπατε, πέτυπασι.
 P. (πέτυπαμεν, πέτυπατε, πέτυπασι.

Plusquam perfectum.

- S. (ἐτετύπην, ἐτετύπης, ἐτετύπε. *Verberaveram, vel verberatus eram.*
 D. (ἐτετύπητον, ἐτετύπέτην.
 P. (ἐτετύπαμεν, ἐτετύπατε, ἐτετύπασαν.

Modus Imperativus.

Praesens, et Imperfectum.

- S. (τύπτε, τυπτέσθω. *Verbera, vel verberare.*
 D. (τύπτεσθον, τυπτέσθων.
 P. (τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Aoristus secundus.

- S. (τυπή, τυπέσθω. *Verberato, vel verberator tu.*
 D. (τύπεσθον, τυπέσθων.
 P. (τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

Aoristus primus.

- S. (τύψαι, τυψάσθω. *Verberato, vel verberator tu.*
 D. (τύψασθον, τυψάσθων.
 P. (τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Perfectum, et plusquam perfectum.

- S. (τέτυπε, τετυπέτω. *Verberaveris, vel Verberatus esto.*
 D. (τετύπετον, τετυπέτων.
 P. (τετύπετε, τετυπέτωσαν.

Modus Optativus.

Praesens, et Imperfectum.

- ἄδε, utinam.
 S. (τυπτοίμην, τύπτοιτο, τύπτοιτο. *Verberarem, vel Verberarer.*
 D. (τυπτοίμενον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
 P. (τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Aoristus secundus.

- S. (τυποίμην, τύποιτο, τύποιτο. *Verberaverim, vel verberatus sim, vel fuerim.*
 D. (τυποίμενον, τύποισθον, τυποίσθην.
 P. (τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο.